K 508/4-6

II.

II. kötet

4.) A béke (teljes)
89–113. hasáb

5.) Az acharnaebeliek (teljes)
114–138 hasáb

6.) A madarak. (teljes)
138–172 hasáb

89–172.

Előre

Első szolga.

Hozz a bogárnak, hozz, lépényt kamat.

Második szolga.

Ehol van. Adj neki, pusztuljon el!
Hogy jobbat annál ne egyek soha!

Első szolga.

Adj más lepényt kamat, szamár garejából.

Második szolga.

Ittazon Ehol megint. Hol a mit most adék?
Nem esze tán meg?

Első szolga.

Ucseg, elkapá,
S lábbal meggúnyolgatva kergeté.
Csak tövi sebesen, s ají sokat, nagyot.

Második szolga.

Segítsetek, segítsetek, az égre,
Ne nézzétek hogy ő meggúnyolok.

Első szolga.

Más, más! szerelmes tatyónét;
Finomra tört kell moja, azt mondja.

Második szolga. Ne.—

Egy vádat, ó nézők, ha elkerülök:
Hogy esnem, míg törön.

Első szolga.

Aj baj! csinálj mást, artan uraikat,
S törj többet is még.

Második szolga.

Mert más nem állom a csöbör fölött.
Inkább ugrat vízzem be a csöbörbe.

Első szolga.

Mentsa ezzel! az ugrás ütésre.

Második szolga.

Ki tudja, mondja meg
Honnan jöttek és hyakatlan orrt.
Most nincs keserves munka e világon
Mint a bogárnak törni abrakot.
Bizzuk, vagy eb, ha fehérnép az ember,
Habzolja nyerstül az meg dolgában,
Tüngyalódik, s nem enne a bilgét,
Ha mint fogadát, akkorgyak valót,
Egész nap gyúrva nem rakom elejé.
De megleszem, talán más fullaték.
Benzitra egykissé, hogy meg ne lakor.—
Gaz pajta! csak szabad, jól el se hugyozz
Még ezzel nem vesznél, hogy, megzebzz.
Mint bikavér, megverve álla-kapcsát;
Zejét meg, s hozzu nyulga karjait
Körülserve, mint hajóban az
Atlantiságot felgőngyölő hajós.
Istenellen bűvös falánk dög ez!
Mék isten a gazdája e csapásnak,
Nem tom: de arc hiszem, nem Aphrodite,
A Chárisek se.

Első szolga.

Hát kit?

Második szolga.

Nem lehet más:
Hermyiás Lévsz; annak illenye ez.

Első szolga.

Mondhatja más a nézők közt egy-egy
Tudákos ifjú: „No s, mi lesz belőlem
Mikor a garajbogár ez annak vesz.
Ion szunnyadja így szólhat megint:
„Ugy vicsorog az Aiszkhylos Klaonra, hogy
Orcáiról ő is trágyával ivel.—
Hanem hadd aljak a Jégnek ivnya. (El.)

Második szolga.

50. Megmondom én okát, a gyermekeknek,
Az embereknek is az embereknek,
És a legembertelenebb nagy embereknek,
S a már emberfölöttieknek is.
Jódarnat új örökig lepte meg,
55. Nem mint tüzeket, de más ujdonatú:
Bámúl az égre napokkal, s teli
Torokkal, így ni, karomolja Zevsz,
Ki altva: „oh Zevsz, mit akarsz velünk?
Tedd már le seprűd, ne söpörd ki Hellast.“

Trygaios. (Kivül)

60. Oho! oho!

Második szolga.
Hallgassatok, mert harag üté fülem.

Trygaios.
Ok mit ellenkezel, Zevsz, velünk a néppel?
Míg érnevezed, kiciáltad városid!

Második szolga.
No ímmár a baj, a mit említek.
Az őrültségből kiáltok mutatványt;
Halljátok immár, mit beszélt nékem
Kád Dühödni kezde. Azt hajtá magában:
„Hogyan menhessek Zevszhoz egyenest?"
Azután sok hosszu bárást összevidva,
(kezde rajzolá
Mászkálni ég felé,
Míg lebukott s beszúrta a fejét.
Tegnap még elvesztett, nem tám hová,
Sok egyhez egy nagy detrai bogárt
Sparavelá hogy ő legyek lovásza;
Ő meg, veregetve mint tulaj ciklót
„Oh Pegazuskám, mondá, jó szárnyason,
Repítsz föl engem Zevszhoz egyenest?"
Bekandikálok, hadd lám mit csinál.
Oh jaj! hamar, hamar mondjadok! esve!
Paldam az ég felé emelkedik,
Ló-módra ülve egy ganajbogaron.

Trygaios. (kalljásra)
Halkan, halkan, paripám, lassan!
Ne repülj nekem oly szilajan mindjárt
Elejénte, nagyon bízva erődben;
Miként nekí ixiadnál, s idegid
Megtágítnák, szárnyra kelnél;
Megtágítsd ím ám buldzser kettőt,
S ne lehelj ez ram büdzser kettőt,
Most ha igaz hát inkább Bibit
Jobb neked inkább
Istenek álamba maradni.

Második szolga.
Ok, édes uram, bek félrebeszélni!

Trygaios.
Hallgass, hallgass!

Második szolga
Hát arán hová „légevezet" mutt?

Trygaios
Az egész hellen népért repülök,
Adván fejem éj hívi menetnyire.

Második szolga.
Hová repülnél? elmult az ünnep. Ne bomolj, ingyen!

Trygaios.
Csend legyen, egy kukk se hiábavaló
Szó vagy mondat: hanem ajjongás;
Mondjad, az emberek elhallgattassanak,
Perecgödreiket, mosó a csatornákat
Befalazzák zsind, éj táglával,
Ő alf.... öket beszögezzék.

Második szolga.
Nem hallgatok, míg nem felelsz, hová
Akarsz repülni.

Trygaios.
Hát hová repülnék?
Az égbe, Zevszhoz.

Második szolga.
Ő mit szándokod?

Trygaios.
Az összes hellenek dolgából járok,
Magyarázom tőle, mit akar velök.

Második szolga.
S ha nem felel?

Trygaios.
Bevádolom, hogy ő, ez
Hellászt eladta a perzsáknak immár.

Második szolga.
De, Bacchus nevére, míg élek, soha!

Trygaios.
Nyiss (más kútban.
Második szolga (a hárba kiált)
Hó! haho! hahó!
Lúnykák, ím apátok most rókik,
Az égbe, s itt hagy arvaul titeket:
Fizegyétek Gorgak rimánkodjatok!

Leány.

Oh papa, oh papa, hát igaz a hír
Melyben ~~a bárkunk~~ már rólle van, hogy] szobánkig el.
Ide ~~Elhagyva~~ engem s a magyarokkal] jutja már
~~A tengeren~~ Mégy, a vitéz országon — a manóba?
Oh, van-e ebben igaz? ha szeress, mondd meg papa, kérlek.

Tryggaios.

Könnyű tovarepülni, leánykám; fáj nekem, az szent,
Hogy mikor a kengeres papa szóval, kérlelve ottfog
Pár, de csak egy fia vines, egy csepp vines, legrevesebb jing
Amde ha visszajövök s ~~kerülvén~~ sikerülvén útam, akkorral
Lesz nagy derske cipő, idejére s borai fülkonca, idejében.

Leány.

De hát minő alkalmon utazol?
Hová te mégy, hajó nem jár oda.

Tryggaios.

Szárnyas csikóm van; nem hajón megyek.

Leány

Miféle ötlet, hogy ganajbogár
Nőrgedve szállsz ok egbe, oh apus?

Tryggaios.

Aesopus írja ~~egy~~ meséiben, hogy
~~Egy~~ e bogár, jutott, minden madat repülő
Röpöd, az egbe.

Leány.

Oh, az a bűbös?
Apám, apám, hiheretlen ~~hazug az~~ a beszéd.

Tryggaios

Tolmet, a sassal ~~gyűlölködve~~ hajdan,
S ~~gyűlölködve~~ a fogatát, ~~alig~~ bonult ákani.

Leány

A Pegasussra jobb lett volna ülnöd,
~~Hogy~~ Hogy drámaibb tutást tégy olaszra.

Tryggaios

Részanyi életem kéri úgy, bokó;
~~Mig, mutka a mit~~ ha együtt jóllakom magam,
~~Hogy~~ ~~Hogy~~ ~~Hogy~~

Ohjaj, bek nessegek, trefán kívül!
Barátom gépész, jól ügyelj reám,
Gépész barátom, itt járjon ezzel;
Ha nem ügyelsz, ezzé avok a bogaraak. —
De, úgy teszek, kívül vagy már rajtad,
Ki van tekve Zeúsznél? nyisson nekem ajtót!

Hermes.

Honnan vagy emberszag? Uram Herakles!
Hát ez micsoda varázst?

Trygaios.

Ló-bogár.

Hermes.

Oh vakmerő és érzéketlen, gonosztok,
Te gazember, te legfőbb gazember,
Hogyan jöttél ide, te gazok gazja?
Mi a neved? mondod tüstént?

Trygaios.

Gazember.

Hermes.

Honnan való vagy? gyorsan hamar.

Trygaios.

Gazember.

Hermes.

Ki volt apád? feleljl.

Trygaios.

Nekem? gazember.

Hermes.

Meghalsz, a földanyára! bizonyos!
Ha nagy nem mondod, hogy mi a neved.

Trygaios.

Trygaios, Athmonéból, jó kapás,
Nem Szykophanta, nem patvarkodó.

Hermes.

S Ataán miért jössz?

Trygaios.

Ide a hírt hozom nekem.

Hermes.

Szegény, miért jöss?

Trygaios. kívánod

Látod, oh vagyok már oly nagyon gazember?
Hogy nem vagyok már oly nagyon gazember?
Gyorj, hívd Zeúszt nekem.

Hermes.

Haha, haha!
Nincs semmi abból, hogy az istenektek
Bajuk: mind elvoltatok tegnap) innen.

Trygaios.

Mi földre?*)

Hermes.

„Földre? az hogy ne!

Trygaios.

Hát hova?

Hermes.

Messzebb: az égnek legfelsőbb szegébe.

Trygaios.

Hogyan maradtál hát te itt magad?

Hermes.

Őrzöm a hústort, az ételek
Árpát, edényét, kancsót, fatálat.

Trygaios

S miért kerekedtek ki az ételek?

Hermes.

Mert bosszúságból a halleszre
S magukért helyett a Háborút hagyák,
Csinálja vélletek, a mit akar.
Magúk pedig falkákba mintél
Fejest mehetnek, hogy csatáitok
Ne lássák és imádkat se halljak.

Trygaios.

S miért cselekvék ezt velünk, ugyan?

Hermes.

Hogy, bár gyakorta békét, ezüszülötek,
Ti mindig háborút kívántatok.
Kiálta ha Zeúsz a lakomák,
Mindjárt kiáltok: „Ha, Dioskur uccse,

*) A mágyák a görög nyelv természetében van. A kérdő egy nemzet annyit jelent: hová?

Most Attikácska meglakol; ha meg
Az Attikónikusok kaptak falul,
Dá a takonyok jöttek béke kérni,
„Athena uccse" — mondatok legyen,
„Csalárdság, neu delt hüni, Lebörse, neu!
Éljünk ismét, ha Pylos miénk.

Trygaios.

No e beszéd úgy hangzik, mint homos.

Hermes.

Ezéro nem is, tudom, látjátok-e
Többé a Békét.

Trygaios.

Hát, kérlek, hová lett?

Hermes.

A Háború egy mély barlangba dobta.

Trygaios

Melyikbe?

Hermes.

Abba, ott lenn. Látod-e
Mily nagy rakás követ hordtak rea,
Hogy meg ne kapjátok többé soha.

Trygaios.

Hát már a Háború mit fog velünk
Csinálni?

Hermes.

Nem tudom, csak tegnap egy
Rettent mozsárt vitt, azt tudom, haza.

Trygaios.

S Mit fog csinálni azzal a) mozsárral? 2 szerel a

Hermes

Széjnézteka benne a városokat.
De távozom, mert azt hiszem, jön immár
Ki, hallom a zaját benn.

Trygaios

Jaj nekem!
Hová szaladjak? Úgy remlett, ez is
A háború-mozsárnak hangja volt.

Háború.

Jaj, jaj halandók, nyomorult halandók!
Egymásra hogy' jaj minden fogatok!

Trygaios.

Oh nemes Apollon, mily roppant mozsár!
Mily szörnyű ormú a markája is!
De hát ama vad, a kitől futunk,
Az félelmes is-e vagy, mester, hátrálhatatlan?

Háború.

Hajh Prasia, b) háromszor átkozott,
Meg összes, szárszer, szárpor is: ma végad!

Trygaios.

Nem a mi dolgunk, úgy-e emberek?
Ez a baj a Lakedaemon baja.

Háború.

Hej, Megara, Megara, hogy összetörlek,
Péppé csinállak mindjárt mindeneseül!

Trygaios.

Pfuhaj, tyühaj! Ilyenekkora fej, s mi csipos c) Tokhagyma helyett.
— Siralmakat hányva Megara körül!

Háború.

Hej, hej Sicilia, hogy elveszted te is!
Szegény város hogy összeroppantad!
Mely attikai mérges tölgyünk rea.

Trygaios.

Hé, hé, másféle mérget önts belé:
Az egyik, négy obol, nem,
Kínáld az attikait: négy obol! d)

Háború

Mé, Zűrzavar!

Zűrzavar.

Mének?

Háború.

Ne csak, kikapsz
A mérsékenyén állsz. Itt ez a popón.

Trygaios.

Jujuj, Bek már, Bekjog, bek mérges volt.

Zűrzavar.

Jaj, jaj nekem!
Ján tokhagymát tessél bele, uram?

Háború

Futtz a mozsárütőért.

Zűrzavar.

De nincs, tudod,
Mozsárütőnk, csak tegnap kölcsönk be.

a) Mint turó, melyből gyúrtak volt Sicilia. A Háború t. i. mystice tost csinál, a görögök kedvenc ételét.

b) Lakón város.

d) Jobban drága.

Háború.
Fuss hát egyedül, Athénaiból, hamar.

Zűrzavar.
Futok, bár isten-(Máskép jaj nekem.) (El.)

Trygaios. (a nézőkhöz)
Mi lesz belőlünk, árva hordjuk?
Lázjaivá, a veszély ragadunk mi nagy:
Ha megjön a mozsárütővel, ez
Ellenünk szekeresre várjunkat.
De, adja Bacchus, veszteség ez, s ne hozzon.

Háború.
No hé!...

Zűrzavar. (jő.)
Parancs...

Háború.
Hát nem lőved?

Zűrzavar.
Jaj, jaj Ebatta,
Hogy elveszett az Athenae sírja,
A bőrkupecz, ki Hellász kormányát zagyvalvalta. *) Kleon.

Trygaios.
Jól esse, oh fehérje szépe Héna! *) Minerva
Hozzy elveszett, és a kellő időben,
Mielőtt kitalálhatta volna főzetét.

Háború.
Haladsz Spártába mindjárt onnékart?
Hanem fiel.

Zűrzavar.
Repülők.

Háború.
De hamar járj. (Zűrzavar el.)

Trygaios. (a nézőkhöz)
Mit érünk, emberek! nagy a veszély.
Ha vala kiszöttünk, kis Sarnolhrakában *)
Avatatlan, mely sincsivódnak nagyon,
Hozzy ne találjon a küldött ódán.

Zűrzavar (jő)
Oh jaj nekem, jaj jaj nekem szegénynek!

Háború.
Mi lelt? mért nem hozod?

Zűrzavar.
Mert elveszett
A spártaiak mozsárütője is.

Háború.
Hozzy, gyalogbul?

Zűrzavar.
Thrákiába mászak
Kiterjedt adák, s ott elveszett az is.

Trygaios.
Oh rest Dioskurok, bek jól teréle!
Sáre jósa fordul. Bizzatok, halandók!

Háború.
Fogd ezt a holmit s vidd be, magad magam
Csinálok odabenn mozsárütőt. (El.)

Trygaios.
Most volna helyén a dalos ének dala
Ki délben, a mig gyúrtak, igy dalolt:
„Jaj mint vevének, vígadam s örülöm.
Most kell nekünk, oh hellen férfiak,
Felhagyva minden pörrel s perlekedéssel
Kűlönni a mindea-fajzatot, Békét,
Mig más mozsárütő nem jobol újra.
Ne hát paraszt, kalmár, jövevények
Zsellérek, ácsok és kézművesek,
Rigeslakók, elő, mind az egész nép,
Hozzon ásót és emelőt s kötelet minélelőbb!
Most alkalom nyilni a „jószellem" poharát.

Kar.
Hát elő, ki üdvét okát, minden ember, vrapsán!
Rajta, összes hellén nemzet, most segitsünk hogy soha,
Hagyjuk ott a hadseregedet, gyülkös, vesszőnk zekét!" *) Hadvezér
Ismé, földerült a szép nap, a Lamachos-gyülölő. neve.
Most te igazgass, mit csináljuk, s légy te munkavezető,
Mert ma és nem nem lehet, hogy szálljon addig czüggedés,
Míg emelgyük s gépek által napvilágra nem vonok
E mindnél nagyobb istennőt, a boráj vedallzonyat.

Trygaios.
Nem hallgassátok? Thessaliai hangos örömrajtok
Felriasztja, lángra gyújtja odabenn a Háborút.

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

† Mert nem így volt: „háromnapi ételemet hozzad ki!"

Kar.

Ilyen jó hír hallatára nem örülnünk nem lehet,
Hisz nem akánk, hogy éljünk, hárman ára nélkül már.

Trygaios

Most nyereségek nagyon a Cerberusra ess dolgot! *) A már meghalt Kleonta-
Ve[illegible], ne ugassa, mint midőn a fiúkon élt
Míg az ígéretet kihúzzuk, hogy ne legyen lakolnia.

Kar.

Kínos eset, hogy ő elragadja senki tőlem ezt a nőt,
Mégha egyszer a kezemtől kapkatva még. Ujjnyit!

Trygaios

Emberek, bizony megőrültök hogyha így ordítatok, *) T. i. a Háború
Most kivontva, lába mindent összevissza vont s tipor.

Kar.

Ám szavajon, ám tipossa össze mindent: mi bizony
Már ma estig meg nem éhünk hangosan örvendezni. (Tánc.)

Trygaios

Emberek, mi lelt a mérgető lelt? Jaj, nehogy az ütemért,
Táncrokkal elrontsatok szépen indult tettemet!

Kar.

Hiszi nem én, akarva, lejtek, hanem az örömtől
Lábaim táncokra ingnak, mivha én nem mozgatom.

Trygaios.

Ne tovább, hisz most is lejtesz, hagyd el immár táncodat.

Kar.

Jól van, íme elhagyjam már.

Trygaios

Mondod csak, nem hagyod el.

Kar.

Ezt az egy ugrást engedd még, többet arcám soha sem.

Trygaios

Ezt az egyet, jó, de aztán többé ne táncoljatok.

Kar.

Majd ha néked terpeszét se'sánc zsolnok többé soha.

Trygaios

Lám, hisz' egyre folytatjátok.

Kar.

Ezt a tábunkat, ha már
Jelhagyjuk, csak leteszszük, ettegen, a jobbikat.

Trygaios.

Nem bánom, legyen, csak aztán ne borcantsatok tovább.

Kar.

Ande most még a bal lábam kell ugrás dobni, mert
Úgy örülök, oly kedvem van, olyat t—ni, kacagva
Majd ki ugrom a bőrömből, hogy pajkotól ment leváik.

Trygaios.

Még ne örvendezzetek, mert biztosan nem tudni, mért?
Majd ha ezerbe kerül kacagni, akkor lesz önülni ok
És ivoltani és kacagni, mert szabad lesz akkor
Vízzá kelni, ülni, járni ülni, áldozatra összegyülni,
Lakomázni és koszkálni,
Kéjt vadászni,
„Ujjnyit kiábrándi.

Kar.

Vajha ezentúl nem látnánk láthatnánk azt a nyavalyát! Strepsiadest
Most sanyarú sorsban tőrtént, Chaeronnal találkozni
Most sanyarú tábori bajon szenvedni, Chaeronnal találkozni,
S már ezentúl bennem mérges, szemtelen bírót nem találni,
Sem vad erkölcsü nagyorrút és nehézkest, mint előbb;
Nyájas at Lászt üdvözlöttük és egész
Megfiatalulva, miután a harctól ment vagyok.
Már eleget éltünk az időt, szigorúnak eleget, ide-oda járva mindig
A Lyceumból ki meg be, kopja nálunk és pajzs.
Ande, mutra, mit legyünk most az ő ránk rendelt
Rendelje közénk a sors kegye.

Trygaios

Hádd lám, hová gördítsük a követ.

Hermes (jr.)

Istentelen merénylő, mit akartok?

Trygaios

Nő semmi rosszat, csak mint Kallikon. *) U. ki Miletust elárulta, mondogatva ő dörc, hogy jót akart, Kérnia dolga vala.

95

Hermes

Nyomorúság, végzet van.

Trygaios

Nincs, ha zöld nem ül.*) *) Az elitélendőket zöld fejjel, bivalyokra, napraforgóval kivégezni.

Hermes, levéz, tudom sorsát kitaláltad.

Hermes.

Végét van, elvesztél?

Trygaios

Melyik napon?

Hermes.

Itt nyomba, tüstént.

Trygaios.

Hiszt még nem vevék vessződ.*) *) Kapzsi, kit halálba megy.

Lássad, tudod, se semmit, mint

Hermes.

Elmenésedtől azért.

Trygaios

Hogy nem vevém

Hát észre, hogy ily nagy reverenciát ér?

Hermes.

Hát nem tudod, hogy Zeusz kimondta: meghal,

Ki ezt feláldozza?

Trygaios

Most hát skeveresen

Meg kell halnom nekem?

Hermes.

Világosan.

Trygaios

~~Adj hát malacza, három drachma kölcsön~~ *) Áldozni.

Adj hát kölcsön három drachmát malacra *);

Hogy avassanak fel még halál előtt.

Hermes

Villámdübörgő Zeusz....

Trygaios

Az istenekre!

Ne adj fel, kérlek, édes jó uram.

Hermes.

De én nem hallgatok.

Trygaios.

A tűzre kérlek,

Melyen márnákra hízsz szíveseu!

Hermes.

De, jámbor, engem Zeusz ~~ne törekedjék~~ rendelébe dönt,

Ha ezt hazámfiadra nem jelentem.

Trygaios

Ne riadj, könyörgök, édes Hermikém!

Emberek, mi lelt? hallgassátok; megtöbbenve állnak itt.

Kérjétek vegetáz barátim; mert ha nem, hát majd riad.

Kar.

Oh, uram Hermes, ne tedd azt, semmi ~~szemrikép~~ ne tedd

Hogy ha jót ezzel ~~ha~~ malacz-áldozatom ~~ha~~ ~~nem~~ ~~hallgatsz~~ ~~el~~ ~~ezt~~

~~Ha jót~~ ~~ezzel~~ ~~malacz~~ ~~áldozatom~~ ~~ha~~ ~~nem~~ ~~hallgatsz~~ ~~el~~ ~~ezt~~

~~Ha jót ezzel malacz áldozatom ha nem hallgatsz el ezt~~

~~Ha jót ezzel malacz áldozatom ha nem hallgatsz el ezt~~

~~Ha jót ezzel malacz áldozatom ha nem hallgatsz el ezt~~

Kérjétek ~~mutassa~~ meg a bajomban, hogy hiába nem vesztett

Trygaios

Hallod-é, hogy ~~nyelvelgetnek~~ nyalnak ~~nyalnak~~ nyalnak?

Kar

Oh ne hagyj, ~~reánk~~ tehát ~~elhagyj~~ ~~elmúlt~~ ~~reánk~~,

~~Bűnös esedezésre~~, hogy ~~ez~~ ~~hiszen~~ ~~ne~~ ~~hagyjon~~ ~~el~~ ~~ne~~ ~~hagyjon~~ ~~el~~ ~~ne~~ ~~hagyjon~~ ~~el

Hermes
S mieért ezeket írtl?

Trygaios
A miért bizony,
Mi rettek áldozunk, a barbarok,
Pedig nekik; alkalmatlan ezért
Akarják tán a ti áldozatokat,
Hogy minden állatot örök legyen.

Hermes.
Ezért lopkodják hát nyárson már s erik le végen,
Hiába hajlásaik a nap s éj körét.

Trygaios
Ezért bizonyos. No s hát, drága Hermes,
Segíts kihúzni e tengerinekünk;
S neked illendőbb a dögi Panathenaeát,
Ő mind a többi isten ünnepit,
Demészer, Hermes, Zeusz, Adonisét;
S a háborúnnt* többi város is mind
Neked, a vészharító Hermesnek áldoz.
Mit jót is nyerni tőled, mindig tudjuk.
Im ezt adom, boráldozó pohárnak. (Aranyhelyet odanyújt.)

*) Különben Apollon és vagy Herakles mellékneve a nevezi.

Hermes (félre)
Hogy én ninnyi megtetszem az aranyért!
(Hangosan) A te dolgodról rám most, emberek: kapát neki,
És bemenve húzzátok le róla gyorsan a követ.

Kar.
Azt csinálják; csak te állj itt, istenek bölcsebbike,
Spalter módra és parancsolj nekem (mellette mögötte), mit tegyünk;
S a parancsot csak ki rettben mellette, mit tegyünk;
Majd meglátod hogy akaratod nem ütközik velünk.

Trygaios.
Tartsa kelyhet elsőbb, hogy munkára kelve,
S az istenekre mondjunk így imát.

Hermes.
Áldott, áldott! imára, imára!

Trygaios.
Könyörgünk áldomással, hogy ez a nap
Legyen Hellasra bők jó kezdete
S hogy a mely [illegible] fog közelet
S ki most szenvedjen a közelre áll,
A pártiu ne fogjon több paizst.

Kar.
Zeusz mentse meg! hanem békében éljek
Tüzet pislkálva, szép menyecske mellett.

Trygaios.
Ki meg harczot keresne hogy legyen,
Ó Bacchus isten! míg él, meg az nyírjét
Könyökcsavajával szúrni a nyilat.

Kar.
Ki meg harczot szeretne lenni, és
Haragszik, égi szűz, hogy fényre jöjj:
Úgy járjon a csatán, mint Kleonymus.

Trygaios.
S ha kopjacsiszár, vagy paizskenyér
Harczot kivánt, hogy kéljen árujával:
Rablók kenyére jusson, vipa enni.

Kar.
Ki meg vereséget vágy, azért nem húzza,
Vagy szolga, szökni készül a csatán:
Kenéz'oe tűnéva (meg kell) szeretőzni.
S mi jót látsunk. Jé, Paean, ié!

Trygaios
Ne mondd a paeant*), mondj szépen ié-t.

*) most a csúfba. ájjez vágás érzelme vagy mi háborúra emlékezet.

Kar.
Jé, ié hát, csak ié legyen.

Trygaios
Hermesnek, a Horák és Charisoknak,
Aphrodytének, a szerelmi Vágynak...

Kar.
Aresnek is?

Trygaios.
Nő, ne!

Kar.
Enyaliosnak?

Trygaios.
Ah, ne!

Kar.
Marokra hát, kőcsre minden ember!

Strophe

Hermes.

No, rajta!

Kar.

Rajta! ~~még~~

Hermes.

Még is!

Kar. Egy kicsit még!

Hermes.

No rajta, no rajta!

Trygaios

Hisz' nem húzzák mind egyformán ‡
Nem erőlkedtök, ‡ csak fogjátok ‡
Megbánjátok, Boeótok!

Hermes.

Rajta még!

Trygaios.

Hajrá!

Kar.

No de húzzátok ti is ám ott!

Trygaios.

Hát nem húzom? hisz' rajt' csüngök,
S úgy rádülök majd megszakadok.

Kar.

Hát mér' nem boldogúlunk?

Trygaios.

Lamachos, nem igazság, lábalatt vagy!
Itt semmi szükség a te mámusodra.

Hermes.

Ezek se' húzzák, az Argosiak,
Csak nézik hogy mi kinlódunk, s nevetnek,
Holott a liszttel kétfelől szedik.

Trygaios.

De a lakónok húzzák emberül.

Kar.

Tudod mit? a famunkás mind szeretné,
De a kovács nem hagyja boldogulni.

Hermes.

Megára sem csinál semmit; csuhán
Fanyalog csak, s fogheggen mint a kutya,
Pedig, biz isten, mar éhen veszett.

Trygaios.

Mitsem csinálunk, férfiak! együtt
Kell fogni újra, és egyszerre mind.

Hermes

No rajta!

Antistroph.

~~Kar~~ Trygaios

Rajta!

Hermes

Még is.

Trygaios

Rajta még!

Hermes

No rajta, no rajta!

Kar.

Mégsem mozdúl.

Trygaios

Nem borzasztó:
Egyik előre, másik vissza?
Korbácsot kaptok, Argos!

Hermes.

Rajta még!

Trygaios.

Hajrá!

Kar.

Hamis itt a lelke nehánynak.

Trygaios

Békét óhajtok, legalább ti,
Markoljátok hát meg erősen!

Kar.

Csakhogy van sok, ki gátol.

Trygaios.

Megaraiak, nem mentek a manóba?
~~Rátok~~ A Béke istennő rátok haragszik,
Ti hagyméztátok össze legelább.
Sasz mondom: Athenae se húzza ~~[illegible]~~ onnan
‡ a hegy 485. Hol ~~most~~ most rángatja ~~[illegible]~~ odalon
Mert nem csináltok mást, csak pört itteltek.

98

Hanem, ha ez kihúzza vágyunk, arrább
Kell vagni kissé, a tengel felől.

~~Ko~~ ~~Kar~~
~~Fogja~~ ~~emberek~~, ~~mi~~ ~~tűrni~~ ~~hozzá~~ csupán mi fogjuk hát, földmívesek.

~~Hermes.~~
~~Lelkek jobban~~ ~~is~~ ~~nagy~~ ~~nehéz~~, férfiak, már a dolog.

Kar.
No, emberek, fogjuk meg hát csupán mi, a paraszták.

Hermes
Lám, jobban is megy a dolog, férfiak, tűnődtek.
Kar.
Azt mondja jól megy a dolog = csak rajta minden ember!

Hermes.
Földmíveseket hívnak ide, más szerki, ez a terhes.

Kar.
No ez ám, ez ám!
No lám, hízik már meg a vas.
Csak most az hagyjuk, amit faragtak emberekből egy kissé!
No, akinél megvan, itt van.
No rajta meg, mindenki rajta! Ez rajta mind!
No rajta, rajta, rajta, rajta!
No rajta, rajta mind!

[A Béke és kísérői a Szüret és Ünnepély jönnek.]

Trygaios.
Szőlőadó fenség, hogy üdvözöljem
Ezer ölelő berkeidet jöttödet?
Honnan vagyok? mert nem hiszem hazám.
Légy üdvöz, oh Szüret, s te Ünnepély, kedves
Mely vége az arató Ünnepély!
Szüret szerinti, édesen lakjál!
Mi örömnél, hallgatni ennél édesebbet.

Hermes.
Nem olyan mint táborban a tarisznya?

Kar.
Pfüi! undok ember undokabb iszákja!
Illatja hagymaszeretbűfögés;
Ezé meg dárdáé, Szüret, Téged, vidám Szüret,
Dionysiák, sípszó, trygedia,
Szőlőkés ének, fenyérmadara,
Euripides-virágok....

Trygaios.
Hajh kikapsz,
Még ez husodni ezért, hogy szeret
Olyan költőt, ki versben szőnokol!

Kar.
.... Borostyán, bimbózó szőlő, bégető juh,
Marós fuvolás nyílt kebele,
Bevégzett szolga, felszabadedény,
Ez más egyéb volt drága jó.

Hermes. Erej most,
Nézd, a kibékült városok mind
Vígan ide vegyenek ki kacagnak együtt,
Pedig nagy pillepalk van a tenyér
Alatt a harcból még, ki rajta kijjebb.

Trygaios.
Nézd most a nézők arcait, hogy a s találd
Ki mesterségüket.

Hermes.
Haj, istenadták!
Nem látod, ama sisakfogó csinálót,
Hogy tépi a hajút? s ez fejszeművet a
Hogyan lef...gja azt a kardcsiszárt.

Trygaios
S ama szalvétás, nézd mint örül,
E kupa-művesnek függét mutatva.

Hermes.
Most menj, bocsásd el a földmíveltőket.

Trygaios.
~~Hallgass, csak nép~~ ~~a földmívesek~~
~~Szerszámaikkal menjenek haza~~
~~Szüretünkről~~ ~~kard~~ ~~nélkül~~ nézni
~~Szüretünket~~ ~~ünnepe~~ ~~kupja~~, ~~vasa~~, ~~kard~~ ~~nélkül~~ nézni
~~és mérkőzni~~

Trygaios.

Hallgass reám, nép: a földmívesek,
Szerszámaikat véve, menjenek
Most azonnal a mezőre, hozzá, dárda s kard ne'kül;
Mintha gy ott már mindenütt a puha békesség kanol.
Hát dolgozzunk minden ember, paiont zengve, kifelé!

Kar

Oh te, minden földmívesek és igazak vára várt
Kajsja, mely vigan köszöntöm a borágat, jöttödön;
Se fügés melegét ifjabb éveimben én ültettem, a fügát
Üdvözölni mily örömem lesz oly hosszu idő után!

Trygaios.

Most tehát az istennőnek adjunk hálát, férfiak,
Hogy megmentett a sisakból, és nem kell forgon paizs;
Akkor szép rendben vissztérünk a tanyákra ez haza,
Miután bevégeztünk a jóféle dolgokat.
Vegye itt meg a mezőre hulmi jó pázvolikat halat.

Hermes.

Oh Poseidon, milyen ekés te hosszan indulo sonk,
Mily tömött, és eleven mint költepény és köztakoma.

Trygaios

Mert, bizisten, föltenetve csikszy immár a kapa,
S hurvaagra vogtrójok fénye jürnik a napon.
Mily szépen venulnak el, mint egy barázda vagy fasor!
Ugy hogy magam is vágyaik a mezőre menni már
És forgatni a kapával valahára földemet.
Most tehát a régi élet-módra gondolván, barátim, kellemére,
Mit ez istennőtől nyertünk: a gyümölcsöt és fügére,
A fügére, a mirtuszra, és a vinga édes mustra,
Az ibolyás kúttfejekre, az üdén sajtolt olajra,
Akkre vagyunk, mind ezért az istennőnek üdvözlő dalt rondjatok!

Kar.

Üdv, kegyes nő, üdv neked!
Jöttöd minő örömre minkünk gerjesztt!
Oltsd epedünk vokat gyúlni
Isteni, ohajtva imádkozni a mezőre már
Most te jó nyugalmunk volsz mindig oh, kívánatos,
Most te jószerencsénk vagy mivelünk, várvavárt, Oh te
Kik szamaru földmívesi fubytatunk;
Mert csak te vagy hozzávó nekünk.
Sok gyönyört, édesen adol valaha, költekezés
Nélküli ajándokot.
Mert te a földmívesi jókult apjatője, üdve nagy,
Rád nyugolyng a vengjge, a figeja új rügyekre
S mindenek egyéb növeny,
Az mi van, örömmel kéjes örömest fogad.
Amde hol volt a kegyes nő annyi hosszu év során,
Azt tenéld te nékünk most el, és istenek legjobbika.

Hermes.

Oh földmívesi földmívesi nép, Oltsd meg Lattdoza két beszédemet,
Hogyha e nő elönyését meg akar szerencsés hallani;
Vidias volt a legelső a ki rozsdult bánt vele;
Nyid Periklés, jóllehen, hogy annak sorsát oszja meg,
Tovább ütletek fil ismeretja ti mérges, huzapás mivoltodtól,
Míg baj érne, jóllehet hogy hangos fejét vádosunk;
Peleponnesos, mint kis tűzkárt, a megárai ügyet
Oly nagy háborút lobbenta Langra, melynek fustjából
Mind egész Hellas környezett, tűzzan is meg innet is.
Ezze mikelyt hallá, jétten összecsennt a bőség,
A hordó a márik hordót bőzz huzaggal döngeté,
A kilapító senki nem volt sehol; igy ez oda lón.

Trygaios

Apollonra! bikn ezt ék nem, hallottam senkitől
Azt is, hogy ez istennővel Phidiasnak mi köze.

Kar.

Ez vé, mustanól kivétva. Hát azért oly rép személy,
Hogy közel járt Phidiashoz. Nem tudunk sokat bizony.

Hermes.

Ezenévre most a hivtett, ösvetséges városok
Mintegy dühödtök egymás ellen s fogat viszontatok fogat,
Egyre adózónyt kohalak, hogy terheik az adót,
Kincsekkel megnyerte gelték a lakónok fóbjeit,
A kik onnya kápzi tágból, s mint külföldi gúnyolók,
Oltják e nőt és megragadak a háborút.
Így az ő magános, hozzanak a földmívesi kára lett:
Mert azonnal tapra indult visszatoló nagy hajók
Szintén fegyverzett vétatlan emberek gyűrűlt.

Kar.

Mélán ő, mikor nekem még tige ültetvényimet
Ők kinagdalták, holott én ültetem és ápolám.

7 szín

Trygaios

Mélyán iszerepese, [illegible] hatom, mert nekem meg [illegible]
Hat [illegible] (kódobával jeléttörése.*)
Büdössé kamborodik.

Hermes.

A mint aztán a mustárszósz a mérőről mind be [illegible] mind peforrt,
Hogy elakadt, és shy módon, mint előtt nem bármiben is
Azt nem tudta hogy elontsák, épen, úgy mint mellőle is
De mivel mellője nem volt, és ohajta a fügét,
Más a fánoktokra bámult; a kik jól [illegible] a kik tudva bölcsen azt,
Hogy erőtlen a szegénység, hiszen otthon nincs neki,
Ez az igennőt vasvilla — orvlástól elvenék;
Bár e [illegible] vipszavagyott és gyakorta megjelent;
Mások nyerték a bajtársate" dusait, kövéreit,
Mással kínos beleélé, hogy Brasidasnak, [illegible] fiának,
Kikor azután, mint kutyáknak, ti mondom [illegible] pléh-pléh:
Mert a város, elétt adva ehség, [illegible]
Bár ki mit dobott eléje, jó ürülés [illegible]
Látva mások a sebet, mely földre sujta társukat,
Most aranygyal tömték, Nyálát annak, a ki ezt tevé;
Ugyhogy ezt felszavazgták; [illegible] ti meg arra kelesek,
Hogy ujra Hellas kipusztuk. A ki ezt tevé pedig,
[illegible] volt...

Trygaios

Hagyd el, hagyd el, Uraim Hermes, ne mondd!
Hadd maradjon ez ez emberr, ki alant, hol mint vagyon.
Mert nem a mieink már többé, hanem a te embered; itt
Mindenes, a mit ra mondhasnál; hogy zavarót volt [illegible] élesében
Kekelevska, szycophanta, és ingása, és zavargó,
Minden ily gyalázatot most, terinen emberedre vonsz.
De hátre, uramm, mért hallgatsz? felelj.

Hermes.

Nem akarok beszélni a nézők előtt,
Haragszik rájok ezt szívelmiért.

Trygaios

Hát tegya meg [illegible] neked megadnak?

Hermes.

Tolj; édesem, hogy [illegible] ő irántok? (lép
Jer Harold, atyavnyok, pajtásgyülölőbike! —
Jó, hallom, ezerek vadnak ők. Értem.
No, íme hallgassátok, miért nekertel.
Azt mondja, önként jött Pylos után,
Hazán egész kas békeálmodást,
De a gyülés kinevetve lesszavazta.

Trygaios.

Abban tiszártunk, [illegible] istennő, bocsáss meg!
Bőrpajzsunkba mülte volt az eszünk.

Hermes.

De hallgass, mit kérdek tőled megint:
Ki volt leginkább itten ellene,
S ki volt barátja, béke sürgető?

Trygaios.

Legjobb barátja volt — Kleonymus.

Hermes.

[illegible] ember e Kleonymus
A háborúban?

Trygaios.

Bátornak mereszt,
Csakhogy nem az volt apja, kit nevez,
Most ha csatába nem, eldobva pajzsát!
S ő rabföldön lelik meg, mint Labit!

Hermes.

Halld még, mire kérdést intézve hozzám:
Ki most az úr a pnyx magas kövén?

Trygaios.

Hyperbolus most a hatalmas ősz?
Mi lelt, dicső úr? mért fordul el arcod?

Hermes.

Elfordul a néptől, haragszik a mért
Oly nemtelen fűt választott magának.

Trygaios.

Kisse úgy se vesszük sominibe, ugyan,
Hogy most a nézek gyanja nem vala
És hasztalan volt: ezt [illegible]

Hermes.

Mi kaszna [illegible], kérdi, a varosnak ebből?

Trygaios

Bölcsebb tanácsokat szuszunk lett.

Hermes

Hogyan?

Trygaios.

Mert mécsvilánál. Akkor a sötétben
Csak tapogatnak a közdolgokat:
Most mécsvilágnál tesszük a tanácsot.

Hermes.

Oh, oh,

101

Mi mindent beidegnes velesz.

Trygaios.

No mit?

Hermes.

De régi dolgot, a csavaros óta:
Előbb is azt: hogy mit csinál Lyphokles?

Trygaios.

Jól van, de nagy csuda történe rajta.

Hermes.

Trygaios. Mi?

Lyphoklesből Simonides leve.

Hermes.

Simonides, hogy?

Trygaios.

Bár vén, ~~zsugorog~~ az rohadt,
Egy szál gatyán pongyore szállna, pénzért.

Hermes.

No s hát Kratinos, a bölcs, él-e?

Trygaios.

Meghalt,

Hogy a lakásán ~~be~~ jöttek.

Hermes.

S miben?

Trygaios.

, i, Miben?

A szél üvöltve meg nem szakadt,
Hogy egy hordót ~~bele~~, borral tele,
Hát még mi minden történt ~~azzal~~ alkalmat!
Ugyhogy, királynő, többé nem hagyunk el.

Hermes.

No most ejnye, ~~a~~ vedd rövid a Szüret-
Istennőt, ~~s~~ és merőn lakvár vele
Nemcsak megadnak szőllőfürtöket.

Trygaios.

Jer, kedvesem, jer, hadd csókoljalak meg.
De ~~tán fajom~~ ~~Hermes~~ mit gondolsz, uram, hát nem árt meg,
Ha nékitagadnám annyi év után?

Hermes.

Nem ~~úgy~~, ha nincsa fűtlevést iszol.
De mutt meg ért az Ünnepélyt hamar
Vedd a Jancsihoz, a kié előbb volt.

Trygaios

Ah Ünnepélyhez más boldog Tanais,
Hogy hűvösről hírom nap a levelet,
És mennyi főtt paszuly, s hust megevel!
~~Hogy hűvösről hírom nap a levelet~~
Úgy boldogult, ~~hogy~~ ~~Hermes~~.

Hermes.

Jer is
Távozz örömmel, ~~szabó~~, s ne jelenj, halandó.

Trygaios.

Most vissza, vissza édes bogaram!

Hermes.

De ~~Hát~~ nincsen (az itt, hé.

Trygaios

Vaj, hová tűnék?

Hermes

villámhordós lett." *) Euripides sora.
" Levész szerelemben

Trygaios

De mit kap ennyi ótt az istenadta?

Hermes.

Sárgamézet ambrosiájától ezektől.

Trygaios

Hát hogy mennek le?

Hermes.

Pompásan, ne félj:

Ez istennő levisz.

Trygaios.

Jertek, leányok,
Várnak tűrátok vagyva és nemetem. /Ek/

Kar.

Menj te örömmel; mi meg addig ezen szentségtelen őrizni addjuk
A színpadi szolgáknak, miután itt a színház kívül annyi
Jobbat hallhat, s itt szokta gonosz csinytételit üzni leginkább.
Őrizzük hát emberül ezt; mi meg a nézőknek azonban
" Gondolatink menetét és elmék tartalmát mondjuk el " itten.

Parab.

Meg kellene nekünk szerzőnek az olyan komoedia kívűlről
Ki magát dicsérni, ha a nemes fordul anapaestusi versben:
De ha van mélta s tisztelni való, Lenyi Múzsaleánya, ki legjobb
Vejtékszerző és legjelesebb a mióta csak emberek élnek,
Legtöbb dicséretet érdemel, úgy hiszi, mind közt a mi tanítónk.
Legelőször is a versenytársai ellen agarat egyedül, mit versenytársai fiokzak:
Ringyókkal csatlósokkal örökké, ~~hipa~~ tetvekkel hadakozni,

(4 lap vissza)

102

S a nagyszerű Herakleskeresztről, amaz élenharcokról és a
Kötélvonásról.

Kar.

Még kellene verni poroszlóknak az olyan komédiákból, [Parabasis
Ki magát dicséri, ha a néphez fordul anapaestusi versben:
Hanem, ah Lévé, mikor eleinknél ha van méltó becsülésre, ki legjobb
Vigjátékszerző s legjelesebb a mieink csak emberek élték:
A mi tanítónk lírai mélyének nagy dicséretre személyét
Legelébb is, mert ellenfeleit maga jövendette meg, alázás
Ringyrajpéval üzni onfot mindig s a tervekkel hadakozni;
Bo a nagyszerű Heraklereket meg s amaz élenharcokat
Legelébb is, mert magától el versenytársi tropáját:
Pongyolákkal gunyolódni örökké s a tervekkel hadakozni;
Cselefendikket És a nagyszerű Heraklereket élenkürázokat innen,
Kötélvonásokat, és [illegible] meg az önkent botbafutókat
Ő verte ki csupán [illegible] valamint a szolgahadat, mely
Lás i Sajgatva jeukatt fölépíni, azért, hogy szolgabarátja, gunyolvadó
Ugegeit, kérdezze, mi a [illegible] feleme, bordat rukaná meg
Tán bizony h Európaszerte a tribün [illegible] az olyan
Ő hátad közepén [illegible] s oldárlevi, nemlelez élezet,
Otromba mivoct, [illegible] s fölemelte a nagyműveszetet és fölmagyarázta keresztül magyarázta
Fölemelte a nagyműveszetet és fölmagyarázta keresztül
Fődorát fordítse.
Fölemelte művészeti águnkat, s falait felraksa toronyra,
Nagyszerű nyelvvel, magas eszmékkel, o nem közmagi és kopa gúnynyal,
Nem tolmi magán emberkéket játszván ki, sem aikonyi népet,
Hanem a legnagyjakat legjobb belé, mintegy heraklesi dühvel,
Aigárolta erős bőrkezeu és habarékdúsan fenyegetésével;
Bátran legelébb viadalra magát hivam az [illegible] sikorlót,
Kipek a neme a legvegyesebb kynne, [illegible] langjait onta,
Ő vár csapnivaló hixelgő feje nyakra kivörleg az arcját,
Hangja mikint a rittnet viharos, örvény zaja, tüzepetig mint
Fikáz, pa t-ke mokatlan csépáve, s — ge levée.
Ily szörny láttára se [illegible] hanem erezek, egyre csatázva,
S minden [illegible] ellene állok. Akkor mélyt, hogy a hála
Adejáit ti nékem [illegible] le, rjátok s ne feledjétek viadalmatok,
Mert ha sikert aratok, ezelőtt sem járjam [illegible] helyekre
Sinkat csábítni, hanem [illegible] s mint [illegible] tehetsége mi kellett
Unalomra kiejt [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Nosza hát tartsa velem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Sőt a kopaszokat ajánlom igen, diadalra segítsenek ezt
Mert a lakomán és azutánal, [illegible] [illegible] [illegible]
„Nézze, vidd a kopasznak [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Mert [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Nála i Felkar Strophe

Múzsa, te a hadakat elhagyva, dalolj ma velem
Régi kedvesedről, Lakomáit
Te ki zenged az isteni nászt, a földi [illegible]
S Bordogok [illegible]
[illegible]
Mert [illegible] fő gondod vagyon.
Amde ha Kathinon elő
Ezeni, a fiaival, hogy [illegible] ők előszólni, szép csupa kári fürjnek
Rá se figyelj, ne is [illegible] táncrugokat keresztlez
Mind e gonyaku tüpe nőveu
Kerekegyó morzsákat, gépcsoda-jkony
Mert hixen [illegible] eseleg az
Mert hixi az ajjuk is, a mi [illegible] megülte macskat, úgymond. „Egerek"
Vale zeki [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Fryxaivs (a nézőktér)

Hej, bek[epeszet] ~~nagyot~~ is volna az égbe jutni!
Körözne kiskondás a Libam belé.
~~Lassú~~ apró ~~vonatok~~ volnának
S onnan felül mily apró volnának ~~Ilyen gyönyörök~~
~~Magyoly kimintha~~ ~~Innét~~ ~~látnának~~; ~~ez~~ ~~gubó~~ ~~ily~~ gyönyörök lábaink
Harcra kis ízeit még ~~azután~~ ~~látnak~~ ~~innét~~ ~~gyönyörök~~
nagyobb gyönyörök.

Szolga.

Uram, megérkezt[ek]?

Fryxaivs.

Úgy hallom én is.

Szolga

Hát mit tapasztalt[ok]?

Fryxaivs.

Fájt a bokám
~~A Jobban mehétlyt.~~
A hosszas úttól.

Szolga.

Menj! ~~nyugodj~~ meg nekem ...

Fryxaivs.

Mit?

Szolga

Látsál-e még ~~ennyi~~ embert odafenn,
Magadon kívül, bolyongni?

Fryxaivs

Kis-hárome ódakölő Nem, csupán
mellemlő.

Szolga

É' mit csinálnak?

Fryxaivs

Kezdősort keresnek:
Affélé „üdvöly ~~szellet~~ úszomát." No ?

Szolga.

Hát az valóság, a mit mondanak,
Hogy a ki meghal, ott csillag lesz?

Fryxaivs

Való hát.

Szolga.

É' ki lett most csillag onnan?

Fryxaivs.

Ízor, Chiosból, a ki orra nem rég
Ide lesz a Hajnalcsillagot; mert is
~~A~~ mint fölött, hajnalcsillag leve.

Szolga.

Hát a fuskusra ~~egy~~ csillagok
Milyfélé népek?

Fryxaivs

(Lelkendve) Hát mennek haza
~~Gyorsan~~ csillagok ebédről,
~~Lámpás~~ ~~kocsikon~~, a lámpába ~~jönnek~~ ~~ég~~ világ.
Lámpavas) a lámpában
De vidd e ~~tőlyt~~ a fokámba, ne,
A kádat öblítsd meg, fenitő vizet,
Vess natri ~~agyat~~ ennek ej nekem,
S ha ~~nagy~~ ~~megmaradt~~ jöj első pecsint; (Hiúrom
Én addig ~~be~~ a Jamejbak
~~bekaldozz~~ nak.

Szolga.

S hol ereszt fenn csillagnyokra?

Fryxaivs.

Hol? az égben.

Szolga.

Nem érsch hát nekem hiúvom ebolo se
Az istenek, ha bordélyt tartanak
Mint mi halandók.

Fryxaivs.

Abból ít nehány.

Szolga

Jenünk tehát. Mit ~~ájnk~~ ennétek ennyi?

Fryxaivs

Semmit; nem ennék az ~~nagy~~ a csipót,
Bár a lepenyt; akor vanu fiokom, hogy
Ambrosiát pupost az istenekneél.

Szolga ~~mit fogjon, itt ő.~~ (Sl.)

Nő adni kell hát ~~csupán~~ ~~ittenni~~.

Kar.

Sol járt az ~~ég~~ ~~nagyon~~ ~~fölül~~ ~~hely~~ neki dolga már, úgy lépik, szentül. (Sorsha

Fryxaivs

Hát még, ha völegény ~~if~~ ~~kar~~ díszben ragyogni láttok! t gyanánt,

Kar.

Szíggelni fognak és is[ten] ~~fogtul~~ lesznek, dus mirtha-kenettel.

Fryxaivs

Elkísérni ~~az~~? Hát még ha még ~~Jádve~~ ciceréken!

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Kar
Attól le bolondabb lesz-e, mint Karkinos írjai.
Irygaios
Hát nem megérdemlem, ki egy bogárjárművön meghúzám
Hellasnak üdvét, hogy ezt a mézön
Ezentúl bíztva merjenek nyugvni és aludni?
Szolga. Lúcrecza
Mey van fürösve, haj be szép a katja!
Lépény kisütve, vaja jót kaprosan,
S a többi is mind: csak kés kell ütni.
Irygaios
No hát siessve envit ez ünnepélyt
Adjuk kezéhez a Jánosnak.
Szolga. Ezt-e?
Ez hát az ünnepély, kiket meggyűlöltünk megyünk,
Mikor Bramorba menünk részegen?
Irygaios.
Bizd ez, s majd elzavarjuk.
Szolga. Hej, uram,
Mind ötvöspörsölő tarja van!
Irygaios (a nézők felé.)
Hadd lám, ki a jó emberek közzűl?
Ki arája erős, ki a Jánosnak? — Hívem
Hé, mit kerülgessed?
Szolga.
Játékra sátrat nézek a karácsonkor.
Irygaios.
Hát semmi sem nyíl, hogy megyni? — Hé,
Sor csak, leteszlek hát kürhelyre én.
Szolga.
Az integer.
Irygaios.
Ki?
Szolga.
Ki? Atiphradés,
Majd ő beadja, kár.
Irygaios
De hisz, bolvad,
Az körbe mind kimúlna a lenét. —
Hé, rukd le most előbb a hólmiolat. —
Nemes Janáy, én neked az ünnepélyt,
Im tekintsd, mi nagy jót hoztam én neked,
Kissé csak a lábás emelve fül,
Kész rostok a fejedelmes áldozat!
Nézzének, itt a konyha is, mi pápa vonzó!
Ő még azon függés, mere a Janáy
Edénye itt alatt kubová alatt.
Tornát is azzán tarthassuk jelest,
Ha ez bizjátok, mindjárt hulnak is!
Lehet birkózni, nézz kézlaború állni,
Meyenne összetusákat kükleni,
Tűzközni, öklözni legyengesen.
Hamarnapon bűtussa legyen,
Lovag lovaggal fussa versenyét,
Az ugynes ellen roskó tornakocsik fogatok
Pörögve, fúva, ágaskodjanak,
Lebukva rajd dlanki-lan meg, s konyáltan sok kocsis
Forg majd heverni a fordulatok. —
No hát, Brytanyok, im az ünnepély. —
Ni, bek mutur skapa egy Prygan!
Berreg, ha inggen pört kea bemutatni
Az kapna ünnyet, hogy tűrünyszünetteket mentesené magát.
Antisztrofé
Kar.
Nily barnus az ily derék pulyás az egész hazának, mint ez az ember.
Irygaios
Ahey lásjátok ezt be majd jobban, ha pürésebbek.
befűzetelek.
Kar.
Hisz' mert is, ily nyelvem vesz ez
Nincs tudomány ma ám; mert (tehozzá a vilgy és nép)szabadító....
Irygaios.
Akkor beszélj, ha majd egész kimos nyelvet megittál!
Kar
Ennek, istenünk után, téged tartunk ezentúl.
Irygaios
Bizony oltár is érdemlek Irygaios, én, az Athéni,
Ki a pegény közönségnek földmüvei uporttak országy
Környű bajait megszüntettem, s Hyperbolusz letettem.
Kar.
Nó, mondera, hát nyíst mi könnyebbik?
Irygaios
Áldozni ennek csupor, mi egyéb?
Kar.
Csupor? mikép oldány Flemmet-trobornak?
Irygaios
Ni, mit gondolsz, hát hízlalt ökörrel?
Kar.
Ökörrel? ast nem, hogy öldni menjünk!

Frygaivs

Hát nagy, kövér disznóval?

Kar.

ne, ne!

Frygaivs.

Mese?

Kar.

Abból Hegezeték disznósága lenne.

Frygaivs

Melyikkel hús? mi van még hátra?

Kar.

Juh.

Frygaivs

Juh?

Kar.

Az bizony.

Frygaivs

Hiszek ion beszéd!

Kar.

Kérdékszen azt, hogy majd a gyülésben,
Ha háborúra ingat valaki, ... nyújtsa:
A hallgatás bizonyára nyugtot.

Frygaivs

Sőt mondod.

Kar

Sőt mondom, hogy egymáskint ... és bárányok
A társainkkal leggyakrabban legyünk jelesek.

Frygaivs

Merj hát, kerítsd juhot mindelőtt; és ez meg majd elmúlt hozzok.
Minden, mit itten úgy akar s a szerencse kíséri
Ím hogy sikerül, s minda kettő egyszerre valahogyan önre!

Frygaivs

Az már világos; ime az oltár is itt van épen.
Csak rajta tehát, valamíg orkános üde szél veri el
Jelhőit a harlatnak;
Mert már bizonyos, hogy a jó szellem fordítja majdnem jobbra szerencsénk.

Kar.

Jó a kosár, és benne a virágok, árpaliszt, kés,
A tűz is itt van, semmiben sem hiányzik már csak a — juh.

Frygaivs. (Szolgákhoz)

Lódultok Nem futtok érte mindjárt?
Bizony, ha Klairis épen vesz ujolni, a miért tudom
Mindjárt hivatlan itt terem s ujolni, a miért tudom
Ujolni, ez miért tudom
Míg fujja, hogy majd megvakad, ti ráfizetek inkább.
(melyikhez.)
Ne, a kosár s a kézmosó medenczére,
Kerüld meg az oltárt jobbra tüzelen.

Szolga.

Ebből, már megtörtént; mást parancsolj.

Frygaivs

No hát az üstöket hozzad a vízhez, ne,
Ha egy czéllal, te meg nyújtsd árpalisztet.
Mott addsza, mártsd be ujjaid ... te is,
A nép közé hintsd árpát és pászkát.

Szolga, Ím!

Frygaivs.

Értád? nézik már.

Szolga.

Hermes nézze, annyit,
Hogy e nézők közt, mind a bárányon vannak
Egy szines ... kivül ... nincsen pászkány.

Frygaivs.

Nem kapnak a vitt?

Szolga.

Nem, de sörjeikről
Estére kapnak.

Frygaivs.

Most, könyörgeni.
Ki van jelen? hol a sok jámbor emberek? x) Formai szólásmód, áldozatkor.

Szolga (a kosárra).

Add öntözőm meg, mert ezek szolgák
Vannak s mind jámborok.

Frygaivs

Ők?

Szolga.

Ők, hogyne?
Mikor levetvén őket annyi vízzel
És végül egy helyt állnak jámbokul?

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Tryggaivo

~~De már imádkozzunk, imádkozzunk tehát.~~
De most imára, most imára mind!
Oh drága királyné, ősteni nő
Mennyei Béke,
Karok arzonya, és arzonya másoknak,
Ím, vedd kegyesen ~~itt kat~~ hálás áldozatunk!

Kar.

Oh vedd kegyesen, te imádandó,
És Jeléssre ne légy úgy, mint amilyan
Balkörmü nők szeliderjenek,
Mikor a kipá kinyitott ajtón
A garnélából kilesselhetnek,
Ahom, ha úgyel vajok valaki,
Tilos vonulnak;
Sujra, ha elmen, kilesselhetnek.
Hly arzonyi csinyt te ne légy mivelünk.

Tryggaivo.

Levtz vege, ne ám; de mutassad ejzét
Tüzi alakban magadat minekünk,
~~Ha kizenreggel~~ éjszeg utánad éjszt
~~Ünnep~~ Kedveseidnek;
Oszlasd el a háboru zürzavarát itt;
Hogy "Csatabonyó" legyen a neved itt;
És ~~oldjuk~~ ki nyiinkból a kerecet
Ozirva gyanikat,
Melyeket egymás arczába dobunk;
Elegyitj minket Hellészket a
Régi barátság, ~~jó~~ érzével,
Elménkbe vegyül szeliidebb, készebb
Borzánatvett, hogy az árpaterünk
Megteljék drága javakkal:
Nagyfejü hagymával, uborkával,
Nemes almákkal,
Kurta Sinbákkal szolgáinknak;
Hozzanak ismet a Bocotok
Lúd- kacafelék, bibiceket, ölgyet,
És angolnát nagy kosarakkal
A Kyczásból, hogy körülöttük
Vásárt ünnen, tarkiguljuk odább
Monychott, Teleatt, Glaukeszt ~~et~~ meg
A többi szobér; de Melanthioz, ó
Kéjve jelenjék meg a vásárra,
Mikor ökrei mind, hogy jajszóval
Szarvja vojár Medeajából:
»Oda, hajh! oda hajh? megfuvova levék
A szikkatelvél közt heverőkről!«
S örvendjenek a körülállók.
Mind ért, körgörgünk, add meg istenasszony!

Szolga.

Vedd éne, a kéjt hogy mekkorilag
Ölessd ke a jnhát.

Tryggaivo.

Tilos.

Szolga Miért?

Tryggaivo

Kedvet ölébe Béke nem találja
~~Ha ezt~~ Olcsára vért nem tűr. Oak vidd be hát,
Sznegolyec hozd ki czontos részeit,
(Úgy a jith megmaradt a karcsesnek.) (Szolga el.)

Kar.

Te meg maradj künn, és hasitokat
Rakozás ide ~~gyorsan~~ ~~mozo~~ ~~rapoczán~~ ~~ez~~ telgyesitsd ~~valamit kell ilyen esetben~~
mit nükség, áldozatodhoz.

Tryggaivo

Mi gondolsz: nem jószlag tevém alá e részét?

Kar.

Már hogy ne? hiszen mi ne menne neked,
~~Hogy kerülnék~~? s mit ki nem éjtetsz
Ki: bőlés ércher illik, és akadálytalan
Bátor kebelhez?

Tryggaivo.

Lóka emberek

Ég a hajád, hogy Szibidast ~~magát~~ magát zavarba ejtő.
Ko most arczalt hozok ~~kinek~~ ~~hiteg~~ magam, Szolgára semmi fükség.

Kar.

Ki ne dicsérné az ilyen férfiut immár,
A ki nagyra vélé fejét, megmentené városunk,
Miért Dicsőlendő marad Pöxünk nove mindig.

Kolga (jő)

Megvan. Tyrakd fel ön s rombokat;
Ön a beleket tárok, s a lapényhoz.

Tryggaivo

Ön gondom az; de itt vagy már? siess. (Szolga el, s vagy ön vissza)

Szolga.

Hol vagyok már. Hát Kosten fokat?

Trygaios.

Süvedt csak ebbe; mert íme valaki
Jön ide felém, bábéval kunorászva.
Vajon ki ez?

Holga.

Galinak gondolom,

Affele jó lesz.

Trygaios.

Sőt Hierokles épen.

Holga.

Az Örevszi jós, hát a bíz' ez.
Mit mond vajon?

Trygaios

Vaja, kifrizúra
A Béke Kívüle, Látom a nemiből.

Holga.

Nem annak, inkább a sült' szagra jön.

Trygaios

Tegyünk úgy, mintha nem látnók.

Holga.

Helyes.

Hierokles.

Mi áldozat, s mely istené ez itt?

Trygaios (a szolgához)

Csak süsd, ne nézz; kergesd odább a hústól.

Hierokles.

Kinek áldoznak? nem mondjátok?

Trygaios

A farka

Jó jelt mutat?

Holga.

Jót, hála légyen a
Rengetegi Béke istennőnek!

Hierokles.

Áldozz
Szentségtörő humor hát, és adj nékem is.

Trygaios.

Süljön meg előbb.

Hierokles.

Megült már ez is!

Trygaios

Akárki légy, de vak lében kanál vagy.
Most fred le, Hol az asztal? Hozzá kehelyt.

Hierokles.

Nyelvét külön falkás levágni.

Trygaios Lenjek.

Hanem tudod mit?

Hierokles.

Halljam hát.

Trygaios

Ne nézz
Koszúnk alá: ez Béke-áldozat.

Hierokles.

Balga halandók, egyezségek egyezségek...

Trygaios.

Hozzá a te fejadrét!

Hierokles

Oktalanul kik nem hallgatsz ám ízetni szóra,
Férfiak a sivó-majmokkal egyezkedni vágy....

Trygaios.

Hahaha hah!

Hierokles.

No mi lelt?

Trygaios.

O sivó majmok, olyan szép!

Hierokles.

Gyalva sólyokként megfüvén rókafiaknak,
Melyik fészkét csalárd, elmélyét csalárd.

Trygaios

Bár nevetnék (*) Mint a fülé jobbtudó, mely elvitte vam
A te tudódon is ily torzónak látni, te nyegle!

Hierokles.

Sem Bakist a népet, sőt Bakist ismerten a Nymphák....

Trygaios.

Parancsolj el, vagy meg, ha tovább is akarsz bakizolni!

Hierokles.

Nem vala végzetes, a Bakhek elvadari láncát,
Csak, ha előbb...

Trygaios. (szolgának)

Ezt még jól meg kell tisztítani sóval.

Hierokles.

Ősöktől nincs kedvesb szerint örök istenünknek, a hadrajt
Magyarázni előbb, mint farkas nőszi a bárányt....

1002-

Trygaios
Hát uggyan a farkas bárányt hogy' nőszne, gazember?

Hierokles.
Ő valamiű a csinatt büdösebbet eresz ki mikor hast.
S a hagyesen csalvló [illegible] nőszikla vajúdva vakvet fűl!
Addig szem békét nem kellett vón' soha bőnn.

Trygaios.
Hát mit kellett vón'? bőrt meg nem fűnni a borról,
Sorot vegni valon, mellyink pusztúlyon előbb el
Bársha, kibékülnek, kőnlyön Hellasz ora festünk?

Hierokles.
Mondhasd a rákoknak, hogy: jőrj egyenest! soha nem jár....

Trygaios
Nem te bárony [illegible] a prytaneonba, ebédre,
S eddigi ígéged szerint nem folytatod itten.

Hierokles.
Sínithetd a süldisznót, nem lesz soha sína...

Trygaios.
Árultgasni mikor künyk már az arhéni népet?

Hierokles.
Csonbot az istennek minemű jóslatra pirétsok?

Trygaios
Arra, mit oly népes kölsőt hajdanta Homéros:
„Ők jeőj elhajtván a háború vész-zivatarjait"
A Békét ölelik és annak emelnek oltárt.
„És miután jóhát ízleltek s a csonbok elégtek,
Kelyhet is áldoztak", ím én voltam az ki vezérök,
Sőnak azonban senki bőrny nem adott borsolteli kanvát.

Hierokles.
Attúl sonni kőszön, mert azt nem mondta Sibylla.

Trygaios
Zeűszre! hanem sokkal bőlcsebben mondta Homéros: *) Vagy
„Nincs hona, nemzete, nincs jogs és nincs szűrhelye annak
A ki gyűlöli őrcáitte a vészes polgárit harcokban."

Hierokles.
Ámde vigyázz, netalán, elmid' meglopva eszével,
Kánya ragadja fel....

Trygaios (szolgához)
A pecsenyére legyen a szemed,
ügyelj te azonban,
Mert féltelkes ez a jóslomdat a bűbátüdőnek.
Tőlt áldozni kelelyt, éí adj a beleseméből.

Hierokles.
Engedelemmel, hadd szolgáljak jőnke magamnak.

Trygaios.
Áldozzak, áldozzak én.

Hierokles.
Tőlt nekem it, meg nyújts egy részt a beleseméből.

Trygaios.
Nincs ám. Kedve szerint ez adás örök istenéinknek,
Nincs, hanem az van, hogy mi kelelyt áldozva, te kotródj.
Ok kegyes istennő, te maradj itt, Béke, halálig!

Hierokles.
Hozdjza csak a nyelvét...

Trygaios.
Elpusztulj a magadéval!

Hierokles.
Áldozom én...

Trygaios.
Nézze hát, neked ezt is az áldozatodhoz. *) Vagy csonkot ad, vagy megüsz.

Hierokles.
Hát már senki sem ad [illegible] nekem?

Trygaios.
Adni [illegible] neked, [illegible] valamig farkas nem nőszi a bárányt.

Hierokles.
Sérted kulcsolom át!

Trygaios
Jámbor, de hiába csengesz!
Sínithetd a süldisznót, nem lesz soha sína. —
Nézd barátom, jertsd a belet
Ízlelni.

Hierokles.
Hát én?

Trygaios
Edd meg a Sibyllát.

Hierokles.
Nem kellett elszer itt, a földanyának!
Erővel elrántom, hiszen kőszön.

Trygaios (szolgához)
Ősd a Bakist, ősd!

109

* Homéros és nemzetsége, jóslás, [illegible] szűrhely - nőszési erdők

Hierokles (a vérőkhöz.)

Leggyek tanúim!

Trygaios.

De nékem is, hogy vigyázz vagy s falánk.
Lásd a nyelvet, ne kímélj a bőrt.

Szolga

Lépj te, én meg majd kihámozom
E [illegible] ára a [illegible]?
Hallasd 2—Ötnye, Orcosi kollt!
Repülsz Elymniónba tragoram! 2 (El.menne.)

7, tátos,

Jel Kar.

Strophe

Milyen örvém, milyen örvém,
Hogy már nem kell a sisak, a hagyma ei a torú;
Nem kell a csatán nem kapunk [illegible] kelyhes a harcz nekem,
Csak borozgatni a tűz előtt jó barátimmal, es
Rakni rőt, a mi legszárazabb, begyújtámban ég,
Nyári vagásu fát, [illegible] [illegible] [illegible] es pirétva szerfamaldot
Tüzeinkbe pattogatva, [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] (Strák leányok), meg a nem fürödni van.
Mese nincs annál kedvesebb, ha már az embez elvetett
S permetez ra a jó isten, mint ha szomjúdom [illegible] kitöl:
„Mit csinájunk mostanában, mondjuk csak, Kovarchidet?
Ugye-jó lesz egyet inunk, még az isten jót mivel?
Kossza pörkölj nékem, egyszer, három mérce kanbabot,
Elegyits bukét is közzé, s tove fúgét onan belül,
Lyra meg kiáltva vissza Mánest a leggyor kitől,
Más ma fiolát [illegible] [illegible] sem gyomálni negy lehet,
Nem képes ma [illegible] [illegible] egész föld egy [illegible].
Menjen [illegible] egyik, hozza a [illegible] cikt s a fenyvesmadarat,
Még gulásson s negy egész nyúl is volt tenap vadában,
Ha a macska el nem vitte tegnap este egyiket,
Mese [illegible] nem tudom mit, s borogatok, bűbenj.
Hozz, fiú, nekünk ki házunat, s egyet az apamak aj,
Krau Aeschinádes [illegible] kérj mirhát is, fürtöt et,
Ő [illegible] Charinadest is hívja által valaki
Gladd igyék ő is velünk, még [illegible] [illegible].“
Szántóföldeinkre isten bő [illegible] [illegible].

Jel kar.

Antistr

És midőn a' tücsök
Énekli vidám dalát, örvendve nemlétyetem
Költömben a Lemnosit,
Érik-e már, vajon (bykorábban [illegible] [illegible]),
Sa fügét [illegible] hogy duzzadoz; és ha szemülni kezd,
Úgy kínálom s attam,
Zenyve vígan: Ok kedves nyár!“ sült vegyítve lémutkával,
[illegible] mitől nyájasra ez, mint a ponty, kövér lesek;
Isten áldnál gyökéber szépe minden hadnagyot
Hármas tollat a szárnyán, és rekitő bíborát
Melynek a festéke színe, mint ő mondja, [illegible],
De ha zeki e bíborban harczon általt kellene,
Akkor [illegible] hátul nimijárt kyzikéni sárga tesz;
S ő az élső a ki megfut, mint egy sárga vert kakas,
Rázva nagy tarajat; és meg állok, mint hajóvadász.
De ha egyszer itthon vannak, mily kiákhatatlanok!
Kit beírnak, kit lehúznak, [illegible] vissza, [illegible],
Két [illegible]-háromszor, ha tetszik. „Aztán tolnap indulunk.“
Ámde még ez nem pudgyászult, nem tudván hogy menni kell,
Hát csak egyszer megállanija Pandion [illegible] nevét,
S fut negenj a [illegible] [illegible] [illegible] a [illegible].
Így szibáljak a parasztok (várnit nem amnyira)
Amax isten-[illegible] emberektől [illegible] [illegible],
De ha [illegible] [illegible] [illegible], szánon kétem tőlök ere,
Mert [illegible] bántottak engem,
Lúva itthon mind vesszünk, [illegible] gyáva róla harczmezőn.

Trygaios

Hej, [illegible] jónap!
Mily [illegible] a nép, mely lakzimba gyűlt!
(Szolgának.)
Ne, e tisztaszéj [illegible] [illegible],
Úgy tiszteljen ember [illegible] már egyéb.
Aztán a fenyvest [illegible] add fel, [illegible] lépeny [illegible]
Meg [illegible] a tűz nyúlat éi, [illegible] [illegible].
Kakasmúvet.
Hol van Trygaios? [illegible]
Trygaios
[illegible], fenyőmadárt süt.
Kakasmúvet. ([illegible] Hatalmas, néma személy)

Lélekem, Trygaios, [illegible] nagy jót tevél
Valunk, hogy a békét kiszabadítottad:
Előbb kaptam egy kispánkon [illegible] kalt,
Most [illegible] ísteni [illegible] adtam;
Ne meg, mézöre, [illegible] [illegible].
Nő, [illegible] Trygaios, vedd tőle [illegible],
Meg meg [illegible] [illegible] mit [illegible] [illegible]
Mert [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Hozzá [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA
110

Trygaios.

Fogyódj hátrább, Nő-had, lesének, nemjesek be gyorsan
Pánlakomára; mert ahol jön egy
Fegyvercsikszár, s a nint látom, hadagnak dühös.

Bokrácsakító.

Hajh Trygaios, hajh, megőrült, tönkre tettél!

Trygaios.

Karcsúcskám, mi lelt? megbolondultál?

Bokrácsakító.

Elvesszed a vásárom, kenyerem!
Még ön e dárdanyél-vonásaik is!

Trygaios.

Mit adjak hát e pár visaktaréjért?

Bokrácsakító.

Mit adsz magadért?

Trygaios.

Mit? átallom a szót:
Arcodban, mintegy a buglyos munkás,
Magadnak érték, három pint füget,
Attasz sapiltnú jó lesz majd velek.

Bokrácsakító.

Dugj be hát no, s tovad ki a füget:
Jobb, mintha épen semmit sem kapok.

Trygaios.

Vidd, vidd a házamból, vidd a mazsába!
Repül a fáfre, egy baskay sem ér:
Egy szem füget sem adnék érte már.

Páncélkovács.

Kegyes tejem, hiss ön e tűz minas
Bilelő pánczél-fenikkel mit tegyek?

Trygaios.

Nő, hogy az légyen rajta veszteségül,
Add által, a miben magadnak áll.
Alkalmas-e-e (fel)rajtani-ebbe vajd. (ráül)

Páncélkovács.

Mit emlegetsz drága darabomat?

Trygaios.

Hát nem lenék? a tűzi ittan áll...

Páncélkovács.

S hol nyílik (tovább) további, ezteten, magad?

Trygaios.

Hás, e karulsó hát, ej ezen.

Páncélkovács.

Mind két kezeddel?

Trygaios.

Istenuccse, úgy;
Ne érjen a vad, hogy lyukat lyuk.

Páncélkovács.

S tik mina éró ásnyékpikre ülsz?

Trygaios.

No istenuccse; mit gondolsz, boho,
Adnám ezer drachmáért a lyukamat?

Páncélkovács.

Ni hát, csak adj pénzt.

Trygaios

Jó ember, tűrd
A farcsikámat; vidd el, nem veszem meg.

Trombitaárus

Hát én e hurcsával mit tegyek?
Harcra drachmáért vettem, ön magam.

Trygaios

Ha elmost ütnek a lyukából itt
S fölül kunszika vesszőt dugva belé
Sárgás szered lesz: kottabos neva.

Trombitaárus.

Jaj, még kifúrjon?

Trygaios.

Mást mondok tehát:
Ólommal ütnek be, s mint előbb javaltam,
Aztán czinegre függesztem, cinál.
Kyelvét, ordonnat meríteni lészen
S méhetőr függet a szabatnak adni.

Lisakrmüves.

Kegyetlen daemon, has ok bek tönkre tettél,
Hogy, egy-egy mínát adtam ezekért!
Hová tegyem mostt? ki veszi meg?

Trygaios

Vidd Egyiptomba, ott elszhatod),
Reteklét ímeni alkalmas nagyon.

Várdarabolás.

Hajh, bek ebül vagyunk, lisakmüves!

Lisakmüves.

Hisz ő még, semmi kárt se valt: de ón!
Ki vesz még a világon lisakot!

Trygaios (szűrik fületis megtapogatva)

Ha ilyen két fület ragasztanak:
Elkelne jóbban, mint Kleo, tudom.

*) Hajón, azt a lyukat, hol az evezőrúddal jár, elnevezik. T. i. a kapitány fölvette a bért a hajóstól egész hajószemélyzetre; azután nem bérelt helyi mat, azután nem bérelt helyi mat, azután nem bérelt helyi mat, hanem becsinált zsebén vízre, hanem becsinált zsebén vízre, hanem becsinált zsebén vízre

Szakmüvek.

Senunk tovább, dárdás.

Irygaivs.

Ne még, maradjon,

Hadd vásárlom meg tőle a nyelet.

Dardanyél-vonó.

Mis adsz hát érte?

Irygaivs.

Kettő róva ökre,

Szárával egy szekérnyi megveszem

Pölöskarúnak.

Dárdanyél-vonó.

Csufolnak: gyerünk. (Ökrök el nyennek.)

Irygaivs.

Lenne nálunk, mást jön is ki kér jön

Piákálni, a vendégeké, s hagy ilt

Próbálja, mit tud énekelni majd.

Ki, kit fiatkám a mit énekelni

Marik, próbáld el ur előbb nekem.

Első fiú.

"Ha [illegible] fiatal hüvelyről énekem ..."

"Mese fogam énekem fiatalabb korom ..."

Irygaivs.

Elhagyj

A viadal [illegible], bolygó tanya,

[illegible] ebben az ádvent

Béke idő: de tudjalan vagy,

Békében; hanem ostoba vagy, Nevjen meg az átok.

Első fiú.

"Hogy pedig a rohanók egymás közelébe jutottak,

Összevüzék tarsáikat, és a dumbor [illegible] pajzsot."

Irygaivs.

Pajzsot, hé? nemis mégis emlitem pajzsat előttünk?

Első fiú.

"Sörte jajgatás, ott elgyilkolt [illegible] nagy diadalma ordalgás.."

Irygaivs.

Diotyra szent neve! te jajgatsz, is!

Gak te halvák a jajt, és még rézküldöttet azt is!

Első fiú.

Hát mit daljak, ugyan? te magad hát mondja, mi [illegible]

Irygaivs.

"Igy takarmányt az ökrök húsából." vagy ilyesmit.

"És feladák az ebeket, melyeket örömmel vala [illegible]"

Első fiú.

"Igy takarmányt az ökrök húsából, és lesznek lék

Fáradt mének, miután [illegible] betelének a hadakozók."

Irygaivs.

Ugy "ugy" beszélek

Ugy "hiszem" "harczczal betelének, s [illegible] enni "ülék,

Akkor ásáték, akkor [illegible] jól [illegible] beszélek.

Első fiú.

"Majd, kipihenve, magam menek vérre ölni"..

Irygaivs.

Azt, azt: ugy, ugy:

Zöltevi vért, bikavért, [illegible] örömmel.

[illegible] ugy tarom

Első fiú.

"S torzsából kiomlva, riadt végetlen üvöltés.."

Irygaivs.

Vajsza el, fiacskám, harczkocsival, hosszan

Semmit sem énekelsz csatán kivül.

Ki fia ú vagy?

Első fiú.

Én?

Irygaivs

Te hát,

Első fiú.

Lamachaié.

Irygaivs.

Aj, baj!

Hallván, ha te nem valamelyik

Hadba - valamachoz, s nyavalamachoz fia volnál.

Evedj, Lodolj az [illegible] dárdahordóknak.

Hol van [illegible] Kléonyn kit fia? (Első fiú.)

Dalolj csak egyet [illegible] nem tudsz, tudom:

[illegible] ittenmot épül van.

Eszelyes egy apinak vagy fiú.

Második fiú.

"Parizsomat egy Sajos mutogatja, melyet nem akarok, (Archilochus verzéből, ki úgy járt mint Horatius.)

Jó szerrtam vala bár, Bottam a derje mügé."

Irygaivs

Ugy-e, te mese, szolgám, az apádról mondod ezen dalt?

Második fiú.

"Elesem egy mentem ..."

Irygaivs

Megbecsteleníve [illegible] Küldet.

112

Hanem jőjünk be, mert ~~bőtelen~~ tudom bizonyos,
Hogy a mit most a pajtástól ellestél
El nem felejted, mint apád fia. (Sír el.)

Strepsiades.
Most tehát ti dolgotok lesz, kik itt maradtok, ezt mind
Tőlemni és bevetni, és ~~valóban talán puhább fővel~~,
Sőt hiszem is telt pofákból,
Sok rajta gyűrni emberül!
S mindig kész pofával ölelni, mert, jámbor, mi haszna
A nép fehér fognak, ha nem magával vetélt az ember?

Kar.
Már ez mi gondunk lesz; hanem kívánjuk bizalmadat. antesth.

Trygaios.
De ok ti, eddig ~~tettek~~, s nyúlhoz nyúljatok hát,
Mert nem találtok ~~ti~~ bizony, ha a mezőn bolyongtok,
Tyúkkal, Mózes kalácscsal minden nap,
Most kell tehát jól laknia, mert megbánjátok különben.

Kar.
Csend és figyelem! ~~A vár arat~~, ~~vagyon~~, valami alkik, hozza ki, nevjen,
~~Jókívánatait mind az egész nép~~
Vegyétek fakyat, az egész népség tisztára, köpüljétek ujjongva,
~~Hogy~~ a földmívelő ~~ezerkezet~~ ~~Viszik~~
~~Hogy~~ a földmívelő ~~ezerkezet~~ a földmívelő ~~ezerkezet~~ újra falunkba,
Sanctusz, Boldog ádonia ~~vigan~~ vigan, s kergetve pezsdül Hyperbolos,
Ő kenye imával az istenekét;
Hintsetek, oldást a gőrijőkre,
Legyen árpában ~~ezerkezet~~ ~~ezerkezet~~ bőr,
Egyaránt mindenkinek, a bor sok,
~~Ő~~ füge semmi;
Külünös a nők fiakat nekünk;
Egyikével a jó, melyet elveszténk,
Sőtolva legyen újra elvétől;
Sűnjék pénz a vagyogó vas.

Trygaios.
~~Ha, jer ki nekivé, nem jer,~~
Nem, jer ki nekivé jer, hogy szép fejed ne lehajtsd fejen az ölembe.
Hymen, Hymen, ejhaj!

Kar.
Háromszorosan vagy is boldog, hanem érdemes. Hymen, Hymen ejhaj!
Hymen, Hymen ejhaj!

Trygaios.
Mit kell vele tenni?

Kar.
Mit kell vele tenni?

Trygaios.
Bé kell fűrészelni.

Kar.
Bé kell fűrészelni.
Kapjon fel a vőlegény, s vállon vigyük, emberek, ~~mi~~ a hídjától,
Hymen, Hymen ejhaj! Hymen, Hymen ejhaj!
~~Sőt ejjen és vigan, vakán ~~ezerkezet~~~~
~~Nem kell civakodni, csak~~

Trygaios.
~~Laboratok~~ Vár bőkelak a falun, nem kis kadi gondotok, fügés fiú,
Hymen, Hymen ejhaj! Hymen, Hymen ejhaj! vetdsek.

Kar.
~~Vagy vessen vé~~, s ~~emitte~~ idek ~~a~~ fügje rejlik.

Trygaios.
~~Hát majd ha ezzel ~~ifjunk~~~~
Hát még ha ezzel, s ízzel jó bort odabenn sokat!

Kar.
Hymen, Hymen ejhaj!

Trygaios.
Üdv hát ma, barátim, üdv! jertek be utánam ~~[illegible]~~
Ti Bakchi lepényvel.

Vége 1872. május 26-án.

Az Acharnaebeliek.

Dikaiopolis. (a Pnyxen.)

Ah, mennyi méreg esett már alattam, szívem!
Örök kedvet ez vagy ez ért, úgy ver csupán ez
Ez az egy szép ért, e nagyher csupán ez
De a bizonyság tengersokszínenyaszet.
Hadd lám, mi kedvet ért, örült mitő?
Mi hát: örvende fúrem, hogy Kleonnal
Kuhányták az ő talentumot.
Ujjongtam azonk, ez becsülém érte a
Lovagokat, mikor Hellenhez ex.
De tragikus nagy fájdalom fogott el,
Midőn szigetre száműzték Hyperbolt,
S kiállják: hozza be Thargelia a kart.
Hogy fúrem e kiállás!

Jelkavarca

Örülésem ismét, hogy Dexitheos
Bejött. Halotti reggelenyaszet.
Da kis, talál vala kallaszolni minap
De megunkadam; kallaszolni hallva, hogy vessen
Chairis, keményt helyt, mint lágy karmadot.
De, a mióta mustom, úgy soha
Nem csipte a lug a keserűdiónak jillámat
Mint most; lovén ma népgyülési korem.
Ez ünnepélyes nap a Pnyx.
Hagyjuk a Pnyx most is még üresen.
Mind ott fenyegnek a vásártéren,
Ínségtől vérest kiáltvól fel s alá;
Pnytan se jő egy is; de kijve majd
Tolongnak arzán az első padért,
Ognene mind beforrva. Béke meg,
Hogy létre: azzal nem törődnek.
„Oh város, város! – Ez mindig legelső
Lesz gyülésbe, s itt ülök magamon,
Kujtorom, ásítok, tingom, rugyák,
Pixkalva borom, és mindenkit szidok,
Ugyan, nagyon, firkálok, rajzolok,
Ünnep pipálom, és a pecsétre nézek.
S lenézek a mezőre, béke vagygyal,
„Városi gyülve, „hajtsuk falum,“
Hol nem kellyák: vegyenek ékszert!
Sem ezüstet, sem olajt, nincs is vegyen szó,
Fúrem magától, ez így nem veszünk.
Hogy hát legyen felszín vállat jöjjek El a tőkéimen, minden szóvoksz
Lebágni, ráfizetni, és félbeszakítni,
Ki nem a béke mellett szónokol.
Ah Ennyi, dühben jönek a prytannok.
Nem nagyjaikban ez es ni, hogy tolong,
Mint mustam, első helyre minden ember!

Végre

Kornók.

Előre még ott!
Előre, a jeneche kalyon lebül kivé!

Amphitheos. (k.)

Ki nőnokolt már?

Kornók.

Ki akar beszélni?

Amphitheos.

Ki?

Kornók.

Már ki?

Amphitheos.

Amphitheos.

Kornók

Nem ember?

Amphitheos.

Ők nem
Lőj halhatatlan: nem Amphitheos
Demeter s Triptolemtől származik,
Ebből Keleos; ez Nyúl vette
A nagyanyámat, Phainaretét ezenyek,
Kitől Lykinos; ennek ez fia,
Szóval halhatatlan. Rám bízták csupán,
Hatalmat béréi kötni, az utnak;
De nincs barátim, halhatlan vagyok bár,
Kölcsönem utra: nem adnak a prytannok.

Prytan.

Porozlók!

Amphitheos. (kis a porozlók vonszolnak)

Ah Triptolem, Keleos, elnézitek?

Dikaiopolis.

Prytan, a gyülést megsértitek,
Elhurcoltatom ez embert, ki ránk jött
Béke szerencsés, pajzsot fregve tenni.

Prytan.

Te üljé le, hallgass!

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

114.

Dikaiopolis

Apollonra! ér nem,
Ha ~~nem~~ béke nem lesz másként tárgyalás. } itt a

Hírnök.

Követség a királytól.

Dikaiopolis.

Kit ~~a~~ királytól!

Csak ide már minden követet,
Párt és nyelvtelenet.

Hírnök.

Fogd be a fejed.

(Követek jönnek)

Dikaiopolis.

Tyhű, Ekbatana-adta ~~szifrászja~~!

Követ.

A nagy királyhoz küldetek, napi
Hat drachmás díjjal, még Cuttygmenes
Archon korában...

Dikaiopolis.

Jaj hát, mennyi drachma!

Követ.

Azóta az ~~szamurgiának~~ Kajster
Vidékin sátorozva, és, pelha
~~Hintón tőlünk~~ ~~szamaron ülőben~~ hálva utaztunk, } ülésen
Elvesszen csaknem.

Dikaiop.

No s, ki volnam én,
Hálván szemében, a mellvéd mögött!

Követ

Rendkívülinek utalom s erővel: } ~~a~~ ~~szamurgiának~~ Kristály s arany pohárból isznak a
~~Szamurgiának~~ ~~szamurgiának~~ Kristály s arany pohárból isznak a
Jó ebes szín bort.

Dikaiopolis.

Oh, Kranaos *) város,

*) Athenaes érvei vagy Kranaos régi királytól, nagy mert fürdik, és vége fejes.

Látd, hogy nevet ki tennen követed!

Követ.

~~Ki~~ Mert a barbarnak az ember,
Ki legtöbbet bír enni, inni.

Dikaiopolis

Valamit
Még a bújkáló és táglikén.

Követ.

Nyújtod ~~a~~ kezed a királytól érkezőnek,
De nem találsz benn, elment hadastul
Nyolc hóra, f-sni, az arany hegyekbe.
S mikor ~~vissza~~ ~~vissza~~ vissza alf ét?

Követ, elkezdett hazafelé.

Hadtörökhon ~~jött~~ s nagy ~~jó~~ ostan hara.
Vendégle asztalra kemencékből sült
Egész ökrök...

Dikaiopolis

Neglerej! ki látott
Kemencében sült egész ökröket?

Követ.

~~Szem szem~~ ~~tárgyalás~~
És Klevonymnál harmadnap nagyobb
Madarat rakott elénk, fülleres nevűt.

Dikaiopolis.

Fülleresd ezt ~~le~~, két drachmáidért!

Követ

S hozzuk magunkkal mind Alazabast, a
»Király nemét".

Dikaiopolis.

Hogy a dolló, neved
Kopácsolná ki a nemed, Követnek.

Hírnök (jelentve)

A nagy király nemé.

(Alazabas, roppant szemmel jő.)

Dikaiopolis

Abram, Heraklés!
Egész hajó-lik a nézésed, ember
Fiklád, körülne, tán rejtek kenesz?
Csúgyen szemedről a nyíj fogjalsz?

Hírnök

Most add elő, Alazabas, ~~mit~~ Athenae
Népének, hogy miért küld a király.

Alazabas.

Iarsaman szúrkolni kezdem korhadot.

Követ.

No, értitek?

Dikaiopolis.

Apollon uccse, én nem.

Követ

Azt mondja, hogy aranyat küld a király.—
Mondd ~~hangosabban~~ ~~ötletesebben~~ nékik az aranyat nekik.

115

Al-vendéglő

Khapsznem oran tetagliku Iaonaie.

Dikaiopolis.

~~Lejjnáre ixtem anggyra!~~

Gyújtsd be megétetem mast!

Követ.

Ki vagy te?

Dikaios.

Mit-é? ars mondja: tagliché a Józ,
Ha mély aranyat vár a barbar királytól.

Követ.

Nem, tagnak a perzsa ~~királyt~~ nevezik.

Dikaiopolis

Milyen zsákot? csak nagy ugyelgs vagy te!
Ereszd: majd én kivakarom magam. (a perzsához)
Nó, mutasd meg nyilván ez előtt nekem, *) bárcsak se vergődjék
(Hogy bibor színbe meg ne fessék:)
Kell-é nekünk a nagy király aranya?

(Alvendég tagadólag int.)

Ampán vásznek, nagy-e, követnek?

(Némelyek ~~rohanyolag~~ intenek.) (a perzsa kíséretéből

Ni, hellen módra intenek, bizony:
Nincs másképpen, mind innenvalóle.
Ama levélből én jól ismerem:
Az Klaisthenes, Lobyrtios fia.
Oh te beszélő, forró alf-lü
Így nagy rakással jöjsz te, ők nagyon?
Hellén alakban lopóznak, mint követ.
Hát ez ki? nem Straton?

Hírnök.

Néje, ülje le, hallgass. —

Király szemét hívja a Tanács
A prytanaeumba.

Dikaiopolis.

Hát nem nincs ez?
Én itt ~~elvárok~~, ~~itten az ebédig~~, ~~ebet~~ ~~nagy sebtől~~ sietve.
Vendéglők, nyílt zárva minden előttünk!
Hanem ~~csinálok~~ egy frissítőt én egyet, nagyot!
Ott is van Amphitheos?

Amphitheos.

Ihol vagyok. (Nem a szemeken kívülre szaporán.

Dikaiopolis. Drachmát kössön nekem
Ne ~~Zeus~~, ~~a nyelvét~~ ez a nyelvét ~~elvágy~~,
Lakedaemonnal békés, ~~egymagamnak~~ (Amph. el.)
~~Meg a nőket~~ Ha gyanakszom ~~követ~~ ~~fertőzni~~ ~~Amphit~~
Ti meg, szájtátva, gyűlésked jetek! (Amph. el.

Hírnök.

Jöjjön Theoros, a thrák követünk.

Theoros.

Jelen.

Dikaios.

Nagy csélcsapot hívnak megint.

Theoros.

Nem késtünk volna Thraciában annyit...

Dikaiopolis

Nem, isten ments, rapidy ne kül.

Theoros.

Ha roppant hőség nincs, s a folyók
Be nem fagynak mind, akkor, a midőn
Jobba Thevgnis adva ~~tanácsot~~ tanácsot. *) borzasztunk, †) thrák király.
~~Erekes~~ Mi ekalatt ~~Atalkesnél~~ *)
Mese nagy barátja Athenének
S belőlük oly nevetnes, hogy falubra
Jókálja: „Jöjj Athenae-beliek!“
Hát a fia, kit polgárrá tevénk, †),
Az Apatúri †) kolbászt hogy' eszi.
Körben az ajtót: vájja a tolókat †):
~~Lex ostium~~ ~~Judicium~~ ~~vag~~
~~Ez~~ ~~ez~~ ~~megkötő~~ hogy segítség ~~fog~~ jő
~~Oly~~ ~~nyíló~~ sereggel, hogy Athéne is
Azt mondja rá: mily ~~szemet~~ szemtelen sáska jő!

*) Kinek neve; de a bőr-ban csak értelem is van. †) nem mondja, melyiket.

Dikaiopolis

Silyajtsd el most mindjárt, ha lyásd
Belőle egy pót, a Sakán kívül!

Theoros.

Most, a mi legvitézebb thrák hada,
Elküldte nékem.

Dikaiopolis.

Ez már bizonyos.

~~Ti~~

Ő'k ~~mind~~, a Theoros ~~Lacus thracius~~ thrákjai!

116

Hírnök

Elő, Theoros-hozva thrák hadak!
(Sátány nép, barbar [nadrágban] felvonásban jő.)

Dikaiopolis.

Mi a nyavalya ez? 2

Theoros.

Odomant[1]) veszek.

[1]) Egy néptaj Thracia-ában.

Dikaiopolis.

Mi a varaz! miféle Odomant? 2
Hát ki nevelte őket így kívül?

Theoros.

Ezek két drachma zsoldért az egész
Boeotiát agyon fogják nyilazni.

Dikaiopolis.

Kis drachma, e környülmetélt csapatnak?
Feljajdul ezre a jó tengerész,
A város ége. — Jaj, végem van; [ime] ime,
Megadta, ha [Olympia hagyjam] a thrák seregba
Hagyjam-át[2]) állapa a thrák sereg.
Nem szeretek le a hagymát. 2 (Nékik megyek, de vigyázzatok.)

[2]) Egy szák hagyma volt nála.

Theoros.

[Kérd, irgalmat nyerj] Ne menj Kérd! Ne menj hozzájok!
[Ne menj hozzájok!] hagyma-mérgezek.

Dikaiopolis.

Elnézitek Bryasaink, hogy harámban a
Így bánnak velem, barbar emberek. —
Hanem megbízom a további gyülésig
A thrákok szolgája vagyok. Mert ébrül
Balnap van, egy nagy ügyre ezek ma ezáu.

*) Ha erő, zivatar lesz, a népgyülés nem volna jónak folytatni.

Hírnök.

A thrák nehéz, harmadnap múlva jövő.
Elvezetjük a gyülést a pnyxaruk. (A népgyülés odavonik).

Dikaiopolis.

Jaj, mekkora hagymát gyalázatosan elvész! —
De íme Stratokles Amphitheos. (ez fuvva jő.)
Isten hozott, Amphitheos!

Amphitheos.

Ne menj,
Vájj, hadd furok be; fuvom kell elvesz,
Kérjenek az Acharnae bélieck.

Dikaiopolis.

Mi baj?

Amphitheos.

Hogy a te békéden hozom
Lesze: megcsapják a gyomor
Achárni vónak, 2 [nyakas], [kérges, tüskés]
A [fűzkemény] Marathon-bajnokok,
És rám kiáltanak mind: Ok te, nyomorú, 2
Skillónk kivagyz, s te békét hozasz.
Kövel raknak a szubsonyuk tele.
Én elfutottam, ők ordítva jőnek.

Dikaiopolis.

Hadd bűjenek. De a békét hozod? 2

Amphitheos.

Hozom szegény, három kehelnyel; itt van.
Ez ím, ozkves. Fekete csak, nézze.

Dikaiopolis.

Ajbaj!

Amphitheos.

Mi lelt? 2

Dikaiopolis.

Nem tetszik ez, csepa
Szarok s hajókészülés a szaga.

Amphitheos.

Kóstold eme tíz évest hát; nézze.

Dikaiopolis.

Ezen új érzik a [nyugat] követség,
S hugóhalasról „társaink" szaga.

Amphitheos.

„No, hát e harminer-esszentes pohár,
Mind vázzon s vízen? 2

Dikaiopolis

Hol? Diongsiak!
Illatja nektár és ambrozia!
Kép[3]) [illatja] [élelemmel] hírnevad nyerse élelem hozásé)" ez!
Kitte mondja szájában: „Meg; [a tudós szaccus] a merre tetszik."
Ez kell nekem! hadd áldozzon s igyon ki,
Hívnek ajánlom az Acharnokat:
Ők, rabszolgálva bujtól, háborgtól,
Megáldom orcáim a Dionysiat. (El.)

[3]) Egy néptaj Thracia-ában.

117

Amphitheos.

Én meg furok az [Acharnak] elől. (El.)

Kar.

Ezre! ügyre mindenki ember, [a kérdje útjon-útfelen
Ő minden jövőmenendő: mert a város érdeke

Strophe

Hogy befogjuk ezt az embert. A kit tudja, mondja hát:
Merre illant, merre bujkál, ő ki a békét hozza.
Elrokott? elcsúnt vidáman? ? ? Jey vegyen aggerőlen kyrom!
Elrokott? hire sincs, hamva sincs? Jey vegyen aggerőlen kyrom!
Hej, fiatalabb korunkban, mikor egész ifjú erővel a hatalmon
Még Phallossal is pályaversenyt futák, nem osont volna el
Tőlem így könnyedén e barátság hűvös, hűzyha én kergetem:
Am de most, hogy már az ikrán összefonyatt dí nerő,
S vén Lakratides-koninak nehezek a szárain:
Olovas. De úszni kell, hogy azt ne mondja czúfolan,
Hogy, bár veneték, az Acharni férfiakról menekült.
Ő ki, oh Zeús atyám s istenek! ellenünnel potárét áldozza
Kibre kadi gyülölsemes nevelő tönkre tett bivatkom,
S nem hagyom, míg belőjek tőrig, nem hatok, mint a nyíl, élesen,
Fájdalom-okvolva, hogy a szülőimet ökre ne tiporja seregök soha.
Hát keresni kell az embert s Dob?) fölé állja szemünk,
Nyúzza siam helyről helyre, míg reá nem akadunk,
Mert, a mit mást rá ne dobnák, nincs a földön annyi kő.

Vátorna.

Egy oldalon Dikaiopolis mezei laka, másikon Euripidesé,
a háttérben Lamachos hadszere.

Dikaiopolis (áldozni készül.)

Csend és figyelem! csend és figyelem!

Kar.

Elhallgassuk minden ember! hallga: „csend és figyelem!" a
Jó vén a kit mi kerestünk. Vizsza hát onnan kiki.
Lábat vált: mert ím az ember, úgy tetszik, áldozni jő.

Dikaiopolis.

Csend és figyelem! csend és figyelem!
Előre hozzá a, kosarvivő lány!
Phallust nevőbben tarsa Xanthias.
Kezdjük: leányom tedd le a kosárt.

Leány.

Add hát, anyám, az pépmerő kalánt,
Hogy pépet osszak a langusza itt.

Dikaiopolis.

Ez jól van addig. Oh, Dionys' uram,
Vedd jó neven e kála-ünnepélyt,
Engedj, a házam népével, neked
Áldozva, ülnünk vig Dionysiát,
Amíg hadakról a békét pedig,
A Lamachez-éveket jól töltenem.

Nő.

Lép lányom, a kosár lépén vigyed,
Borfü-koszorán. Boldog lesz ki téged
Kivül vesz, ki hajnalra megtegyen
Hogy a görény se adjon több pelet.
Haladj; de jól vigyázz a tömegben:
Valaki el ne loppja ékszered.*)

*) Okléas a pinzgau kémlő tol tolvajra.

Dikaiopolis.

Hé, Xanthiás, jobban nézzed fel a
Phallust, a kétsvivő leány megett:
Uganad ám a phallusdalt fúvon;
Te, szikony, a (bélről nézd.)
(Leányhoz) Haladj.

(Énekel:)

Phales, Bacchus barátja, te
Éjjeli vargyú, dáridós, fiu- éj nősparázna,
Hat év után hivtak meginl, falumba végán térve meg,
Mert, hogy magamban békét kötek, minden vitkály-, minden veszély-
Minden veszélytől mentesen.
Most sokkal édesebb ám, oh Phales, Phales,
Ha Strymodor szép (Thrák Lamachus Phallus rabszervnyát
(Sipja Phallus) Megzéa, mikor rőzsét lop, elfogva, s kapam
Deszkon, és földhöz vágva, s földhöz vágvan, s magát veszem.
S deszkon csipve jetkapom, s
Phales, Phales, ha velünk időzöltél,
A béke korhely-ivését másnap vedernel kiyolód;
Míg a pairt fürtén Ellenben fürtre teszik a paizst.

Kar.

Jól van, ő ez, ő maga, ő, dobjad, dobjad, tüzed
Dobjad, ősed, dobjad tüzed, nem dobod? nem dobod?
A gyorsat! Dikaiopolis.
Herakles, ne hagyj! mi ez mer? Drupponi összetörtek. Strogba
Kar.
Magadat kövezünk meg akasztófára való!
Dikaiopolis.
S miát vesztem, oh Acharnae bölcs és tiszta vérei?
Kar.
Kérdezed? szemtelen utálatos vagy bizony
Ő küpadalom, te hazaárulo, a ki agyedül ivám italad a
Békepoharat, mi még ütembe mer nékni rám!

Dikaiopolis.

Nem tudjátok ám, mi végre ~~?~~ ~~ezek~~ ~~hallgassátok~~ ~~meg~~ előbb.

Kar.

Hallani, mit végzel? Vedd el itt kövel agyon verünk!

Dikaiopolis.

Jaj ne, míg ki nem hallgattok: várjatok jó emberek!

Kar.

Nem fogok várni, nem, és ne is kérj nekem!
Mert ~~~~ Klewnál is ártatlan, kiből
Így szívjak bajt. A Lovagoknak én még sajnálat
Tolcet itt Hyperbolos beszédet még se hallgatok bizony
De lakvégbetrogy a Lakónnal békeáldomást ivott.

Dikaiopolis.

~~Nem tudjátok ám, mi végre ~~?~~ ~~ezek~~ ~~hallgassátok~~ ~~meg~~ előbb.~~

~~Kar.~~

~~Hallani mit végzel? Vedd el itt követ agyon verünk!~~

Dikaiopolis.

Hagyjátok ki a beszédből, jó barátim, a lakónt:
Azt hallgassátok meg csupán, hogy jól kötöm-e a fegyvert.

Kar.

Hogy kötöttnek volna jobb, ha ővelök kötöttnek azt
Kiknek oltár ei hit semmi, és nem áll az eskütől?

Dikaiopolis.

Ez tudom, hogy a lakónra bárcsak fájnyon száznak,
~~Hogy nem ők~~ nincsen minden bajnak a fészkei egyből
Ők kövessék ők a pezsgő okai.

Kar.

Nem minden bajnak, gazember? S ezt te nyíltan ki mered
A pádra nekem bocsátni? S azután még kíméljelek!

Dikaiopolis.

Nem mindenek, nem mindenek! meg tudnám mutatni én,
Ami beszédet tartottatok, hogy rajtok is esett sérelem.

Kar.

Rettentő beszéd ez ínyemre, szívtávolító, hogy te nekik
~~Kérj vagy~~ Kész vagy eskütt ellenségünk védelmére pártolni.

Dikaiopolis.

No s; ha nem valót beszéltek, s nem helyeslik a gyülés,
Ima? hónaljuk tőtére feltesszem rá a nyakam.*) *) Kopthalni, fordítsa hátam vajúdó

Kar.

Nosza, édes polgártársaink, mit kínálunk a követ?
Szép piros pázsit kalapját e gazember bőréből?

Dikaiopolis

Engye, milyen szikes szarátnak, fogat föl bocsát ismét bennecket!
Hát nem hallgattok ki, nem hát, oh acharnaebeliek?

Kar.

Nem, bizony, azért se hallgatunk meg.

Dikaiopolis.

Könyörgés ezt hallanom.

Kar.

Vesszek el, ha meghallgattak.

Dikaiop.

Kíméljetek, acharnaeiak!

Kar.

Úgy tudd meg, hogy nincsen meghalsz.

Dikaiopolis.

Ó, ő árnyak hát vitéznek:
Megtörni, mi kedvesek közt nőttek a legkövesebb,
Tűzzetek vén a rezsenten, fogom azt, legyilkolom.

Kar.

Vajh, mivel fenyegetődzik e beszéd, acharniaták,
Földiek? talán közülünk gyermekét valakinek
Zárva tartja odabenn, vagy mitől ~~~~ vett így vérszemet?

Dikaiopolis

Nos, dobáljatok, ha tetszik: mindjárt ~~~~ ~~~~
Tudom istenem, Acharnae megszerzi a — szenet. ~~~~

(Szenet kapt mutat)

Kar.

Ohjaj, végünk! e kosár az én falumból... az enyém!
Meg ne lásd, a mit ~~~~ kimondtál! azt ne tedd! Jobbra, balra!

Dikaiopolis

Megálljon. Ordítsatok bár: én azt sem hallgatok. Aristoph

Kar.

~~Jó barátom, szénfajtámon~~ veszve el, ha ~~~~
Megtörd velem együtt rőtt szemesen szenesem!

Dikaiopolis.

Mert ti sem hallgattatok, hogy könyörgök, az imént. ~~~~ rám

Kar.

~~Ki tehát mit beszéljen a mi kettő~~
~~Tűnj ha tetszik.~~ Inkább mutasd, ha tetszik, beszélj:
Megöltétek Lacedaemoni barátidat ~~~~ emlegetem ~~~~ bizony
~~Nem hagyom a szénkosaram~~ árulóként, óha.
Még se hagyom a kosaram ~~~~ árulóként, óha.

Dikaiopolis.

Rakjátok ki hát először kebleitekből a követ.

Kar.

~~Ime kivettük mind a földre~~, dugd be kardodat tokjába
~~Földre van~~ Földre van rakva, im; csak te is dugd be hát fegyvered.

Dikaiopolis.

Ank nehogy még a zubbonyban több kő is kuttogjon ott.

Kar.

Hisz' aki van rákva miatt; rákhasonló, lárd, üres;
Csak te ne keress irigyet, és le az ilyt vasalat!
Imhol, akar ujra megrázunk ame forradalra. (Zúgás, és kupenyrázás.)

Dikaiopolis.

Izgassatok vár is mindjárt bizony,
Kitör mult a Parnéthi is ezen halda, +) Hegy.
Hontalanul balga tettéktiatt pedig.
Onta is a Semporte ijedtében
Fegyny kosár, mint tüzre tintahal.
Mott környiszag az, egy megegyezedni
Az indulgeanak, vadfiai a Lobálni,
Ki sem kalgatni mérsékelt szavam,
Mikor fejem tökisse szánva mondtam
A spártaiakról a mit akarok:
Hiszen csak én is félem a nyakam.

Kar.

Miért nem beszéled tehát s nem hozod ki tőkédet ily,
A mivel oly nagyra vagy, nyomorú, Strophe
Igen öl a vágy, mire
Lyukad ez a dolog,
Honnan, ki honban, a mint törvénytül szabtál,
Első a tőkit, s úgy kezdj szólani.

Dikaiopolis.

Látjátok-e. A tuvagy tőke itt van,
S akkorka ember, a ki tőkét kezd. (Ujjat mutatja.)
Hazajár! ezért nem ilyen nagy paizst,
Elunjátok a lakónak a mit rajtuk.
Csak domadom, mit veletek a lakónnal.
Félek pedig nagyon, mert tudom, a
Kőszép szokásaik, hogy kip rajta s övend,
Ha nyegle fejfi varrnat, magát
Dicsérni egyre jiggal-jiggalan,
(Nem sejtve hogy borsot akuszik);
A vészt s hajlamát is összemerem,
A vészt hajlamát is összemerem,
Vágyak szavazva-magni, semmi más;
Sze is tudjon, hogy járatom ész Kleonnal magam
Tavaly Kleonnal vigjátékomért;
Törvénybe tuvesztek és raigalmaztak
Hiszen szarvaggalbonyolulva, csúnya tőlét ix apuk,
Ravába dobott szapult; kicsinyke kis kija volt bizony.
Hogy a pirsze s hiúlag fürt nem vetnek.
Mott hát, előbb mint fejvini kezdenék,
Kadd kipülök fel, bajúvó szavamra.

+) Kiss a „Lovagok" hanem a Babylonban ozsmi (Clisthenes) vág játékaz ezen,

+) A bőrről vakaró, szenny, vegalkás rúfa. (Ez ekz a Kudvenek tormetaphorái sejtem. Aristoph. szavaiban a Kykloposs pasak, és no „

Kar.

No, mit czúrcz-gavarsz, mit ármánykodol a miatunk alatt
S lopod a' napot?

Ansiott.

Nekem akár vedd, Hieronymas Hádemi
Tekesködni nyúlban nyelvét, szövegét, vagy avagy akas
Hasznát a Sisyphus forrélyait:
Nem bújsz ki e vitaskvás alól.

Dikaiopolis.

Most kell tehát erőt tetlen mennem,
S Euripidéshez mennem legelőbb. (Kupogtat.)

Kephisophon.

Ki ez?

Dikaiopolis.

Itthona Euripides?

Kephisophon.

Itthon, de nem itthon, a mint van ezed.

Dikaiopolis.

Hogy „itthon még sem itthon"?

Kephisophon.

Lát, öreg: Tejszínét a tőrgépen vadori
Amije kinn jár, forrótlan fradgat,
Nincs honn, tehát; de otthon ő maga
Progvedint ír.

Dikaiopolis.

Bolyg, férfi,
Kinek szolgája ily bölcsen felel!
Menj, hivd ki ezt.

Kephisophon.

De nem lehet.

Dikaiopolis.

De még is:
Mert én el nem megyek, sőt döngetem
Mindjárt az ajtót.
Hé, Euripides!
Euripideském, hallgass ki, meg, ha földi embert valaha!
Dikaiopolis hív, a Cholleis tőrzsöbeli nemébül.

Euripides.

Nem érkezem.

Dikaiopolis.

Fordulj ki, no.

+) A kinn gépen.

Euripides.

De nem lehet.

Dikaiopolis.

De mégis!

Euripides.

Kin gördülök hát, de te nem megyek,
Nincs érkezésem.

Dikaiopolis.

Hott! Euripides....

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Euripides.

375 Hát, mit viador? *)

*) Tragikai affectussal vad negélyzel.

Dikaiopolis

Magas helyt dolgozol,
Jobb volna földről: nem tudna hogy annyi
Ott ~~ob Dan~~ fantaz csinálva. Szaladnak tengyest
Viselve: nem csuda, hogy kolduz orinátor.
De, térden állva kérlek, adj nekem
380 Ó drámáidból némi rongyokat;
Mert nagy tetszésre kell elmondanom
A Harnak, ki ha nem győzök: halál.

Euripides.

Minémü forlánya? vajh azt-é, miben
Oineüsz lihöngé, a balsorsu vén?

Dikaiopolis.

385 Nem Oineüszé volt, mást még nyomorúbbé.

Euripides

Vak Phoinixé talán?

Dikaiopolis

Phoinixé, nem az, ~~sem~~ ~~ab~~,
Más volt, (nyomorultabb Phoinisnál), az ember hős.

Euripides.

Mino palást forlányit keri ez?
Tán a Philoktété kolduje ~~akarod~~ akarnád?

Dikaiopolis.

390 Nim; tokkal annál, tokkal koldusabbét.

Euripides.

Hát a pizzkedüs jatnétét gondolod
Mit Bellerophon, e koldus, viselt?

Dikaiopolis.

Nem Bellerophon — ámbár szánta volt
Az ü, de szajas, nyelves, nagy dühöngő. *) Bocsánat az anachronismusért, de a dühöngő itt elvont értelemben a koldulás módját fogja ki.

Euripides.

395 Tudom már: a Nyúl Telephos.

Dikaiopolis.

Az, az!
Add, kérlek, amait a rongyai üvé.

Euripides. (Szolgához:)

Add át, fiu, Telephos rongyacskáit.
Ott van, felül Oineüsz rongyain,
Az Iszé között.

Kephisophon.

Ne, ~~fogjad~~ itt van. vidd el,

Dikaiopolis (a vilúnyát elé tartva:)

400 Ó Zeüsz, ki mindenütt itlátsz, és belátsz! —
Euripides, ha még fiuvet, valát,
Add ráadásul a hókavalót is,
A rongyhoz illő mysos tövegét.
Mintegy ma kötelesnek kell láttassam, S maradvány, a
5-El ~~ott tetten~~ kár, ki voltam nem mutathatja.
Hogy a kötőjes tudja, ki vagyok,
De a Kar állja, tűrje együgyüen
Hogy mondókámmal lúdda tegyem.

Euripides.

Adom: mert fiuvet ~~ugyan~~ ~~ott~~ ~~csak van~~ ép'zzel könnyü csak fiuvet.

Dikaiopolis.

410 Áldás reád Kát', Telephosra meg
Az, a mit gondolsz. ~~Ha~~ De ~~kam~~ nyinye, no:
Hogy dübrudbe már is a nagy szavaktól!
Harmadnak még ~~a~~ ~~k~~ kellene.

Euripides

Vedd, íme, s távozz a "kó-iven" át. *) Kapun.

Dikaiopolis. (Félre)

415 No, és ezzem, lásod, mindjárt kivohnak,
Pedig többféle szerszám kéne még;
Lázt ~~kát~~, szivós, ~~tapadó~~ tapadó. (Be.) Ekemdeles
Hej ezt a nézőtől ~~at~~ kajart! + Euripides, könyörgök add ide

Euripides.

420 S mi haszna, jámbor, ím e fonadék?

Dikaiopolis.

No, haszna semmi, csak nagyon szeretném.

Euripides

Tűrjétek lakomból, nyüglös vagy, tudod.

Dikaiopolis.

Ej!
Légy boldog, mint anyád volt néhanapján. *) Édes. Szódásykuta volt.

Euripides.

425 Ennyi nekem mára!

Dikaiopolis.

Nem, még egy, csak egy
Locsrobbanó ajjáról szerzet nem árnyt.

Euripides.

*) Talán ezt fölre.

Ne hát, gebedj meg! untak már, tudod.

Dikaiopolis

Még nem, türelem. Hát te nagyon untatsz! *)
Szánalomra Euripides, még egy ~~szó~~ add nekem.
436 Ne a ~~tyukszbefoldozott~~ kosros
Euripides.

Elhordod a tragédiás rongyaidat, ~~tudod~~!
Ne ~~fogd~~ hát s ennyi dolgodra.

Dikaiopolis.

Elmegyek.

Bár, mit csináljak? még egy kellene,
Mi nélkül végem. Jó Euripides,
Még ezt, s megyek, s többé nem háborítlak:
Adj egy kövér szőlőcsigát a kupámba.

Euripides.

Megülöm. Na hát. Minden drámám ada!

Dikaiopolis.

Ihol ez. Hm ja! De távolról: „mert ím ~~nagyra~~ tolárd
~~Elárd~~ Nagypál, bár nem gyűlölöm a fekete bokrot.“
Adj egy kegyes fejemnek, nagy fekete
Azt, a mi sarka minden talpainak.
Euripides, galambom, édesem,
Ha kérlek ~~ennél~~ többet, vesszek el, Jartám
Csupán ~~az~~ egyet, csak még egyet, csak egyet:
Adj egy marokni tárkonyt, az anyádét.
Euripides (revelgánál)
Ez ember gúnyol: csuk be, házam ajtát.“ (U.)

Dikaiopolis.

Ó, szívem, menni kell tárkony nélkül! —
Pedig tudd, mily harcra kell kiállnod,
Ha Lacedaemon mellett szólni fogsz.
Indulj, szegény szív: megnyílt a szorompó —
Csoggadoz ... Hát nem bíngelsz az ajtón,
Euripidest ... Derék! no csak, szegény szív,
~~A tarisznyát~~ a tarisznyát s fiadat fel a nyakad,
Elvlé bátran, ~~mint tudnod~~ mint tudnod azta ítélet!
Aztan berúlj, mint tudnod azta ítélet!
Bátran, erős, menj! — Bámullak, szívem.

Kar.

Ho mit tátsz? no mit fülelsz?
Szemtelen egy ember vagy, és vasember, tudod,
Ki a nyakad fülleve, mindenek
Ellen kiállva beszélni egymagad.

Jelkar.

De nem rezzet a lelkedből. Na hát, ∪ — — ∪ —//
Beszéljen, ha oly erősen akar!

Dikaiopolis.

„Ne gáncsoljátok, nézők férfiak,
Ha Skóbak Athenae, külön morok akamuzsban
Küldik, lesemre, „~~vigjátok alatt~~ vigjátszó szemben.
Vigjátok is beláthjn, mi igaz,
Sem sulyosat beszélek, de valót.
Most még Kleon sem vádolhat, hogy a
„Tartak“ előtt szólom ~~be~~ varosom:
Magunk vagyunk, mert Lenaei ez ünnep,
Magunk vagyunk, tisztára megszelelve:
Polyvának értvén ~~a~~, szellemeket.
Hiszen gyülölöm ez Harcat nagyon,
Bárcsak Poseidon, Pakhar' istene,
Lélyesztene el minden hókait:
Mert nékem is kivágták fölleim.
De (mert hisz úgy sem hallja ideges)
Mért a lakost ekoljuk e miatt?
Mi emberek, nem a városra értem,
Leggyűrik meg, nem az összesre értem)
De selypegő, ódeáv, jellemtelen
Áruhúvó, hitvány kis emberek
Megmotyrak a Megarai szűrt
Kinél fügét találtak, vagy nyulacskát,
Hagymát, malacskát, sosbalat: legottan
„Megarai“ lett s elkölt az ingyenen.
„Megarai“ lett s nálunk kóst:
De részeg ifjak Megarába menyén,
Ellopnak egy Simaetha nevezetűt;
Vissza a hagymabúza Megaraiak,
Aspasia két bajhölgyét elrabolják:
Innen szakadt, az őszes Hellenekre,
Három nőnéért, a nagy háború.
Dert dühöngve „istenja“ a Periklest,
Dörgött, villámlott, felkavarta Hellast,
Törvényt hozat, mely úgy szólt mint a dal:
Hogy nem maradhat ~~kint~~ földön, ~~sem~~ vizen, sem páraron, sem tengeren sehol,
Sem a piacon a Megarai.
Ezt hogy fokonként finyli Megara,
~~Jelkar Kartia panaszolja el~~
Spártának elvett, hogy fordítana el
Tejéről e rimák miatt törvényt:
Sokáig gyakorta, de nem engedtek.
Akartuk arcon, ettől jött a pajzs.
Nem kellett volna? Ha mondjk valaki:
„Mi kellett volna hát? Ala mondja meg.
Ugyan, ha egy lakos hajóra kel,
S Seriphosban egy abfit elkobol:
„Ülnétek itthon? vagy sok kéne hozzá
Hogy háromszázhat hajót indítsunk a vízre
Hogy háromszázhat hajót indítsunk a vízre,
Bosszúrsatok, s mi lenne más a város,
Mint kalóztolvajnyis, tengerész rabnép,
Mint Sebbeszalék, hajó árnyékán, lisz kimérés,
Mindenes nyüzsgés, gabona, lisz, csobány-vevés,
Olaj, fokhagyma és vörös, szalyborban,
Vessző kötözni, csoplesz hal, sípos nő, betört fej?
A kikötő még, mint lapát gyalulás,

a) Kísérő adatok elő szinjátékok: tavaszival a Dionysiákon, mikor a városok külföldi vendégei is jelen lehettek, s télvel a Lenaeákon, mikor nem.

b) Jókor árva, s elkobozott.

c) Euripides Telephosából.

d) Szókás nézetek az athenaeiekéről.

e) a hajó orrán levő Pallas szobrát.

Mint vegyvéri kaj, evedző kösés,
Szpszo, parancsno, Fülöp és pikula?
Bót termetek tudom. De Telephusst
Im fel se vertünk. Nincs ily besmeretek.

Félkar.

Ugyan úgy-e, hé, rablás s istenszelen?
Koldus lészdje ezt mesed nekünk,
Nemünkre hányni, kém s árultató?

Másik félkar.

Poseidon ucscse, a mit mond, való,
Mind vesz igazság, egy szót sem hazud.

Félkar.

Ő mondja ezt nemünkbe, ha igaz?! (Neki megy.)
Nem kötöm meg, hogy bevelnu mersz!

Másik félkar. (Ujját állja)

Hová rohansz hé? itt maradj! ha ezt
Egy újjal illetes, ám lássd magad.

Félkar.

Hahó Lamachos*) te villámszemű,
Segítségre jöjj, sisakgorgonos!
Hahó Lamachos, barát és rokon,
Vagy, ha ki van csapatvezér nás,
Hadvezérs, avagy városvő férfiu,
Segítsen hamar: derekon vagyok ragadva, kurvafiak.

*) vezér, jö.

Lamachos. (házából jö)

Honnan hatol fülembe harcüvöltés?
Hol kell segítni? hol, bevagnie zajjal?
Ki költi tokból a forgópajzst?

Dikaiopolis.

Oh, hős Lamachos, e taraj s karaj!

Félkar.

Dicső Lamachos, rád nem lecsepüli
Ez ember ilyen ujjúz vérofunk!

Lamachos.

Te koldus, még te mersz itt szólani?

Dikaiopolis.

Oh hős Lamachos, nézegetát, hakoldus
Létemre sóltam, és elgyárt a szám.

Lamachos.

S mit nyelveltél ránk? Nem válik?

Dikaiopolis.

A fegyvertől szádul a fejem. Nem tudom:
Vidd el, könyörgök, a méntes pajzst.

Lamachos.

No.

Dikaiopolis.

Fölszed a hátára ott a földön.

Lamachos.

Le van.

Dikaiopolis.

Most adtra sisakvadat.

Lamachos.

Nesza tolld.

Dikaiopolis.

Most fogd meg a fejem:
Hányhatnám, úgy neafom vollatod.

Lamachos.

Hé, mit csinálsz? Levkádod tollamat?
Tudod, miféle tolk ...

Dikaiopolis.

Hogyan miféle
Madárcé? nyegle szájkoé talán?

Lamachos.

Jojjj, be meghatsz!

Dikaiopolis. (Lehse én.)

Kiss nem birokra megy. Ha oly erős vagy! Lamachos:
Miért nem mersz kürül? Ugyan! Ugyan! Ugyan!

Lamachos.

De Bojók szavartak.

Dikaiopolis.

Ő mi az oka,
Hogy bért ti mindig hintsz vakabol, *)
Oda meg, egy sem? Sárj, Mariades,
Valaul-e, ász lévedre, már kivet?
Tagadva int: pedig jókau, serény.
Hát te, Drakyll, Cipkwides, Prunides?
Láttátok Ekbatanát, vagy Chayat?
Nem, úgy-e. Látta Koisyra fia
Lamachos Bizzeg, a Lamachos, kikrek a minap még
A lakmaréros arisztágok miatt,
Mint a ki erre mozdulnot kivont,
Mind azt tanácsolák a bárói: terj ki! **)

Lamachos.

Ez tűrni, oh nem demokratia!

Dikaiopolis

Nem azt, nem, hogy Lamachos bért ne kapjon!

Lamachos.

Más én ugyis Pelopponesos ellen
Örökké harcsolt, s háborgatom
Hadd, vagy mindenát, erősen.

Dikaiopolis

Ki meg nekik mind vásárt hirdetek:
Boeotiának Hadd jöjön Megara, Boeotia
Arulni hozzám, adhatnivami miadó
Lamachushoz pedig ne jöjön egy is. (Elmennek.)

Kar.

*) Egy a karból.

**) Mutyos a vendégek a lakomába vitték, s nem vinni nagy jószágon volt.

***) Értelme: Lamachos a Koisyra fia (nem tud, ni kit ért) nem rég oly vagyonra volt, hogy lakomarájtára sem bírtak telnni s adtak, hogy barátjuk azt, tanácsolhassák nekik bújt el; mint az, ki hárából valamo mondatos kiöne, a szivel próbra fizzelnek tenni az ám ujsága ejtsenek: terj ki. Mint pedig, a tőr szavától felzavarodnak.

Parabasis

Már ő rája ez az ember okvetlen, s békére beráli a népet: Komarión
Mi tehát mutat, nekigyürkőzven, fogjunk anapaestusainkhoz.
Mióta komoedia kar feje lett a költő, a mi tanítónk,
Soha nem fordult a közönséghez, nagyszabású mint jeles, ő:
dicsekedni, mint jelles ő:
De mivel sok ingy vakmerő Athén
De mivel sok irigy vakmerő jelző népe Athenben, nyiltan
Hogy emlékezik a régiekről a versenyt s az városi játszra ki
Mert vele felelnie kell, magyaró népei Athének.
Ne mindig tehát, a költő, hogy sok érdemét inkább,
Ki megvolt hogy ne igen tudjon rászedni vidéki pösvészt,
Sőt örülnek a hízelgésnek, könnyek pipogyai maradvan.
Ideérek a más városi küldött, titeket rászedni akarva,
Idolyakorkoműsnak kelle csupán hogy jóllásva: s ki azonnal
Dagadtak az ülésről, s körzsnus tarkeyre kötelek.
Ha ki meg ízelés tyúkjával kövér Athénből monda: legyetlen
Nyert pere a kövér pörét, hogy ügyetlenül
Ez érzés tevén, nagymond, vederek, ővé irnak lesz vakvilág.
És megmutatá, mily népeuralom fazdálkodik a fügecsében:
Most tát, mikor a küldöttek odáit szállásnak, varositokból,
Mind vagyunk elő, a legderekabb költőt meglátni ukytorán,
Ki fejét vesi rá, hogy igazt mondjon kereken az athénei népnek,
És már annyira elhatá hirc, bizony, bátorságának e részben
Hogy, Lakadaemon követit csellből faggatva, a perzsa király is
Kérdé előbb, melyik várost tengerhatalmára erősebb?
Aztán meg, hogy ez a mi költőnk melyiket dorgálja leginkább?
Most azok, úgymond, derekabbakká figyel nagy
Ő háborúban diadalmasak, ily embernek járva tanácsát.
Ez okra hivnak békére fel a Lakedaemonnak titeket, mint
S kérik Aegínát vissza, habár ez fügecsel mitse törődnek,
Hanem a költőt, mivel oktan bír, magukká tenni szeretnék.
De ne avjátok, avitjátok se bizony soha, mert igazat
Vejjátok árban, s jóra tanít, igen, oly boldogságra vezérel.
Nem hízelez, és nincs ingyen dijat sem ingyen, nem fuj rá Múzsa szelével,
Nem is armányoskodik, és nem tőle a jobbra tanítgat.

» Minderre "Kleon" mott vesztegetjék
Ellenem ám fent versterkedjék
Velem a jó, és mellettem vív,
Az igazság is; soha sem fog ram".
Mint rám, Baronyabi "Kovágyban, mint rá, hogy
Hogy gyáva vagyok Lemnosból" jövő vagyok.
Pulya fintje tréfám, szerencsétlen.

Turstig

Felkar.

Jer tűzes Múza, jer, lánghárfaval, ihlve Athenei lány! strophe
Mint midőn csarta nézből kipattan fövő kétrohama által, a
kipattan, fövő kétrohama által, a feldühült vadra-vaj,
Míg sütő-vacsora hal pirul, sistereg,
S egy kevercs a kövérfejtősök tfaziát, *)
Más palacsint, dagasztó, oly jóul, (hangzatos népi dal)
Ljer Hozvá sép ének, akkor.

*) Márpás neve, halhoz.

Kar.

Régi vének, a városnak azt vetjük szemére mi:
Hogy nem épol, akkor mikor, a hogy ütte tengerek
Fölpuntik egykor, sok gonoszt és kerekhurcát fenevadnak
Tőlerek, kik vén Cefőpke perpatvarba vándatole,
És hogy a sok, ijjuhatos kipeveszett, sütötek,
Mert, midőn már néma lettünk, nyelvetőrt sip; semmise
Kiknek a bot egyedüli ügyvivő Poseidon.

Cupán

Mégis a bíróiak elé kell ajkrebegve állanunk,
Hol a jogból mit se látunk, mint árnyát elébük.
Míg az ifjú, ünjaverva buzgolkodván vádlani
Rendre vagdal kapkodásig, kérdéssel (megrohanva
Majd keresve kérdéseket ten, a szó törét megveszi,
Sőhonnt +) korú vén embert húzvonva, zabiba és zavar: + Aurora ismert kedvese.
Úgyhogy a vén ajk szorítva távozik, mint már adós,
Nyúnye csordul s nyögge így vél szakban bacsinak:
Mit kegyesnek kelle lennem, ime annak tartanom."

Félkar. [Aristophanes

Hogy lehessegel), így vezetni ősz öreg férfinak,
A ki a városért oly sokat fáradott, annyi hó, férfias arcvonásokat törölt
Állva Marathonra kürül a helyére hívjelt
Ámde Marathon az üldözőre mi valánk:
Most ni üldözetünk vót ef is fognak az elvárás embernek.
Erre feleljen valamit Marphias! +)

+) Patvarkodó rhétor.

Kar.

Hát igazság, gönyédt öcsök, mint szegény Thukydides, +) Nem a történetíró, hanem Periklés ellenfele.
Sykytha vadság s nyomorúság köre vergődve vesztni el,
E miatt a Kephisodemos nyelvet vádoló miatt,
Úgy hogy ! látva, megsajnáltam s egy könyet dörzsöltem el,
Leoldoz ijász hogy nyomorgat tisztes ágyott férfiút,
A ki, Demóterre mondom, úgy Thukydides vala,
Még magától Achaiától +) sem tűrt volna ilyet el,
De ügyüst vós legelőbb is tűz Evathlos szón okát,
Ő agyon kiáltott volna ijászt három ezeret
Sőt nyilatkozatra volna endele +) apja minden rokonát.
Am, ha ősz embert álmához sem hagyjátok jutni már,
Korzatok törvényt, hogy a vád elkülönítenék, s hogy a
Vénnek a vén se, fogáltar legyen a vádlója csak,
Ifjúnak meg taglókéi jó kleiniasz nyelves fia.
Ő orentül (erőbe fogjon), s büntetlen, ha elmaraszt,
Vén embert csupán vén ember, fiatalt meg fiatal.

+) A schulias (a perint Demeter mellé aene.
+) Képviselőnek nevelé. Valamely tyúk ürc s kytha nőt nőtt, ezért csúfolja a ügy az áthenei parlamenti nőtlen rá.
+) Athkibiadesz.

Dikaiopolis

Vígszínen
Andrómedának, im, határa ez:
Andjon itt igéz Peloponnesus,
Bolotia és Megara: bratád Lamachusnál nem pedig nem ámo.
De csak Dikaion, nekem, e határa
Vásárbirtoka, sos szeretet, e határa
Körgez fogásu, próbáserét teszem.
De Sykophanta ide be ne jöjjön,
Mert itt nem árulhat árulkodó.
Mert a béke-szlopeon megnek, (El.)
Feláll tendő a vádat tenni.

+) A békekövet rendesen oszlopra vésik, s kűz elne állítnak.

Megarai Ember, kés kányával...

Leegy üdvös, oh vagasat, Athéna földeen!
Ugy vagtálak, bit isten, mint anyámat.
Mert, ah liaanyi cehenlett ajcsának,
Fütt, loángos ennyiha kapnoatok itt.
Hagassátok rajta, s faujátok gyomorba:
Elvadjálak, vagy eeheztek tovább?

) liaanyi

+) Fel, a lipeva, az orchestrumból a pnyx partra.

Leányok.

Csak ádj eü, csak ádj eü!

Megarai.

Ásszondom

Ásszondom een es. De ki a boland
Ad eertetek pénzt, nyugodtees csapaszak?

125

De mëjd vejett à Megarai cel:
Màlàcnàk fütörtelek ees àk'ondom
Gyesznót korcak. Nejek, màlàcközöm.
Orszang derek kockaura üsbetek,
Mer' Hermes-uccseg, là megeen hàzà
Kereütök, akkor lesz meeg koplàlàs!
Meeg ort az ormaangyles, az orrotokrà;
Orszaang e zsoakbà bujjàtok belee.
Orszeeg kuncvojàtok, 3 röfögjetek,
Mint à Dàmaater ~~à~~ aadozò màlàcrjà.
Een maj' kajaatom Dikaiopolist.—
Dikaiopolis, keü aucsau màlàcz?

Dikaiopolis.

Miféle Megarai?

Megarai.

Voasoarrà gyüttenk.

Dikaiopolis

Hogy' vagytok?

Megarai.

Ecken a jau tüz körüe.

Dikaiopolis.

Ep nàvul, issen uccse, kettenet.—
Különben, hogy' van Megara?

Megarai.

Càk úgy.—
Hogy een hazùrul eügyüvecek, à voarràs
Daugaat üzeütèk à tànaacs uràk.
Hogy, hogy' tehenneek tönkre legikàbb

Dikaiopolis.

Hamar menekültök a bajtùl.

Megarai.

Hàmàr haat.—

Dikaiopolis

Hàt mëj mi ujjàg? hogy' a gàbona?

Megarai.

Naalonk imoadjàk, mint üstenfenek nàgyon.

Dikaiopolis

Hosszù-e jùt?

Megarai.

Mer' nem tyiceteb à sau!

Dikaiopolis

Hazymàt se?

Megarai.

Hàjmaat? mer' bion tyi nem
Kivoajjaatok czövekkeü à fejeet!
Mint egerek, a hoanyszer càk beüttök.

Dikaiopolis.

Mit hozz tehàt?

Megarai.

Haat èudoroc màlàczkaat.

Dikaiopolis.

Derèk: mutasd.

Megarai.

Szeep aàllàtok, bion.
Emeüd càk, hogy' küveczek, sulyosàk.

Dikaiopolis (tapogatja)

Mi a manó ez?

Megarai.

Haat màlàcz, bi'estók.

1) A görög nó éhezünk, így új ajtóhoz üldögélünk. Erre felel Dikaiopolis.

126
MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Dikaiopolis.

Ne mondd! s hovávaló?

Megarai.

Megaarài.

Haat nem màlàczkà ez?

Dikaiopolis.

Nem annak érzem.

Megarai.

Nem szörnyü hihetetlenseeg ez osztang!
Àszondjà, nem màlàcz. Togadj velem haatt,
Hà tetszik, egy màrok gyeemutkà-saubà *)
Hà nem màlàcz, Hellen szokaas szerint. *)

*) Démuthával (együtt) öüze-tört jó.

*) Azaz, görög, nyjaloben a malacz ovnak obecsen je, lentése is van.

Dikaiopolis.

Ember malaczcza.

Megarai.

Haat, Gyiokles neeseg,
Enyeem. Kieenek gondoutàd? Hànem
Szeretneed à szàvoat es hàllànyi?

Dikaiopolis.

Bizony.

Megarai.

Hàmàr haat adj hàngot, màlàczkaam.
Ne kuttogj ott, pusztijjon eü àz isten.
Meü visszàviszlek, uttàrcseek, hàzà.

Leányok.

Kvi, kvi!

Megarai.

Haat nem màlàcz?

Dikaiopolis.

Must már, úgy tetszik, az:
Öt ér alatt derék sörtéje nőnet.

Megarai.

Velaagos; à szàkajtott ànyjà lesz.

Dikaiopolis.

De még áldozni nem jó.

Megarai.

Hogy ne vauna?
Maa mee' ne vauna jau?

Dikaiopolis.

Mert farka sincs.

Megarai.

Meü meeg màlàcz. Lesz màj' süüdeü korakbà,
Lesz ~~piezki~~ ~~farkà~~ tárkok es, nàgy, vàstàg (veres.
Szoep keet màlàcz, àjaanlom (tàrtàniji. (ees ~~kibutatja~~)

Dikaiopolis.

De hogy' hatonlít ez hátúl ahoz.

Megarai.

Mert egy ànyatou, s egy kantou vàlouk.
Hà màj' feuhíznàk ees messzöürösödnek,
Szeep keet fàlàt lesz Aphroditeenek ez.

Dikaiopolis.

Nem járja, Aphroditének malacz?

Megarai

Nem? egy istennek se úgy, mint neki.
Ees e málaczkaak húsa ~~ott~~ oj puha
755 Ees gyönge lesz, csak már nyáss keü belee.

Dikaiopolis

S már tudnak enni anyjok nélkül is?

Megarai.

Poteidan ucse, àpjuk nélkül es!

Dikaiopolis.

És mit szeretnek?

Megarai

Mindent, à mit àdsz.
Keerdjed màgàd.

Dikaiopolis.

Malacz, malacz!

Leányok.

Koi, koi!

Dikaiopolis.

760 Kell bab?

Leány.

Koi, koi, koi!

Dikaiopolis.

Hát azzal füge?

Leány.

Koi, koi!

Dikaios (a másik leányhoz)

Te is szólj, kell füge?

Leány. Koi, koi.

Dikaiopolis.

Hogy meg visítnak a fügére, lám!
Hozzon ki hát belülről valaki
Füget a mancsinak, hadd egyenek.
765 Iyhü, szent Heraklesz, ~~hogy~~ mily ~~[illegible]~~ falják!
Hovávalók is? Beelbe*), azt hiszem.

+ Görögben is (helynév, szójátékkal a falánkságra.

Megarai.

De meg sem ~~[illegible]~~ fautak feü mindem fügeet,
Meü ~~töülök~~ ezt egyet töülök eügyugaam.

Dikaiopolis.

Lenszt ecsese, furesa étkes ákatok.
Thát ~~[illegible]~~ ~~Na~~ mondd mit adjuk e két malaczért?
770

Megarai.

Egy kaszorn hájmaat az egyikeer,
S ezeer a másikeer egy meer cze saut.

Dikaiopolis.

No, várj hát, megveszem. (El.)

Megarai.

Jau van, legyens —
Vásaari Heümes! baar à feleseegem
775. Adhàtnoam így eü, ees meg az ànyoamat!

Sykophanta. (jö.)

Hovávaló vagy, földi?

Megarai

Megaroaba,

Igazságkereső.

Sykophanta.

Nohát felvilág, érzed,
Mint ellenségest, magad, magad.

Megarai.

Nó laam! ebbeli érdek minden bajunk.

Sykophanta.

Mi? Sirva megarázol. Addsza szakadj!

Megarai.

Dikaiopolis, Dikaiopolis, feladnak!

Dikaiopolis jő.

Ki bánt? kinek adna fel? — Vásárbirák,
Kergetőtek ki ezt a sykophantát.
Hogy merész itt árulkodni, árulni? (Korbácsot ragad.)

Sykophanta.

Hát nem ellenségnek adnak fel?

Dikaiopolis.

Majd kapsz, csak ez ne hordjá kéne bőröcét! (Syk. elszalad.)

Megarai.

Bion nagy ostor Acharnaiában ez!

Dikaiopolis.

Ne félj, barátom: itt a hagyma, só,
A mennyiért idáradt malasztid.
Áldás reád!

Megarai.

De naalunk nem szokaas.

Dikaiopolis.

Küljön reám hát, ha szabadkozol.

Megarai.

Eeder màlàcskaaim, maa' mosst àpaatok
Nàkül egyetek ż korpaat, hà kaptok. (Ed. leez.)

Kar.

Stropha.

Mily boldog ím e férfiú! nem hallottad, hogy' elűlt
Minden tanácsa, terve már? csak szedni kell gyümölcsét
Itt ülve a vásártéren; s ha jőne holmi Kresias
Vagy Sykophanta másik bárki, jajgatva elűl majd;

1. Antistr.

Se nád a zöldség tolvajok közül itt nem tenyén kárt;
Se táglikúságát Prepis beléd itt nem törüli;
Kleónymos sem tatzigál; akár fényes köntösbe járj,
Pert miatt Hyperbolus nyakadba nem aggat;

2. vele

Itt nem találkozik csalóval s nem áll beszédbe mindig
Kratinos a barátaival rímásan megkeserítve,
Se a „Jaszágvi Artemon," ki vergődve csinál,
S hónalja oly bakbűzű mint Bakchylidesnek fajza.

*) Nem a czímek, hanem a tartalom, hanemis. Lehetne kisebb.
*) Itt s helyenként van fajzások, kerülendő az ember magyar helynevek által.

Itt e vásárba nem gunyol ki Pánson a gyerekember, B.
Gyűlöletet, szemet, a pórt egész Orthagoras ki
Többet mint ötszáz harminczat egész napon bűzölve hever.

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Boeotiai ember.

Mögh hussa vállam a rúd, istenüccse!
Tegyük le a méntát, Jóméniai;
Te mög, Thébábó' sipotak velem,
Fujjatok ennótát az eb lukába. (Sippó.)

Dikaiopolis.

Hadd, a, manóba! nem pusztulsz, darás,
Ajtóm elől? honnan zúdult ide
A vesszett hordta Chairis-féle +) raj?

+) Chairis, rocz fuvolás.

Boeotiai.

Eolaus uccse, gazda, jóó' tövéd,
Mee' Thébátó idáig mind lefútták
Mögöttem a méntak virágait.
Hanem, ha tetszik vásájj, itt hozom
A sok csibét mög a váskát elanni.

Dikaiopolis.

Légy üdvöz, oh lepényevő Boeót!
Mid van?

Boeotiai

No, mindön jóó Boeotiábó;
Gyopár, csombofü, gyékény, lámpabél,
Vadkácsa, csooka, ~~bibicz~~ és szalonka,
Lirátj, öröszem. ~~bibicz~~

libucz ~~szárcsa~~

Dikaiopolis.

Huh, egész madár-
Zimankóval jösz a vásárra te!

Boeotiai.

~~Ládat hozott még, nyúlat, rókafit,~~
Van ~~a kosárba~~ lúd, nyúl, rókafi,
Mókus, vakondok, sündisznó, alutsej,
Hód, vidra, csík a Kópaïs tavából.

a kosárba' ~~még~~

Dikaiopolis.

Angolna-csík, oh legdiasóbb falat,
Mutat ~~Hadd dám~~, ha hozzál, hadd szólok vele!

Boetiai

„Ötven Kópaïszi lány vezére te"
Gyü' csak ki, és köszönt szépen a gazdát.

Dikaiopolis.

Oh rég ohajtott ides-keddesem,
Jöttél, szivvágya vigjátéki karnak,
S Morychos szerelme. Lányok, hozzatok
Fúvót hamar ki, és konyhát ide.
Nézzétek a szép angolnát, ~~fiúk~~ leányok,
Hat évre mose jött meg ~~nagy~~ nekeken.
~~Ho~~ Beszéljetek hozzá: én majd szenet
Adok, becses vendegünk örömére.
De vidd be: „mert még haldokolva sem
Válnék meg tőled" czéklacubbonyos.

Boetiai

De hát az ára hogy lesz mög neköm?

Dikaiopolis.

No, ezt az egyez helypénzül, adod.
Különbéz ~~sóbbiból~~, szólj, mid van eladó?

még

Boeotia.

Hát mind ez e!

Dikaiopolis.

No hogy' tartod tehát?

130

Vagy tán cserébe vinnél érte mást?

Boeotiai.

~~Achanait, mi nincs Boeotiai~~
Nem bánom, a mi ~~itt van, s nincs~~ nálunk nincs, de itt van.

Dikaiopolis.

~~Sárdella jó lesz hát, Phaléromi~~
Phaléri sardellát vinnél tehát, vagy
Cserépedényt?

Boeotiai

Edény? sardella? van
Nálunk ölég: olyat mondj, a mi ott nincs,
Itt még bőven teröm.

Dikaiopolis.

No most tudom már:
Vígy sykophantát, felkötözve mint
Cserépedényt.

Boeotiai.

Biz istók, hé, majomként
Harszóva, mely gonoszsággal teljes,
Jó nyereségre tőnnék ~~vele~~ szőrt! [rajta

Dikaiopolis

Itt jő Nikarchos épen, hogy feladjon.

Boeotiai.

Rövid a hossza.

Dikaiopolis.

De merő gonoszság.

Nikarchos.

Kié e holmi, hé?

Boeotiai

Engém bi'a,
Jhébábó, tudja Zeüsz.

Nikarchos.

Hát feladom,
Hogy ellenséges.

Boeotiai

No s mi lelt, hogy a
Szögény madárkáknak hadat üzensz?

Nikarchos.

~~Mit~~ téged is feladlak.

Boeotiai.

Mit hibáztam?

Nikarchos.

Megmondom, a körülállókra nézvest:
Ellen földről csempésztél mécsbelet.

Dikaiopolis.

Te meg világot gyujtasz*), mécsbelért?

Nikarchos.

Mert a hajógyárt még felgyujtaná.

Dikaiopolis.

Mécsbél, hajógyárt?

Nikarchos.

Azt hiszem.

Dikaiopolis

Hogyan?

*) Azaz: ~~jelentés~~ feladást teszesz. Az eredetiben szójáték.

131

Kilarchus

Bogárra kötné a Bocsot, s mikor
Nagy vél van, a csatornán kibocsátni a hajógyur
Jele bocsátná, meggyujtván előtte;
875 S ha egyikre a tűz a hajókba kapna,
Környéke lenne mind Dikaiopolisnak.

Dikaiopolis (ősi)

Ah, áteresztt,
Légyen egy bogár s mézből miatt!

Nikarchus.

Legyenek tanúim!

Dikaiopolis

Fogjátok be fejét!

Bocotiai.

Adjátok [kötelet, hadd Rottem fő, s vigyem.

Kar.

880 Rúgd fel, barátom, [illegible] árnyát neki, [Strophe 1.
Lépen, s jól megkötöd hogy vásze ne törjék
S gondjával be jól, hogy vásze ne törjék a még [illegible] hátán vitni.

Dikaiopolis

Én gondom az, kivált hogy ím repedt [Antistr. 1.
Fazék mögjára kong, szörög, az istenverte rossz edény.

Kar.

S mi hasznát véljük ennek? [Strophe 2.

Dikaiopolis.

885. Mindenre hasznát ő, mint
Ármány-merő, patvar-törő, vállottat fényire hozni méreg, [Strophe 3.
És fazék, ügyet kavarni benne.

Kar.

Honnan De hát ki szánja rá magát, hogy [illegible] [illegible] [illegible]

Lamachos szolgája.

Dikaiopolis!

Dikaiopolis.

Ki az? mit orgonálsz?

L. szolgája.

Lamachos úr azt mondta, adj ezüst a Drachmáért neki az ünnepre bőrpaizst a Kopaiszki ángolnát háromért.

Dikaiopolis.

Ki az a Lamachos, hogy ángolnát kár neki?

L. szolgája.

A Gorgon-várú rettentő vezér, Kinek három nagy árnyas volla lóg.

Dikaiopolis.

Nem én, egész pajzsáért sem, bizisten!
Csak tárcza sültét sós halon tovább;
Ha vaktat, hívom a vásárbirákat. (a korbácsot mutatja.)
Én meg rigó- és fenyvesmadarim
Tolluvel körülalá, bebalzsamozva. [E.]

Félkar.

Látod-e ma, vérszegény idomos, az éles eszü férfiút,
Milly szabadon járja vezéri ünnepi bőrpaizsát,
Parkani való madarait, és olyat a melly mellette diszö enni melegében sincs a
Vily lakoma népeinek! ámolj fel, ő ván nekie,
Íme, mintegy hozzan él, ide ki hozta díszvitkait. *) A hirajtó elé.
Már neki magába dül minden a mi drága, jó. szokás volt.
Nem fogadom én be lakomájára soha Háborút,
Nálam nyugszom ittasan a Harcmodiosz ünnepet
Ő, soha sálolni nem fogja velem egy pajzsát,
S dühbe, borogatva, dühkedve, szilajan, velünk
Annyi gonoszat teve; hiába csilapitgatem:
Dühe közibünk, nesze a igyál, fogd ez örömáldomás! a
Ő az új bort lepfejéből még idején kiszta ki.

Már Félkar

Oh te, delí Kypriz és a gyönyörü Kedvnek társzokona, Béke lány,
Hogy' lehesse szép alakod annyira feljítenem!
Vajha velem egy oly Erővel enyem egyesítne már,
Mint ama virágkezüsus, ova, fali kapcsokon.
Vagy se szegélye nagyon, és - nyár-e bizony - engemet?
Még kételik tőlem és a hívom ülelés akárt:
Egyika, hogy a lugalvó hozzu sorait nyitom,
Másika, hogy ápolom az új fügefaveteket,
Végre az vlajta müveléit ez öreg erdőjól
Megfyel az egész teleket én ha bevegem körül,
Leix nincs nekem nincsen nevel nincsen kenődni újhodi ünnepen, neked s nekem.

Hirnök. (ámenet)

Hallgass reám, nép! kerüs ünnepet
Kell ünni, kárt fióval, szokás szerint,
És a ki azt kicsikza kegelebb,
Dijat Ktesiphon tömlejét fenyeri.

*) Tömlőre ment az ivásverseny. Ktesiphon pot, nhat volt.

Dikaiopolis.

Lúk, leányok nem hallátok ezt?
Mért nem figyeltek jók a hirdetőnek?
A nyulas fárm, sütni kell harmat,
Lehüzni, nyársról, sütni kosárut;
Hozz nyársat a fogolynak, hadd vonom rá!

Káv.

Lakoma

Családom jó tanácsodat,
Oh férfiu, de még inkább családom jó ebédet.

Dikaiopolis

Hát még ha még lájjátok a fogatot megülve fiéjon!

Kar.

Büszen feltétel, azt mondom.

Dikaiopolis.

Sziták a tüzet, hagy' égjen.

Kar.

Hallád-e, milly fanatikus
Milly módjaan, ő engesztelően szolgál magának immár!

Földműves (jő.)

Oh jaj nekem! Dikaiopolis

Ki az, uram Herakles!

Földműves.

Boldogtalan ember. Dikaiopolis

A fejedre szálljon. *) A boldogtalanság. Babonás gyakorlatából származik mondása.

Földműves.

960 Ember, úgy hallom békét kötöl.

~~Hagy~~ Juttass belőle, csak öt éjjel is!

Dikaiopolis

Ki bajt?

Földműves.

Végem van, Kis Vörös oda!

Dikaiopolis

Hyrnan?

Földműves.

Phylébül hajtak el Beótok.

Dikaiopolis

S nem ölnek értök gyászt, boldogtalan?

Földműves

965 Szuszi uccse! a kik vágtálnak, ~~fülig~~ ~~szúrta~~ hogy úgyam —

~~Hajlig Hagyóban~~ A tűzgyalében. Dikaiopolis

Arcán mese mi kell?

Földműves.

Ökrön siratva, megvakult szemem.

~~Hunnan ka~~ Ha párlik vélt, engem szemes Phylébül,

Kenj a szememre egy kis békeért.

Dikaiopolis

970. De, jámbor, én kiss- orvos nem vagyok.

Földműves.

Könyörgök, adj, ha meg kerülne ökrön.

Dikaiopolis.

Nem járja i menj Pittalus orvosékhoz.

Földműves.

Ank egy kicsit csöppents, e szalmaszárba.

Dikaiopolis

Nem, egy fikaszkot bem, búdulj, gabelj meg.

975. Ohjaj nekem, jó Istenis ökreim! (El.)

Kar.

Ez ember ideg-mit talált Dionisz

A békeségben, s úgy lássuk nem ad belőle másnak.

Dikaiopolis

Önts mézet a kurkába, hé. Sűrd a halat te másik.

Kar.

Hallád miket paranesol ez?

Dikaiopolis Angolna süljön ott, hé.

Kar.

980 Ekem megölöz s ~~stompa~~ Diitat,

~~A szerecsével~~ A sülő ~~fagaval~~ s hangoddal, ha effélés kiábálsz.

Dikaiopolis

Sürösek, asszonok vége pörvra, hé!

Vőfély. (jő)

Dikaiopolis . . .

Dikaiopolis.

Nagy ki ez? ki ez?

Vőfély.

Egy vőlegény e hintó küldé neked

985. A lakziából . . Dikaiopolis

Jól esnek, akarjuk.

Vőfély.

És kéri vitessze, tölte e lakzimalomba

Hogy e versenyből hozzon maradjon a

Menyecske ennellett — egy gyönyörű békés.

Dikaiopolis.

Vidd vidd a hintódat! nekem ne add!

990 Ezer drachmáért sem élnék, tikony.

Hát e leány ki?

Vőfély.

Nyuszkyolcsány:

Titkon üzent a mátka valamit.

Dikaiopolis

Sugd meg tehát so. — Boldog üzenet

Bek furdia kérés a menyasszonyé:

995. Hogyan maradjon otthon, az ő mit óhajt.

Hozzátok a békét, csupán az egynek

Adok, mivel nő, s a harcában nem ok.

Sárás az ökönyad, asszony. És tudod

Hogy bánni vélek? Mondd meg az arának,
Hogy majd mikor a katonát fenyítik,
Kinge még előtt ejtsék az ürgét.
Vidd vinka bekem. Adjad bormérőt,
Hadd öltözzenek a kancsikba bort.

Kaz.

Felvona Szamárdot itt jő valaki,
Mint a ki szörnyű dolgot hoz hírül.

Hírnök. (Lamachusnál kuporgat.)

Haj, harczi baj, zimankó és Lamankó!

Lamachus.

Ki dönget éreztavajkott lakhelyem?

Hírnök

Indúlj ma rögtön, a vezér parancsa,
Készítsd ütre lándzsát, kantsát, tirtelen,
Szerelj, a hó hátán, les-ösvényi,
Mert hire jött, hogy marsalócz összeütve
Törnek reánk e Karnó-ünnepen.

Lamachus.

Haj, haj, vezérek, több mint jó, ~~nincs egyen~~ no hát
Nem szörnyűség az, hogy még ünnepünk sincs!

Dikaiopolis.

Oh harczlamankós háborús zimankó!

Lamachus.

Ohjaj, szegény fejem, még kikaczagsz! (Kalapját ~~veszi~~ vont)

Dikaiopolis. (Lámachus ebére mutat.)

Kikötsz eme négylebu Gerionnal?

Lamachus.

Ajaj!
Be isszorgós hirt mondta e követ!

Dikaiopolis.

Ajaj, de hozzám mért fut e követ?

Követ.

Dikaiopoli....

Dikaiopolis.

Nos?

Követ.

Ebédre jöj, Lamar,
Vedd a zelenzét*) és kanczát hamar,
Mert a Dionys főpapja küldé étled.
Hanem siess, miattad várakoznak ~~jóhen~~,
Mert máskülönben kész a dáridó:
Fejvánkot, asztal, matrácz, és ~~agyagos~~ kavecet,
~~Kötszer, kenet~~, virág, kenőcs, az ételek, vinák,
Lepény, pogácza, ~~sz~~Ecam, csörcsöge,
Karmodinsra**) lejtő ~~auzungok~~ szép leányok.
Lelli, a mint tudsz.

*) azt a tőrt, vagy ládikát, melyben a vendégbe menni való javakat viszik.

**) I. i. dalára, melynek egy pár sora reánk is maradt (Kallimachustól).

Lamachus.

Istenverte én!

Dikaiopolis.

Mert hát az a nagy Gorgot*) istened. —
(Kulgahoz)
Te zárógass be; egy még rakjon ételt.**)

*) melyet pajzsán viselt.

**) t. i. a ládikába.

Lamachus.

Hé, hé, eredj csak, hozd ki a tarisznyám.

Dikaiopolis.

Hé, hé, eredj csak, hozd ki a szelenczém.

Lamachus.

Hozz paprikás sót, fokhagymát, fiú.

Dikaiopolis.

Nekem vadsültet; a hagymát nyomd.

Lamachus.

Hozz füstön állott nyers kuttyaszt, fiam, *)

Dikaiopolis.

Nekem még frisset, majd ott megsütöm.

*) Szószerint nehéz fordítani a füge levelébe takart gyümölcsöt.

Lamachus.

Most hozd ki még a sisak-tollaim.

Dikaiopolis

Tenyészmadárt, galambot hozzon egyik.

Lamachus.

Bet szép ez a strucz toll, bodros, fehér!

Dikaiopolis.

Bet szép pirosra sült ez a galamb!

Lamachus.

Tojját e hásmas frigó~~lábnak~~ adjuk hamar.

Dikaiopolis.

A nyúlnak és a ~~szülőnek~~ rátat adj.

Lamachus.

Ni, a moly összerágta tollamat.

Dikaiopolis.

Evággyak ez a ~~kutyát~~ megetem. L. vérest*) t. i. kutyafélét

*)

Lamachus.

Ember, ne gúnyolj a fegyverzetem!

Dikaiopolis.

ne tépjék

Ember, ~~mink kacringesse~~ fokhagymás hásomra ügyelni.

Lamachos.

Ember, ne tessék hozzám szólani.

Dikaiopolis

Nem is; csak a szolgával fogy vitám:
Vegyázz velem, — s bíró legyek Lamachos —
Hogy jobb a ~~tárka~~ pörkölt hússzigonnál?
Lamachos.

Ne emlegesd!

Dikaiopolis

A pörkölt jobb, szerintem.

Lamachos

Dik. Menj, vedd le Dárdánt, s hozd kenyeret, fiú.
Menj, vedd le burkát s hozd elő, fiú.
Lamachos

Tartsd, hadd vonja le a Dárdánt a
Tokjáról fiú.

Dikaiopolis.

Te meg tartsd ezt a nyársat.

Lamachos.

Pajzsomnak ékessége hozzá, gyerek, hamar.

Dikaiopolis.

Hozd a kenyeret ~~kivül~~ ma fülig kenyéren.

Lamachos.

Add Jupiterkölcsönöz kürtöt, Apollónius.

Dikaiopolis.

Adj fürkészőkés kerek lepényt.

Lamachos.

Nem kép nevetség az embereknek ez?

Dikaiopolis

Nem jóízű lepény embereknek ez?

Lamachos.

Fölt, a paizsra, hé fiú, vilajt. *) a mivel fényesítik.

Ime látok egy vént, a ki pörbe jő
A gyávaságért.

Dikaiopolis

Fölt, mészet te a
Lepényre; mert világos hogy ez a vén
Futgázó fiát Lamachust megveri.

Lamachos.

A karvezért vértem hozzád első fiú.

Dikaiopolis.

Hozz bikavért, egész kancsót, nekem.

Lamachos.

Csatára mellém azután vértezem.

Dikaiopolis.

A Dárdán majd abból vért iszom.

Lamachos.

Az ágyeneműt küldd a paizsba, szolgám;
Én majd a táskát elviszem magam.

Dikaiopolis.

Küldd ebédem a tokjába, szolgám;
Én majd a zubbonyt fölveszem, s megyek.

Lamachos.

Vedd a paizst és menj el tőle, fiúcz.
Havaz. Hurkázó ~~hideg~~ téli világ van! (El.)

Dikaiopolis.

Vedd az ebédet. Borivó világ van! (El.)

Kar.

Induljatok ~~Hat thrákoknak~~ a csatatérre tehát!
Mennyire más-más lelkem útatok am:
Az mea, hogy igyék Kotyttiával;
Szeretán hallgat deli szép lányokat;
Te pedig hogy hálj s lideregj, ~~fogyasz~~ sanyarogj,
Az elsőnek,
Dörzsölgetvén az ízedet.

Jelkar.

Strophe

— uu — Arsinachost, a dal ~~hőst~~ a Csakast
Hogy vőnéje pimaszkam, Lévsz atya pusztítsa el:
A ki nem adott nekem a Lenaean ennivalót, mint karvezér.
Ki valaha még szeretnék lássa, mikor sült habra ébredt,
Ott ~~Hely~~ sustorog ~~mikor~~, parthoz érve, asztalán,
S mikor fele ~~mikor~~ ingyenkaja kezét, ~~fogyon~~ el vele.
~~Ha~~ kapja el ~~ez~~ ebédjét ~~fentalpig~~ ez
Jelkar.

Antistr.

Fölt van, ez egy, más még ilyen érjen; ~~mikor~~ (ajtónak
Lábbegyen lökjön ~~ki~~ ki hanyatt megyen.
Forje be egy rézkeg Orestes dühösen a fejkoponyáját neki,
~~O meg sörében legyen követ akarván kapni fel, legyen~~
~~Ott egy [illegible] fris ember-mirodán,~~
~~Ő pedig, egy kő után a fülét kapni vágyván, markoljon fel egy~~
~~Ő meg, a mint kő után nyúlna, fűzlebéc~~ markolja fel egy
~~Hanyt~~ Rajta ijedtében ember-mirodával,
Nekihúzakodván a mészárszéknek,
Ihatlanra el, s találja (Kratinost.
meg)

Lamachos halálja

Jel, jel, Lamachos Szolgája vagy mindig
Vitézt keresni bajokban sietsz!
Épített vastagfalú képiróseik
Fejét, s a lábas-karaván kürtét a
Urunk, hogy árkot ugrék, egy karóba
Hánytatta meg szörnyetegét Gorkisban,
Fejét is beszakíttá, Kőrg ellenes,
Sajgásából a Gorgont kihukotaj,
Nagy győztesül is lehúllá a mélyi
Sírokból. Ki közé, hogy miért tűz halok jajdult:
„Utolsóul látlak, en férges diszem,
Itt hagylak, miháborí, Charnem világa!"
Így szólal alvén, a Csatorna lése,
Felállt mely, a fűzőkel vinkatarja,
S dárdával üzni a rablók hadat.
De ajon itt jő, nyisst ajtót nekie.

Lamachos. (hörrik.)

Sajajajaj! jajaj ajaj!
Szörnyű sebség ért
Szörnyű, marcsúna fájdalom, gyötrelem!
Elmaradhat fegyver fejem, megsebesítő kit harcs: Dárda sebre meg!
Pak volna meg a keserves, siralmas sólyg nekem,
Ha Dikaiopolis így látna vérbe-fagyba,
S kacagna rettenő sorsomot.

Dikaiopolis (lakomáin.)

Sajajnjaj! jajajajaj!
A szörnyű
Ez a ejszít, milyen kenérg, bírsalma ez!
Csokoljatok meg, úgy puhaskán, aranyim,
Ámde édes-tüzes nyelvjáspi csókkal,
Mert én ivám ki a kamrát elibb.

Lamachos.

Oh gyász eset, s az én borzasztó kínaim!
Jujjj, az én fájdalmas sebem!

Dikaiopolis

Ujjujjujt! légy vig Lamachoveskán!

Lamachos.

Nyomorult fejem!

Dikaiopolis. (egyik leányhoz)

Te, te, mit puszilsz?

Lamachos.

Szörnyű eset!

Dikaiopolis (a másikhoz)

Te, te, mit harapsz?

Lamachos.

Fegyó fejem, drágán fizettem e napot!

Dikaiopolis.

Mát ki fizetné a borát Kanyó-napon?

Lamachos.

Jó, jó, Paeon, Paeon![1])

[1]) A gyógyító Apollon.

Dikaiopolis.

Hisz' nincs ma Paeon ünnepe.

Lamachos.

Tartsátok a lábam, fogjátok meg! jajaj!
Fogjátok meg, jó emberim!

Dikaiopolis.

Nékem meg az ikém, derékban, kesten is
Fogjátok meg, jó akonyim!

Lamachos.

Bek fájdalmat (a fejem, hogy kővel megdobák!
Úgy szédelegnetnem!

Dikaiopolis. tűzzel, fesit,

Engem meg vonte az ágy, s a vagy,
Úgy delegnetnem.

Lamachos.

Vigyetek Pittalus orvosához engemet,
Ginján, törött tyúkként!

Dikaiopolis

Vigyetek a borbirák elé! hol a király?
Adjátok ide a tömlőt!

Lamachos.

Keservem, kínom dárda ment a csontomon keresztül.

Dikaiopolis.

Látjátok-e, hogy már üres? Hajt dínom, diadalom!

Kar.

Legyen dínom tehát vég, ha mondod diadalod!

Dikaiopolis

Szúrom is tőlöttem bele, s felhajtám egy hurranva.

Kar.

Haj dínom, édes emberünk, menj, vidd elül a tömlőt.

Diákcsoly.
Uzáram hát, Dalolva ti: haj dinom, diadalmam.
Kar.
Meggyünk, meggyünk a kedvedért
Dalolva tüneljünk s neked: haj dinom, diadalmam.

Vége aug 20-án 18/2.

A Madarak. Lépt. 1.

(Szirtes, erdős vidék.)

Euelpides (keszében csókaj, emelkedik:)

Gak arra, egy-e, hol ama fa látszik?

Peisthetairos (a hálaleső vazjúnak:)

Pukkadj meg; az meg vijza károg ismét.

Euelpides (tántorítva:)

Mi hazana bolygunk fel s alá, szegény,
Mint a vetélő[1] Etvenünk, hiába.

Peisthetairos.

Hogy én, szegény fejem, varjú vagyon
Inkulva, több mint ezer stadiumnyi
Utat tevék!

Euelpides.

S hogy ön, boldogtalan,
Csókát követve, már tokoptatám,
A talam ujja minden körmeit.

Peisthetairos.

Azt sem tudom már, hol vagyunk, bizony.

Euelpides.

Hova találnál innen a Lakádba?

Peisthetairos.

Innen, Zeuxis után Execestides[1] sem.

Euelpides.

Haj-baj!

Peisthetairos.

De Bajjra csak te menj, komám.

Euelpides.

Beh ráfuntam lóvá ü tesz a madárteren
Ke a bolond árut, Khlokreszes,
Ki rábeszélt, hogy fijunk Tereuszt,
Bankához, a madártalan madárhoz,
S ki ránk tukmálta e csókát, veréznek,
Egy vtolétt s a varjút háromért.
Pedig semmit se tudnak, mintharapni.
No mit tátogtok megint? Hová vezetsz a
Büklék közé? Itt't nincs ott sehol.

Peisthetairos.

De még vöveny finey, engem ucczegen.

Euelpides.

Hát a te varjad nem beszél az útról?

Peisthetairos.

Nem arra károg most, mint elébb.

Euelpides.

Mit mond tehát az útra nézve?

Peisthereteros.

Azt mondja, hogy Lerajzja vijjamot.

Euelpides.

Nem mérnöszéq ez, hogy mi kiszakarva,
Vagyunk a tüzek közé?

Peisthetairos.

Jesün vetnyjem lelük az utat.
Most hát nékünk, oh nézd, jésünk,
Ellenberü bajunk van mint Sakásnak.
De, mint nem pulgár, bétolakodik;
Mi, származásra, némze tiszteletes,
Igaz pulgárie, törzs nem kesszezetve,
Ím jetrepülénk, két lábbal, honunkból,
Nem, mintha gyülölnénk magát a varjut,
S tagadnók, hogy virágtó, magyzerü,
Kör mindenekkel, s sok kincset kobzott
Akonban a tücsök egy-két havig
Dúdol az ágon: Athénae peréz
Ezekre kelénk mi azzá; s ülesszt áldov-
Mirtálé, kocsát Edény, kvás,- mirthával bujdosunk,
Kevesni patvarvó mint telyet
Hogy megállva töltsük napjainkat.
Mivé Tereusz bankához indulánk,
Megtudni tőle, nem látott-e oly
Városi, e mezre járt-kelt rójtikra?

Peisthetairos

Hé!..

Euelpides

Nos, mi baj?

Peisthetairos
A varjú fölfelé

Ismét megint.

[1] Etvenünk, Execestides: Gúnyolják, hogy jöttment Athenaeben.

[1] Eredetiben nincs helynév, de csak így lehetett a tréfát megközelíteni.

[1] Te az, ki emberből változott madárrá; nem madárból lett. A mondás ismeretes.

[1] Akestor nevű egyén gúnynevei. Sakás egy thrákiai nép neve.

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

138

Euelpides.

A csóka ő, bizony,
Mejd arra tátog, fal mutatva mindegyi:
Madárnak kell oda lenni többnek is.
Magyarázni mindjárt, ha vitézt csinálunk.

Peisthetairos.

55. Tudod mit? Lábbal kövezd a követ.

Euelpides.

Te fával; úgy kétannyi lesz a vaj.

Peisthetairos.

Vágy egy követ! (Kopogtatnak.)

Euelpides.

Jó, tovem. (Kopogtat.)

Babám! babám!

Peisthetairos.

Hé, mit beszélsz? babának
Szólítod a Bankát? mondd babuckának.

Euelpides.

60 Babuckán! — ~~vagy fogjad Evgenek, egy~~ ha nem jössz ujra ~~vigyetek~~ vigyetek.
Babuckám! —

Libucz. (A madárfejjel.)

Ki jár itt? ki ~~zavarja~~ ordítja gazdám?

Euelpides.

Mentő Apollon, bak nagy szája van!

Libucz.

Ohjaj nekem: madárfejük ezek!

Euelpides.

Oly szörnyüséges ~~szó~~ szak kimondani!

Libucz.

65. Vesszetek el!

Euelpides.

Hisz nem vagyunk mi ember.

Libucz.

Mi hát?

Euelpides.

Ő Szeppens†), Libiai madár. †) a féltelemtől.

Libucz.

Ez nem beszél.

Euelpides.

Tapintsd a szombatát†). †) Madarasz, az ujjadat csőrével.

Libucz.

Hát ez miféle jó madár? Falfélre ~~tűnt~~ hát?
~~Jó meg, kövesselek~~ Peisthetairos.
~~Hat ez bocsa fő~~ gém, kárcsa vagyok, t—ó.

Euelpides.

70. De te mi állat vagy, az istenért?

Libucz.

Ő szolgáló madár.

Euelpides.

Talán kakas

Hódúsa meg?

Libucz.

Nem: a gazdám, mikor
Bankává változott, könyörge hozzá
Legyek madárrá, szolgáljak neki.

Euelpides.

75. Hát kell madárnak szolgafélét is?

Libucz.

Ez, gondolom, úgy ember volt elébb,
Szerette a ~~pihalévi~~ szárdinát,
S ő futva hordta ~~állal~~ azt neki.
Ha meg lencsét kívánt; faszék, Kalán kell,
80. S futok kalánért.

Euelpides.

Ez futárlibucz. †) A gyürü rójáiéktól nem lehet visszaadni. A fut értelem a libucz gon neveben van.

Tudod hát mit, Libucz? menj, hívd elő
A gazdádat nekünk.

Libucz.

De alszik éjen,
Jóllakva hangya- és mustusboggyával.

Euelpides.

Azért csak költsd fel uram.

Libucz.

Ugy lesz bizonyal
85. Hogy megharagszik: de kedvetekért
Felkiáltom. (El.)

Peisthetairos.

Uh! dögölj meg, mint halálra
Ijesztél.

Euelpides.

Jaj! csókám is elrepült
A féltelem miatt.

Peisthetairos.

Te gyáva jószág,
Hétszerben elszalajtad madarad?

Euelpides.

90 No, hát te a varjút, mikor mitől ijedtél?

MAGYAR NEMZETI MÚZEUM

Peisthetairos.

Én nem, bizisten.

Euelpides.

Hol hát?

Peisthetairos.

Elrepült.

Euelpides

S nem akarlaszád, jámbor? de vitéz vagy.

Banka (a színpadon kívül.)

Nyiss erdőt, hadd menjek ki. (Ő. Pisa a feje van Banka tömör

Euelpides. Szent Herakles!

Miféle állat ez? miféle tolla,

Miféle hárnas bokrétája vem?

Banka.

Hát ki keres?

Euelpides

Úgy látom, tégedet is

Megett mind a tizenkét isten.

Banka. Ugy-e,

A tollamére csúfoltok, mert előbb

Ember valék?

Euelpides

Nem tégedet neveztünk.

Banka

Mit Hát mit?

Peisthetairos.

A czirót nekünk oly fura.

Banka.

Így meggyalázott a tragediában

Diphilos engem, Tereüsz királyt. +) Madárnak léptette föl.

Euelpides. Aristoph. arra a jelmezt használja.

Hát Tereüsz vagy te? madár, vagy páva?

Banka.

Madár bizé'n.

Euelpides

Hát a fürnyad hová lett?

Banka.

Kihullt.

Euelpides

Talán beteg voltál, azért?

Banka Lrépa. Savanyal vedlik.

Nem a bizony; hanem, mert tolnom téltre +) Ha a bank imént szó

Vedlik Mondá madár vedlik; más nő maginl. volt ebből.

De hát ti kik vagytok.

Euelpides,

Mi? emberek.

Banka.

Honé valók?

Euelpides.

A nép hajók honába.

Banka.

Bírák ú, úgye?

Euelpides.

Sőt ellenkezőleg:

Bíráttanok.

Banka.

Mert mind ott terem.

Euelpides.

Hűgykívül keresve, a szedhessz a mezőn ú.

Banka.

S mi jővet jöttetek? mi kell?

Euelpides. Veled

Akartunk értekezni. Banka

No, miről?

Euelpides

Hogy egyszer ember voltál, mint mi most,

Adós lakásod, násnak, mint mi most,

Szegény sorsban, mint mi most,

Attúze madárrá változván, repült

Korokkorul mind földön, tengeren, s madár.

Tudsz gondolkozni mint ember, s madár.

Ha mondanál egy várost, hol jó lakni, kényelmes

Hogy fűvecik hát most, szépen kövérgyen, sétálni.

Mongolmesterkedni rajta, bolyhost mint a sétálni. bunda.

Banka.

Hát még nagyobb kár, mint Kiranáa vára?

Euelpides.

Nagyobb nyugan nem, de nekünk valóbb.

Banka

Aristokratiát kívánsz hát?

Euelpides. Én? +) Ken Aristokratesznek hívták

Még Skellios fiát is gyűlöltem +) Vezér volt.

140

Banka.

Miféle város tetszenék tehát?

Euelpides.

Olyan, hol az volna a legfőbb dolog:
Korán beszélna hozzám egy barátom,
Mondván: »Olympiás Zeusz nevére kérlek,
Hozzám ebédre jöjj ma, gyermekiddel,
Előbb megfürdve; mert nálzom ma van.
De el ne mulasszad szemeimből: különben
Hozzám ne jöjj, ha nagy nyomorba esnem.«

Banka.

Zeusz nevére, hiábavaló dolgokat kívánsz.
No, hát te?

Peisthetairos.

Én is afféle.

Banka. Miféle?

Peisthetairos.

Hogy szép fiúnak, ha eltűntél,
Az apja, mintegy sértve lánnyá tett:
»No szép! találtad, hogy fürödve a
Fronéból jött fiam, Stilbonides!
Lovát se vitted, meg se csókolád,
Hozzá se vitted, meg sem fogdosád,
Pedig barátom vagy,« apának is az volt.«

Banka.

Oh, genova crente, míg mit nem kívánz!
Harem, van a vízen tenger körül
Egy város, a minőt beszéltek.

Euelpides. Olyan?

Tenger körül ne! mert egy reggel ott
Jeremne vádat a Salaminia.
Nem tudnál Hellén várost mondani?

Banka.

Mát Leprevoába nem jő volna lakni,
Élsőbé?

Euelpides.

Nem bizisten, mert utálom
Melanthios Látatlan is, Melanthios miatt.

Banka.

Mondok tehát mást: Lokriában Opuntá;
Ott jó lakóhely.

Euelpides.

Én Opuntá ember?
Nem lennék ára talentomért.
Nem mint hogy itt élnék, a madárvilágban?
Te csak tanácsolj jót.

Banka.

Ha már viselsz
Nem kellemetlenül az,
Kezed körülfogva: itt erszény se kell....

Euelpides.

No, sok hamis pénzt
Bankra mint mészkövet, fehér
Sesam-magvat, méntát, mirtusbogyót...

Euelpides.

Így hát menyasszony módjára élsek itt.

Peisthetairos.

Hogy, hogy?
Kapó!
Mind magasztos tervem van, s mind
Hatalmas lenne a madárvilág,
Ha jót fogadnátok nekem.

Banka.

Miben?

Peisthetairos

Miben? Először: mit népetek úgy
Szájtátva fel s alá nem illik az.
Nálunk is a ropkét ha kerdezik
»Mind madár?« azt mondja Teleas:
»Ember-madár az, röpke, állhatatlan,
Tellemtelen, nem semmiben.«

Banka.

Bizonyra! mégcsak ebben gáncsoltad
De mit tegyünk?

Peisthetairos.

Várost építsetek.

Banka.

Madár lesünkre várost? Hogy? hová?

Peisthetairos.

Valóban? Oh te, óstatan beszédű!
Nézz csak le.

Banka

Nézek.

Peisthetairos

Most nézz föltelé.

141

Banka.

Nézek.

Peisthetairos.

Tekergőzöl a nyakad.

Banka

Mi hasznom lesz a ~~járás~~ (benne) kitekeredem?

Bú isten Manóba!

Peisthetairos.

Látsz valamit?

Banka.

Felhőket és eget.

Peisthetairos

No hát, nem a madarak vára ez?

Banka.

Vár? hogy-hogy?

Peisthetairos.

Mintha várról mondanád. +) Szép játék van a görögben.

Mert várni kell, míg rajta átjutunk,
Nova fellegi Kétlik istenek vártak mondhatók;
185. Hanem megülve s bekerítve majd
A vasi helyett vára lesz a neve:
Ottan ~~szolgálnak~~ ember. S tücsök
~~Siken verebeket ne is~~ S az istenket mind ében verebek.

Banka.

Hogyan?

Peisthetairos

No hát, így a föld körül van a lég:
190. Ő mint mi, útkelendők Delphibe,
Szabad menést kérünk Boeotiától:
Úgy majd, a földi ha földi ember áldozik,
~~Ha vámot~~ Vámot nem fizetnek az istenek
A légiúton, mint idegen varoson,
195 Olvadt füstjén nem boccsátják át.

Banka.

Ujjú! ujjú!

Föld-uccse, tér-, háló-, kelepcze-uccse,
Úgyeb tanácsot nem hallék soha!
Így hogy megülném a vásott ma is
200 Ha rálelnének többi társaim.

Peisthetairos.

S ki adja nékik az ~~x~~ dolgot elő?

Banka.

Te.

Én megtanítám őket — barbarok
Lenni ehelyett — sokára gúnyúl beszélni nagy-orkára.

Peisthetairos.

S hogy hivod önze?

Banka.

Könnyen. Benegyek

205. Id a vürübe, s felköltvén az, ha
Hű társam +) ottan, a fülemilét,
Így összehívjuk. Futva gyűlnek arra,
Mihelyt a hívó dal fülökbe jut.

+) Procne, Tereus neje, fülemilévé változott, mint ő maga bankává. —

Peisthetairos.

Oh kedves jó mesém, kétlek tehát,
210. Ne kéredelmeze, menj ~~be a bokorba~~ gyorsan be a
Bokorba s költsd fel a fülemilét.

Banka (a bokorban, dalol:)

Nova, én társam, ne aludjál már,
Ébressd ~~Olmaz~~ isteni hymnusokat,
Mikkel keserűli magasztos szád
215 Ittyet, sivatott fiam elő fiadat,
Sajgatva könyárztatta ~~dalát~~ bus enekit
Szüske fajúnak!
Tiszta szállyon dalamod a tölgy
Lombfürtein át Zeusz czarnokához,
220 Hol áranyhajú Phoebus hallja meg, és
Elefántcsonttal kicsakott lantját
Zendítve keserűre, vegyébe az,
Istenit kart; hogy az egiek ajkán
Összhangzatosan keljen az istenek
225. Jel ~~vegyes~~ vegyes jajdala ottfenn.

+) Procne, gyanúból hogy férje Tereusz, húgát Philo-mélát keresi, tőrbe ítélt ittyet megöli s főzi a vele ebédre Tereusznak, miért ez ha-lálra üldözi. Procne kétségbeesésében az istenek könyörgésére az esteledő fülemilévé, Philo-mélát, fecskévé változnak.

(Sipoly, mely a fülemile hangot utánozza.)

Peisthetairos.

Oh Zeusz kiraly, hogy leng az a madár!
Bevett mérkel az egész pagonyt!

Euelpides.

Te!...

Peisthetairos.

Mit, no?

Euelpides.

Nem hallgatsz szépen?

Peisthetairos.

Minek?

142

Euelpides.

A banka iszonyú éneklni készül.

Banka.

Babuka, baba, baba, babuka, baba,
Elő, elő, ide, ide, ide, ~~ide~~, ~~mind~~
Ide jertek ~~mindnyájan~~ téli tájaimról, ~~mind~~ ~~tok~~
~~A tölgyerdőről~~ ~~a~~ ~~erdőkről~~ kik a földmíves
Legelők, gabnaerek szakértek,
A szépen repülő magevők fajai mind,
Mellyek lágy dalt hangicsálnak

Oh én tollas vetésföldeim

Babuka, baba, babuka, baba,
Elő, elő, elő, elő, elő,
Elő, elő én tollas társaim,
Kik a földmíves vetések telkein
Legelnek, gabnaerek szakértei,
Ti szépen repülő magevők fajai,
~~Gyertek~~ lágy dalt hangicsálok;
Kik a ~~vízi~~ bárd rügét
Édesen csicsergitek körül
És Magyra dallal:
~~Tyió, tyió, tyió, tyió!~~
Tyió, tyió, tyió, tyió, tyió,
Svalalány kösztelek kerti borostyán
Ágairól a fegét; a hegyi szamyarok,
Meg az olajfabogyó-, meg az áfonya-erők;
Fiesztek ide repülni ~~a~~ dalomra,
Triotó, triotofritty!
Ti az olajfa sürüjében élet-szagu
Szinyvegü kagylók; és ti kik harmatul ~~tésztán~~
~~Rétekben takarók el~~ ~~mint~~ Horathonnak
Rétekben vagy Marathon ~~mezőn~~
~~Trakatoli~~ madárfaj mutatott
Fajnemü tarkaszinü madarak;
S halcyonokkal a tengeri hullám
Tajtékján repesö ezerek, ti ~~is~~,
Mind ide, mind ide, hallani új hirét,
Mind ide ~~jöjjenek~~ a fölemelt nyaku
Madarak ~~szárnyaikat~~ seregestül.
Mert egy furfélyes vén ember jött új tervvel,
Sij dolgot, nagy dolgot mozgat.
Fojjerek hát, érjekerni; mind elő, elő, elő!
Torotorotorotoritty, kikkabau, kikkabau,
Torotorotoritty.

77 hosszú

Peisthetairos.

Látsz már madarat?

Euelpides.

Apollon ucscse, én nem;
Pedig szájtátva nézem az eget.

Peisthetairos.

Hiába mens hát bankánk a sürüből
Dalolni, oly hangon mint ~~egy~~ ~~tite~~ ~~tyrannus~~
Lángmadár.

*) Madár. (Regenpfeiffer)
*) Flamingo.

Torotitty, torotitty.

Peisthetairos.

Nézd barátom, itt miféle nagy madár jön, látod-e?

*) Rigolyos volt a 10.

Euelpides.

Hát madár az? a bikiszen; vajmi lesz? nem páva tán.

Peisthetairos.

Banka bátyánk majd megmondja, hogy miféle nagy madár.

Banka.

Én nem olyan apróvarka, milyet látsz ~~jobbra~~ tőle rendesen;
De mezeiben él.

Peisthetairos.

Istenünk! jaj teh szép piros madár!

Banka.

Ho! ~~vendégem~~ hiz szépen lángmadár a neve is.
Társalkodni; ~~szeretnél~~
Mellyd-e, te!

Euelpides.

Peisthetairos.

Mit kiabálsz.

Euelpides.

A jósz játszó, tegyre mászó,
~~Gögös~~ helyetlen gügyü madás?

Más madár jön ott megint elő.

Peisthetairos.

Más biristen, és külföldi, ~~szinte~~ mint az ~~majdnok~~. Ujj mi ez?

Banka.

Ezt egy hujjak: ~~Méd~~ kakas.

*) Erti a kiáltozást, mely kakast, mely gyöngyöst

Peisthetairos.

Méd? Oh Herakleve ~~tetemes~~!
Aztán hogy repültében be, teve nélkül hogyha Méd?

*) Minthogy a madár (tyúk) teve nélkül szaporulni (nemesen kutyka nélkül)

143

Euelpides

Ott jön ismét egy tarajos, bübüs madár, fejű madár.

Peisthetairos

Hát mi már e csuda, Zeusz? Kém csupán vagy Bankaj?

Bankaj? még egy másik is van?

Banka

Ez Philokles, Bankaja.

Szárnyuréka, én meg ennek a nagyapja, mint hiszem.

Így Ext. mondjuk Stiponikaji Kallias, avagy viszont.

Peisthetairos

Kallias? Hát e madár, hogy vedlik tolla fürtelen. *) Pazarló volt.

Euelpides.

Koppasszuk a sylophantát mint affélét bőkezűt,

Akárm még a sűrű nyűstény is tépi szárnya tolait.

Peisthetairos

Szent Poseidon, hát az ott micsoda szörnyű egy madár!

Mi lehet a neve annak?

Banka.

Ez így hívják, hogy: szvodé. *) Magyar vsz, falunk értelmiül.

Peisthetairos.

Hát szvodé van más madár is, nem csupán Kleónymus?

Hogy – Kleónymus lénye – el sem hagyta tarajat?

Aztán meg annak miért viselnek mind tarajt e madarak?

Vagy versenyfutásra jöttek?

Euelpides.

Mint a Károly *) te bokrú nemzete *) Károly otte

Orrom) laknak, siskát hordnak és tarajat, te bokó. *) fejükön a taraj és orom kint (lo. (hord).

Peisthetairos

Szent Poseidon, nézd csak mennyi rengeteg vollast összegyűlt!

Euelpides

~~Uram istenem Apollon, milyen nagy felleg~~

~~Jaj, Apollon, milyen nagy felleg~~

Ez királyom, oh Apollon, milyen felleg jön erre! Jaj nekü!

Úgy elfogják a bejárót, azt se látni merre van.

Peisthetairos

Ez fogoly, annak vadkácsa, ez fajta, a meg vízimadár.

Euelpides

Hát annak hátul (rább) (milyen)? neve?

Peisthetairos.

Hogy mi? Kérjed a neve.

Euelpides

Hát van oly madár is, mely nyelv?

Peisthetairos.

Hogyne? Ott van Sztrigilos. (Sirul, madár, nyugtalan, fecsegő, *) Hörcsög)

Az pedig bagoly....

Euelpides.

~~Ha mond~~ Ki: hozna Athenaebe, te bagolyt. *) Kis mondják halomra (ten gyűjtő) madár

Peisthetairos

Szarka, vadgalamb, pacsirta, vörösr, örvös gerlice,

Ölyv, kánya, sólyom, ölyv, kakuk, vörösbegy, cik, kakuk, harkály,

Kárcia, bivaly, bivár, héja, sirály, szalakóta, rigó, fakusz.

Euelpides.

Tyúhá, tyúhé, ~~ah~~ bah sok madár!

Tyúhé, tyúhé, bah sok rigó!

Hogy csípőjének, hogy furcsának nagy lármával fel s alá!

Hogy csípőjének, hogy furcsának nagy lármával fel s alá!

Dehe vajon nem bántnak minket? Jaj, mi hogy tátognak ott,

Nézve ránk s reánk kevélyen!

Peisthetairos.

Úgy tesznek magamnak is. *) Madarakból

Kar. *)

Ku-ki-ki-cso-cso-cso-da-da-da hitt engem elő? [Strophe

Hol, merre tegedz?

Banka

Itt vagyok rég; nem bujkáltak ám barátaim elől.

Kar. (Madarak)

Mi-mi-mi-cso-cso-cso-da-da-da jó dolgot akartok [Antistr.

Hát kürkeljünk, fiúk!

Banka.

Bástos, üdvös, igazságos, kedves, kaszos kúk ügyes.

Mert ma hozzátok két furfangos tervekő ember jövén....

Kar.

Ki? mi? hogy? hol?

Banka

Ékakxett; mondom, két ember a lakomba, kés öreg,

Hozva roppant nagy dolgunk gyökeres és tervesb.

Kar.

Ott se, legnagyobb bajkeverő, a mióta megvagyok,

Mit beszélsz?

Banka.

Ne fél a rókul.

Kar. Mit ~~szélsőjárol~~ ~~és~~ ~~rosszat~~ valem! (Gyűlevet)

144

Banka

Elfogadtam két vly embert-, ki körettünk élni vágy.

Kar.

~~Ész~~ Az cselekvéd, szörnyűség az...

Banka.

Ő örvendek hogy tervém.

Kar.

S ik vannak már, itt mínálunk?

Banka.

Úgy mínálunk, a hogy én.

Kar.

Strophe

Ohé! eladatánk, ode vagyunk gonosztul!
Ki barátunk volt,
Ki ~~[illegible]~~ velünk egy legelőn cseregy legelőn nőtt fel,
Athagta ős törvényeink,
Athagta erkünket,
Dőre csala, ~~ala vetett~~ engem a csalogatásnak
Lépre csala, odavezet ~~engemet a~~ ingemet a [illegible] gonosz
Rám fenekedik, mitől fogva a világra lett ~~[illegible]~~ emberi nemzet, a mely
Azóta kétszer e madarral, majd bevesztünk, vagyunk; ~~[illegible]~~, számolunk:
Most lakoljon a két ember az fészekben, vízbe,
Nozza rajta, tépjük szelyét.

Peisthetairos Tépjük szegyenjét,
~~Elpusztulunk~~ hogy ő is hogy.

Euelpides.

Él bízvest, de mind e bajnak te vagy oka egyedül:
Már nevettél ilyen helyre?

Peisthetairos

Hogy kívül.

Euelpides.

Igen bízvest,

Hogy, míg élek ~~is~~ sírasslam.

Peisthetairos

Már mínő bolond leszed:
Hogy sírnál, és mivel, ha ki lesz vagva a fremed?

Kar.

Antistrophe

Ohé! merre, csatára ~~rohanra~~ ~~rohanra~~ ~~[illegible]~~ madarak,
Harczi rohammal ~~[illegible]~~ vágjad, bekerítsd,
Szárnyad kavarjátsd, ~~[illegible]~~
Hogy megsötétjék a napot,
Csőrit ~~[illegible]~~ vegyük össze.
~~Akarit sem a szép kígyóba~~
~~Akar sem a nád rengetegen, sem~~
~~Akar se sötét rengetegek,~~
Mert de legyek árnya, sem az ég fellegei, sem pedig az ősz kabát
Kívül menekülésre hely nincs nekünk már vetve.
Hát ne késsünk csípni, vágni, ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ és koppasztani.
Hol van a vezér ~~[illegible]~~ vezére a jobb szárnyat szaporán.

Euelpides

Ethol ~~már~~ van ő! ~~merre [illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[

Banka.

Hogy már ne, mit mesélek, ti fenevad állatok,
Hogy Orsitokat, szerelmes bálni árvaház vendégeinek,
Arinkából minnek polgár-társait és rokonait?

Kar.

Hát, mivel több kincsetek mélyén, mint a farkasok?
Vagy ki avilna még ezernél verőképtűrőbb érdemes?

Banka.

Ellenünk csupán alakra, ámde szívök jó barát;
Most is üdvös tervre jönek minket megtanítani.

Kar.

Hogy tanítható-e üdvös, tervre haszavos tervező ők, holott
Okuk ellenségi vehak még a rép apánunk is!

Banka. (szók)

Sőt ez legjobb ellenségtől tanulni az okos.
Óvatosság tanít meg mindent; s ezt baráttól nem tanulja,
Míg az ellenség erővel, egyenest rákényszerít.
Nem barát-ellenségtől tanulnak a városok,
Kőfalat hogy kell ásni, nagy hajókra tenni szert,
Mély tanulság tanít meg arcán (tárat, gyermeket), vagyont.

Kar. (tanácsot)

Még lehetne tán elsőször a (gyermek) hallani,
Hátha jó lesz. Ellenségtől is tanulni okosat.

Pisthesaeros.

Már dühök bohadni látszik: kissé húzódj vissza te.

Banka. (skarabeus)

Szép ez tőletek s méltányos: kösönettel tartozom.

Kar.

Hát hiszen mámbar szemjeinknek ellenőrzni tetszel.

Pisthetaeros.

Sőtennán Már alkalmasint megleli az béke: úgy hogy
Tedd le a cserkészőket Rakd le mutsza és a bögrét.
Hanem a nyársat, hogy dárdáitat, körbetartva, itt a vidék
Egy verünk kör-járjunk körbe, s leskelődjünk a parlokról;
Mert elpusztunak nem szabad.

Euelpides

Nem? Hát ha el találunk esni,

Hol temetnek el?

Pisthetaeros. Keramaikos)

Ne búsulj: a Keramaikos fogad be:
Elsőnek kőr kőrülégen, mert az mondja a nevének,
Hogy elestünk, a tuzaért tartozván Madarason x)

Kar.

Srakorr' ismét x oda, hol voltál,
Dübödet lábhoz, taragud mellé x!
Lihajolván, mint pávicza kérkedj!
Még tegyen őket előbb tudakolni, kik?
Honnan jöttek ide, macskás bándékkal?

Hé, Banka, tőled kérdezni.

Banka.

Mit kívántok tőlem hallani?

Kar.

Kik és honnan valók ezek?

Banka.

Görög Hellasból, vendégeink.

Kar.

S mi sors vetette
Kőzünk, a madári világba, ma őket?

Banka.

Vágy, élni, mint mi élünk,
Folyton itt lakni, egy társaságban velünk.

Kar.

Ne mondd! s miféle okot bezélnek?

Banka

Megfontolás va és hihetlen ész!

Kar.

Mi hasznát lesni, a mit érdemes
Velem lakozni? s azt hiszi, vagy jót lehes barátival?

Banka.

Hallatlan és hihetetlen nagy boldogságot
Nagy boldogságot ígérnek, hallatlant és hihetlent:
Hogy lúd itt körül minden,
S a mi lent van, jóbora, balra mind urak.

Kar

Az esze ment el, ugyan?

Banka.

Detegy! okos nagyon ez.

1) Keramaikos, Kerameikos a városban elesettek temetője.

2) Orneae, város Argolisban. Ez kellett tudtára, hogy hajóik hiányoznak.

146

Kar.

Vén ~~a te~~ ~~ez~~ ~~ez~~ okos?

Banka

legravaszabb szörnyeg.

Furfély, ~~Ha~~ csel, álmány, furfang az egész.

Kar.

~~Beszéltesd~~ ~~hát~~ ~~hagyd~~ Mondd, mondd tehát, beszéljen:

Hogy hallgasd, a mitől ~~te~~ ~~fél~~ már égsz a vérédet.

Banka.

Nosza hát, te ég te, a fegyverzet,
Istenem nevében, függesszétek a
Kémény alá fel, a füstfogóra;
Tán még ezekből mondd el, a mivel
Jelbáltatám.

Pirithezairos.

Apollón neve, én nem,
Ha szerződésre nem lépnek velem,
Mint ~~egykor~~ a nyíllal a majom *)
A kéccsinálót, hogy meg sem harapnak,
Belém se ringnak, s nem vagyok tán a...

*) Panaitios nevű, ki erőszak papuskormány alatt nyögött.

Kar.

Ez, ugy-e? nem mi.

Pirithezairos.

~~értem~~ A szemembe ~~értem~~ ~~mondjon~~.

Kar.

Pirithezairos.

Eskiidjél meg hát reá.

Kar.

Megeskiszem — bíráim mind ezek,
Meg a kösmég.

Pirithezairos.

Jó, ebben maradjunk.

Kar

S ha nyugszom — én győzök egy bírával.

Hirnök.

Hallgass reám, nép! Most a fegyveres had
Fölkerese fegyverét, menjen haza,
És várja ~~meg~~ mit hirdetünk a táblán.

Kar.

∪∪–|∪∪–|∪∪–|∪–|∪–
∪–∪–|–|–|∪∪–|∪∪–
∪∪–|∪–|–|∪–|–|–
∪∪–|∪∪–|–∪∪|–∪∪|––
∪∪–|∪∪–|∪∪–|∪∪–|∪∪–
∪∪–|––|∪–|––
∪∪–|∪∪–|–
∪∪–|∪∪–|–∪|–∪|––

Ravasz állat az emberi nem, ~~sorokra is~~, szüksége már,
Az is marad még ~~el~~: De azért te beszélj:
~~Kar talán elég az dolgot fölszedi föl~~
~~Ha talán feledtél bennem elég furfang volna fel bennem~~
~~Valamit, vagy ezt-azt, mi~~
~~Valamely nagy erőt, gravadé nemet örökül~~
Mint az ég ~~fölött~~ ~~nem~~ ~~rohad~~ ~~éjjeli~~ ~~sem~~ ~~követ még~~.
~~Hordom, az mit hatra,~~

Lehet, oly dolgot feledtél föl Cixov
Nagy oly nagy erőt bennem, a mit ~~magam~~ addig
Soha még figyelemre se vett ez az oktalan ész.
Hanem, a mit tudsz, jelentsd nyiltan, Közre,
Mivel a nyeresség, mit
Kivalán ma nekem szerzenél, közös lesz.
Légyen a versed, mi felől meg vagy győződve magadban, akármi,
Nosza mondd bízvást, mivel a fegyver szüneteit nem bontjuk ebből.

Pirithezairos.

Hiszen úgy is mondhatnám, hogy a beszéd „megkelt" már bennem
Mint a kovász, csak dagasztani kell. — Kovászt ide, hópia! ~~Kezében~~ egy meg
vivet!

Eucelpides. (~~falsz~~) ~~Fogunk~~ ma, Hogy
~~Lakomára~~ ~~ez~~ ~~tanácsa~~ le, vagy

Pirithezairos. (~~falsz~~)

Lévén nekem, nem azt; de beszélni fogok; kerítsem már végén a hízott
Nagy-pávákat, hogy ezek' szivét megrendítsem. — Mennyire szánlak
Hogy ti, királyok lévén akartok —

Kar.

Mi királyok? ugyan ki királya?

Pirithezairos.

Hát mindenéké, az enyim, meg ~~az~~, meg Zeusé ~~is~~ végre magáé,
Rabbok, előbb ~~erőre~~ fölszerettek, mint Kronosz, a Titánok, a Föld is.

~~A Föld is?~~
~~Most a föld?~~

Kar.

Apollón neve, igaz.

Pirithezairos.

~~Ki az~~ Lévén ~~ut~~ ~~tartson~~ tartson, sohse hallám.

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Peisthetairos

Nos, mert' együgyű vagy és tanulatlan, vagy kevesen kapsztad Aesopust
Ki leírja, mikéne a pipike madár legelőször lett a világra,
Mielőtt föld volt; azzá hogy az apja ki Zeusz nyavalyában, ötödnap
Vala már kiterítve, mivel nem volt még fűből, hogy sírba tehesse.
Mit lőn tennie végre is? azért a tulajdon agyába temette.

Euelpides

Így hát a pipike papája bizony mivel ott nyugszik Kephalaeban?

Peisthetairos

Ha tehát megvolnak előbb mint a föld, mint istenek, és ha időbeli:
Nem örök jogosan a mélyén az egész nagy mindenség bírodalma?

Euelpides.

De Apollón nevére, örök. Hanem a előtt még kell fenn(ő)r arára:
Nem fogja hamar Zeusz jogarát Libyadeni fakójának.

Peisthetairos.

Hogy az emberi nem fejedelmei még a királyi nem istenek,
Hogy az emberi nem fejedelmei és királyai nem istenek, ők nem,
Hanem a madarak voltak régen; ez jellőtt van ó sorfelé bizonyság.
Mindjára is megmutatom nektek, hogyan országolt legelőször
A kakas, ő bizván a perzsát, Darezőst és Megabázost;
Úgy lett neve perzsa madár a fő irodalmáért, s ma is az még.

Euelpides.

Nos, azért lépdel hát oly begyesen, mint a nagy perzsa királyok
S oly tarajos vállúgot mutat is, egyébbe valamennyi madár kivül.

Peisthetairos.

Oly nagy vala, oly félelmes, erős akkor, hogy régi hatalma
Ideül most is valahányszor az ő riadóját hallja, felugrál
Hajnal előtte minden dolognál kiki munkára kivül
Vívrada előtt munkára kovál, fazekas, tímár, sarue-varga,
Fürdős, lisztmérő, kofa, molnár, kötőcsengő pénzváltó;
Kinek kötve megindulnak jókor, ő indulnak sarufűzve legyen, még
Sírnak bocskort fűzve kucsán. éjtaka...

Euelpides

Én tudom azt, csak;
Oda van ma is egy képenyeme (finom tyúg gyapja) miatta, szegénynek!
A városba kivánnak hívatni meghíva, bőrökre leültem
Selalultam, előbb mint a halászat feladják. Egyszer kukoricával
A tekenő, ím
Virrad, gyúdolnak, és indúlék Alimuntba; de jót ki se érék
A vásár falán: képkereskedő nagyot nő határára dorongga,
Lovaggyok, kezdek kiabálni, de már képenyemet kitaposta anyja.
képenyemmel rezgett arább állt.

Peisthetairos.

Akkor időben Téja király volt a Hellének fejedelme.

Banka.

A Hellének?

Peisthetairos.

S ő hivta, előbb, fejedelmi parancsa, vendégbe:
Meghengergőzni a héja előtt.

Euelpides.

Dicső uttartás! magam én is
Hengergőzném, héjás látván; s a mint szájtátva, hanyatt, fölnézek, tengelém az ebet,
Ő ünnepen kellett kazavinnem a zsákot.

Peisthetairos.

Egyszer pedig el Phoenicia Kakukot tisztelni királyul:
Most is, ha kakuk ezt mondja: kukukk! Par egész Phoenicia népe
Let a búzát és árpavetést szántóföldjén learatni.

Euelpides.

No, azért mondják hát: szólj a kakuk, mérőre kőmetszetek!

Peisthetairos

És oly hatalommal uralkodtak, hogy azóta is, a mikor egy-egy
Agamemnon uralkodik a Heller városban, vagy Menelaos
Jogarán ott ül a madár, s népe vesz az ajándékból urai mellett.

Euelpides.

Ezt nem tudtam soha ez előtt. Bámulom rajta nem egyszer
Ha tragediában, valamely Priamos, jogarán füllépe madárral;
Hát vitta Lysikratest nyilván, hogy ajándékkal keni markát.

Peisthetairos.

Ilyen ~~Kakukhegy~~ Kakukhegy, körül pedig ~~ezt~~ ekkora Zeusz országa,
~~Ott volt~~ ~~Ott volt~~ ~~Ott volt~~ ~~Ott volt~~ ~~Ott volt~~
~~Ott volt~~ ~~Ott volt~~ ~~Ott volt~~ ~~Ott volt~~ ~~Ott volt~~
~~Ott volt~~ ~~Ott volt~~ ~~Ott volt~~ ~~Ott volt~~ ~~Ott volt~~
~~Ott volt~~ ~~Ott volt~~ ~~Ott volt~~ ~~Ott volt~~ ~~Ott volt~~

148

1) Vendégség, melyet a fiú születése tiz évvel korábban tartottak, midőn neven nevezték először.
2) Tavasszal, mikor az első héjást látta valaki. 3) Mely szájában vol
4) Melybe hiszen abban

Péisthetairos.

Valamennyi közül legnyomatékosb pedig az, hogy Zeusz maga, íme,
Ki ma visszajött, mint égi király, a szobrán sas madarát tartó;
A lánya bagolyt; szolgája pedig, mint illik, solymot, Apollon.

Banka.

És miért az ~~sirályt~~ madarat körülöttük?

Péisthetairos.

Démétér anyám, helyesen mondod! ~~Hogy, ha ki áldozván, utóbbi~~ ~~szerencsét~~ ~~szerzett~~ ~~madarat~~ ~~hozza~~ ~~a~~ ~~madarat~~ ~~kerülje~~
Hogy, ha ki áldozván, jobbat ad, mint a vevő tartja, kerülje a madarat.
Kerülnek ~~ők~~ madarak ~~ők~~ Zeusznál is előbb ~~is~~ nézt a ~~szerencsét~~ jókból.
Hajdan nem is erkölcsök ~~az~~ ~~akkoriban~~ ~~is~~ ~~nem~~ ~~volt~~ ~~ilyen~~ isinre, csupán madarakra,
Lámpva ma is azt nézik, erkölcsben a ludra, ~~ha galamb akar mint~~ mikor csak.
Olyan nagy vala, aby szent a nevelők, ~~olyan~~ olyan fenők voltanak ~~egyben~~:
Ő, mint rabok, eggyűjtek, szolgák.
Sőt, mint valamely ~~szent~~ ~~helyen~~ ~~és~~ ~~a~~ ~~szentségtelen~~ ~~meg~~ a
Szentségtelen és megbűnjgálnak;
Minden madarak megvesz ~~ők~~ ~~ezek~~
A tőrt, kalácsot, lépet, ~~kalácsot~~ kalácsot,
Halat A kelepelt, tőrt, lépet, ~~kalácsot~~ kalácsot,
Kalácsot, ~~tőrt~~ ~~lépet~~, tőrt, lépet, kalácsot,
Aztán vitéznek vásárra ~~mennek~~ ~~szerencsét~~, s megvesz
Ott a vert nép tapsgat ~~mikor~~ ~~szerencsét~~ ~~szerencsét~~ ~~szerencsét~~ ~~szerencsét~~ Sütni akarnak,
Sőt meg ha, ~~szerencsét~~ ~~szerencsét~~ ~~szerencsét~~ ~~szerencsét~~

Ha tehát ~~tőrökre~~ már ők oktalan ésszel tőrekes csak vesztébe rohan
Az olympiakat pedig istenek: támadjon fellegvárjok
Verebek- s magvölgyből, melyek ar ő ~~tevesége földjük~~ ki
~~vesztegzárat~~ beveszi földjük tűzzára
Mirjen nekik azután Démétér gabonát, mikor ódoni éhség kívánja:
Euelpides.
megtöd ~~az~~ ~~nyerget~~ kend Jákkosz
Tévúz nesze, de nem fog meni, hazam ~~kamat~~ ~~a magyet~~ ~~nyugyet~~ magyet majd.
Peisthetairos
Tarmok
Nő meg a hollók az igaz ~~pattag~~ szemeit, melyekkel a földet
Kaptják, s a jutrokat vagdalják ki, amúgy próbára: s Apollon
Pyzyjta meg aztán tűzben orvos; s bevett szolgálni szokása.
Euelpides.
Ne, ne, míg ér két ~~ökörvérnek~~ ~~Nyerssüggel~~ tilalok elébb.
Peisthetairos (az Anyafok)
Ha pedig te vagy istenök, élesök, ~~a~~ Föld, ~~te~~ te Kronos, te Poseidon:
Akkor csupa jót várhattatok.
Banka
Ej
~~Hajh~~ monj egyet ama csupa jókból.
Peisthetairos
Szátul fiúlló hajlatukat nem fogja leenni a rája,
Mert ez a bagoly és vercse-ben, mind elpusztítja, hegyerlen;
~~csőtébely~~ a darázsra nem fogjak ~~tegnap~~ ~~tegnap~~ orokka
Le függőikra a ~~tegnap~~ ~~tő~~
Mert vőkea egy-egy szerelgy - csapatuk tűzzára ~~tűzzára~~ tűlevegégi
tűzzára tolvaji mindet.
Banka.
De vagyon, kincsre, honnan adunk ~~mi~~ nekik, a miért úgy élhal az
ember?
Peisthetairos.
Hiszen a nemes érczek bányáit jósló madarak fedezik fel,
Nyereséges vállalatok végett ~~nyerni~~ e jóslathoz folyamodnak,
Úgy hogy senki hajózik ~~tudom~~ oda nem vesz.
Banka.
Úgy' oda nem vesz?
Peisthetairos
Hát megmondja előre madár, ~~a tengeri útra~~ ~~ki hajón~~
„ha ki jósoltat tengeri útra:
„Most ne hajózz; vész lesz. Most indulj: biztos, nyereséges az út.“
Euelpides
Bárkát veszek és tengerre kelek; dehogy maradok veleszek már!
Peisthetairos
Ezek a hajóra-korban elárult dús kincsre megmutogatják,
Az aranyat, az ékszert: hisz tudják. Nem hallani ~~Számtelen~~ ilyet:
„Nini tudja, hová van az ő kincsem elrejtve, egyéb a madaraknál.“
Euelpides
kincsem ~~Ugye~~ ~~ősapi~~ vagyonnal.
~~Barkám elvitem~~
Elavom bárkám, ásót veszek és ~~a kincsek vadászat~~ ásom.
Banka
Hát az egészséget honnan adjuk ~~Ezekik~~? istennél az egészség.
Peisthetairos
Nem egészség az, ha magzat ~~jól bírják~~ és jól ~~hogy~~ a dolgok?
~~Bizony~~ Bizony, a ki magát ~~nem bírja~~ ~~hogy~~ ~~nem egészséges~~
~~lehet~~ ibül ~~vagy~~ az alyannál az egészség.
Banka.
Hát agg kort honnan érnek az emberek? ez Olympi ajándéka pintén.
Vagy mint cseresnyék halnak mind el?
Peisthetairos.
~~Tolbjárok az élesök hatvát~~ Ő háromszáz kecsa évvel
Tolbják meg az élesök tavaszát a madarak.
Banka.
Honnan?
Peisthetairos.
Hát nem tudod: „ő ember nyomot is tíl él a Karogi varju.“ Magvából.
Euelpides.
~~Jöjj! bele tekkel~~
Ohaj! hisz ezek sokkal urainkk lesznek, mint Zevsz vala, sokkal
Peisthetairos
Hát nem sokkal? nagy templomokat nem kell építeni kőből,
Sem aranynyal veremi ki ajtókat: hanem a bokor ej, a nagy altölgy
~~Kárz~~ lakhelyök; a bagolyé madarak ~~ősz~~ temploma ~~ősz~~ ~~ősz~~ ~~ősz~~

Hanem, a mit tenni erő által kell tennie, mi arra kiállunk;
A mit tenni okossággal, mind azt javasolni is tudjuk.

Banka.

Lovat nesze, mint ő már idősb tovább
Szunyadni, készülődni hosszasan,
De sietve kelni gyorsan. Fújjatok
Először is fáradtságba, szalma-ágba
Rózsa-lakomba, most a mieinkbe,
Hanem, hogy' is hívnak?

Peisthetairos.

Az legkisebb.
Az én atyám Peisthetairos.

Banka

S ezé?

Peisthetairos.

Euelpides, Frieből.

Banka.

Üdvöz küllek

Nyugtokat.

Peisthetairos.

Viszont.

Banka.

Erre tessék.

Peisthetairos.

Megyünk, vezessen te.

Banka.

Jertek hát sietsen.

Peisthetairos.

De, a madba, jer csak vissza, jer.
Halld csak előbb, hogyan járunk mi vissze, ?
Mondd, szárnyasokkal a szárnyatlanok?

Banka.

Lát.

Peisthetairos.

Hisz' megírta már Aesopus egy a
Mesében, hogy járt az egyszeri róka,
Midőn a sassal kívánt tartalyni.

Banka.

Aegyet se félj: vannak nálam egy gyökér,
Melyből hu ízesek, minőjárt szárnyakat nő.

Peisthetairos.

Így már menjünk. Kövessen, Xanthiász
Ez Manodór, hozzátok be a csomagot.

Kar.

Hé, Banka, megálj, ne fess!

Banka.

No, minek?

Kar.

Vidd hát ezeket be magadhoz
S tartsd jól; minekünk pedig a csalogányt, a Múzsák bájdalu kedvenc
Énekesét, küld ki, hogy itt azalatt mulatunk örvele vígan.

Peisthetairos.

Oh, Zeuszra kérlek, hallgass meg szavak,
S eressd ki a bokorból a madárt.

Euelpides.

Az istenekre, küldd ki, hogy mi is
Láthassuk a kedves fülemilét.

Banka.

No már, ha úgy tán esteznek, legyen.
Prokne, jer, a vendégek téged vágynak. (Fütmike, madár fejével be.)

Peisthetairos.

Jelséges Zeusz atyám, hah, mily madár!
Milyen puhánka, milyen pompás.

Euelpides.

Ő! nyársra húzhatna édes-örömest.

Peisthetairos.

Ő mennyi ékessz rajta, mint leányon!

Euelpides.

Bíz' én meg is csókolnám jószivvel.

Peisthetairos.

De, istenadta, látod nyárs-czúr van.

Euelpides.

Le kell hámozni héjját a fejéről
Mint a tojásnak! úgy csókolni meg.

Banka

Jertek be.

Peisthetairos.

Hát vezess, isten neki. (El.)

Kar.

Az ördögadta madár te, úgy bosszantad

151

Kar.

Ők szerettek, és ők minden madarak közül
Légkeretnek ~~szakasztva~~ rokonok, velem zengő fülemile társam,
Lódar ~~ész~~ vagy, ~~ész~~ vagy, búvók, itt vagy,
Hozván dalt nékem, életet; most hát szép szavu sípodor
Lendítsd meg társasz-énekid, ~~és~~ kezdj nótám anapaestust!

~~Párabeszéd~~ ~~Hosszas kór, kedves elegy, zengeri szem, bullé lovakra hasonlók, Párabe~~
~~Nosza hát, ti bizonyalan élet~~ ~~emberek a fülemile hasonlók,~~
Nosza hát, ti bizonyalan életűek, emberek, a fülemile hasonlók,
Kerepes szekerük, varázskocsiny, erőtlen árnyakra,
Egynapi arcikák, nyomuk,

Párabasis.

Nosza hát, ti bizonyalan életűek, hullói falevélre hasonló
Emberi nem, gyarló sáralkat, tehetetlen, erőtlen árnyak,
Egynapi csirkefiúk, nyomorultak, ~~tömeges~~ Fjenge halandók,
Ide fordítsátok az elmétek, mieink halhatlan, örökké-
~~A légi, örök, varázlatlan,~~
~~Külföld, légi, varázhatlan,~~ ~~madarakra~~
Külföldi, légi, örök, varázhatlan madarakra
Ide fordítsátok az elmétek, mieink halhatlan, örökké-
Elő, örökifjú, romolhatlan végzésű légi urakra,
Hogy igaz tanokat hallván tőlünk a világ ről, a teremtés:
Istenink és folyamok lénye felől, Erebosz, Chaosz eredetéről,
Helyesen tudjátok, a Prodikost[*] csajjátok el a nyavalyába.
Legelébb vala Éjjel, a barna Sötét, meg az Éj s a Tartaros öble:
~~Föld, jedig, és levegő, ég nem volt.~~
~~Éj, föld, jedig és levegő nem volt.~~
De sem ég, sem föld, sem leg nem volt. A Sötétnek szivén ürében
Legelőször is a feketeszárnyu Éj hímnélküli tojást szült ki,
Melyből, az idők beteltével után, szerelem báj Ízene költ ki,
Vallán ragyogó aranyu szárnyaival, mint a szélvirgatag, oly gyors.
Ez, az ijfelei rónán Világürrel közösülve a Tartaros öblén,
Nemzette fajunkat fészkében, ~~a Legelső~~ ezt hozta világra először.
~~Mert nem vala isteni nemzés, ~~ülő~~ még szerelem~~
Mert nem vala isteni fajzat még Szerelem mindenek közösítve
Szerelem, e más mással kevéltetvén: így lett ég, óceánok, ~~és~~ tengerek az föld,

[*] Prodicus Ceus, ő a filozófia, ki a cosmogonia nyavalyáját találta.

~~És halhatlanok örökösen.~~
Sz enyészetlenből mennyei faj. Mi ~~tehát~~ vagyunk hát legkorábbak
Valamennyi dicső istenség közt. Sarj vagy, Szerelemnél ereditünk
Lét jel bizonyítja: repülni tudunk, ~~a~~ szerelmesek az erkölcsi lében,
Sőt virúló de makacs szép gyerekek ~~kosa~~ teljében, szeretője
Mi segítségünk, mi erőnk által bír megkódítni magának,
Adván neki fürjet ~~vagy szúrót~~, ~~ki lutrit~~, ~~ki kakast~~
vini, kakast, ~~ki fürjet~~ ki lúdat, ~~ki tudja~~ ki lúdat bajnokul, (vert gyöngy)
vagy gúnárt, vagy tavi ~~pócsétát~~ gyöngy

Ámde mi szabályozzuk, madarak, minden dolgában az embert:
Mi jelentjük meg neki a tavaszt, és a tél ~~elegen~~, meg az őszt ~~is~~ ~~is~~ ~~is~~

Fülmile.

I. Strophe.

Erdei Múzsa,
Tyiotyió, tyiotyió, tyiotinco,
Ókori dallami, kevel
Ego Berkekben és hegyek tetején én is
Tyiotyió, tyiotyió, tyiotinco,
Lombhajon kürtjén ülve, az én fakó
Tyiotyió, tyiotyió, tyiotinco,
Fajsza énekeit Dalolom Pánnak,
695 S a hegyi Istenanyának az ünnepi
Karadalokat Tánczaikat tetem kardalokat,
Totototo, tototototo, totototototinco;
Honnan mehetkint legelte
Phrynichos[1] ambróziás Dalait
Phrynichos, ambróziás Dala kellemes, ihu gyümölcsét,
700. S mindig nézzel, rakodva meg.
Tyiotyió, tyiotyió, tyiotinco.

[1] Phrynichos, volt Ex tyrieni ej, tragoedia Írásó. Ma, sik a komikus. Karmadik színen kelés regyelve hadvezér.

Kar.

Ἀττάγας = fajdfélé (tyúkmadár)

Hogyha, nézik, valamellyik élesé küzületek
Vigan vágy velni, az ők ide jövjön mikörenk.
Mind az, a mi nálatok rut, s tömény sötét sujtja vagy vastag
Mind az, a mi nálatok rut, s tömény sötét sujtja vagy vastag
705 Nálunk a madárvilágban szép dolog jót megenni az apát,
Mert ha ott gyáva ő hős jót megenni az apát,
Nálunk még hetvenéves Vitéz, tegyük rácsa a fülkis katas
Ráüd is rivall apjára: „Sarkantyút emelj, ha vivtz!“
Vagy, ki ott jószívű rab szolga, van sok bilzog szive vaj;
710 Annak e madárvilágban tarka fajd lesz a neve.
És ha ott Phryg, valtolyan barbar, mint a rokona (csak) Spintharos,
Khrygből kőszínk, pintymadár lesz, s Philammon rokona atyjfi
Még ha épen Kar rabszolga is, most Exekestides,
Hű pedig rabszolga és Kar, milyen Exekestides,
Ősökre csalhat nálunk, s nemzetsége felvágyog.
715 Vagy gazdának fel akarvalaki Pisias fia
A Kogut: fogoly legyen nálunk, jöjjön nálunk ebibe,
Mint hogy nálunk semmi fajnyer
Mert közöttünk semmi fajegyen a fogolynak, hogy fogoly[2]

[2] Hibavég (megtörtént dolog. Vagy tárgyak), 4) Kovárfonó mesterség, mitől meggazdagodott.

Fülmile

Így daloljanak,
Tyiotyió, tyiotyió, tyiotinco,
720. Csattogatva szárnyaik,
A hattyuk; így zengek együtt Apollont,
Tyiotyió, tyiotyió, tyiotinco,
Hebrus vize Hebrus partja
Tyiotyió, tyiotyió, tyiotinco;
725 S fel, az ég kövein a tarka dal,
Felve figyelsek el a vadak ezrei,
S a habokat lecsendesíti a vidám coend,
Totototo, tototototo, totototototinco;
S visszaszáll egész Olympusig
730 Megdöbbenek az istenek; és az olympusi Múzsák
S a Charisiak versenyt riadtak,
Tyiotyió, tyiotyió, tyiotinco.

Kar.

~~Köre annál jobb és fényesebb, mint a kinek szárnya van.~~
~~Lám, ha közöttünk nézik közül szállni tudna valaki,~~
Nincs kényelmesebb dolog, mint a kinek jó szárnya van.
Lám, ha nesz a nézők közül szállni tudna valaki,
735 Ő megunná chen-fanjan a hősök tragoediát,
Kirepülne, kara szállna, otthon jól ebédelne,
S este hazul úgy repülne vissza közéjetek megint.
Vagy, ha egy Patroklidesről[1] ír nékünk a boga,
Nem szárnya Lubbonyába kirepülna, és maga
740 Jól kifúva, jól tányérgyel szállna vissza környékén.
Vagy, ha volna közietek, ki szeretőt tart, s a Tanács
Parjain ő a menyasszonyi szépé megpikantasú:
Hűtlen csak szárnya kelne, s elnézés közöletek helyén.
Csikot lopna, úgy teremne később a pukoló helyén.
745 Hát van a kerek világon a szárnyaknál becsesebb?
Lám, Diitrephesről pedig csak vesszők szárnya volt neki,
Megnevek lovasbutnagynak, mégis nékünk jemmiből
Valódi vagy jobbik valódi nagy játszik és valódi lókakas.
Kétlovas lesz, ha jobbik

[1] Patroklidesről, Philammon, Exekestides barbar Kar maszájokért gunyoltatnak.
Pisias fia, s ennek árulója, is nevetlen.
Exekestidesben szőkeség tréfája van a pertixre.

153

Peisthetairos.

Ez jól van eddig. Hanem, istenemre,
Furcsábbat annál nem láttam soha.

Euelpides.

De mit akartok?

Peisthetairos

Ahh a te járványodat.
Tudod, miben hasonlít, szárnyasaim?
Olyan vagy, mint rosszul festett liba.

Euelpides.

Te meg, mint egy kopasz fejű rigó.

Peisthetairos

Ő is mondhatjuk, Aeschylos szerint:
„Más a más fölött bőr meg, a magunké!" *) A szavak megvan Aeschylos Sisyphos című tragédiájában.

Banka.

No, most mi a teendő?

Peisthetairos.

Legelőbb
Kell nektek szárnyakat, nagyszerűt
A városunkrak, egy áldomás után
Az istenekhez.

Euelpides.

Ez is akkor javaslom.

Banka.

Hadd lám, mi lészen városunk neve?

Peisthetairos

Ő lesz ama nagy nép Lacedaemonból?
Kerekedik el Spártának.

Euelpides

Szent Herakles!
Pártának mondanám a városom,
Hogy még pártába sülte sem lyagy leggyen. *) Az eredeti ben a sparta (kését) szóval ék van, mely fordíthatatlan.

Peisthetairos.

Mivel nevezzük hát?

Euelpides.

Hűvös légi
Innen a felhős
Légtájon adjunk néki valamely
Puffancs nevet.

Peisthetairos.

Ő lesz Felhőkakukkvár?

Banka.

Ujjongjunk, be nagyszerű, be találtad a nevét!

Euelpides

Ez hát ama híres Felhőkakukkvár,
Hol Theagenesnek több jószága fekszik, *) Szándékos „vággal" kereskedő, uzsorás jellegű emberek.
S Aeschinesé mind?

Peisthetairos.

Ház, többet is ad az is
Mint Phlegra földje, hol az istenek
Agyon gúrálták a ~~Gigant~~ Földtől ered ~~Gigantot~~
Merő szőrös egészével.

Euelpides.

Be be csinos, ezen-arra várnak!
De hát ki lészen a vendégetek?
Kinek jövünk palástot?

Peisthetairos

Nem lehetne
Athénát hagyni meg vendégetnül?

Euelpides.

Hogy lenne jó rend a várunkba, hol
Az üzen, azzong lépre, telhet
Tegnapkeresés hord, Kleisthenes meg osztat?

Peisthetairos

S ki őrzi várunk Pelarg-falát? 3x)

Banka

Egy perzsa származású, hű madár, 4)
Ki legvitézebb, hallom, mindenütt,
Ares csibéje.

Euelpides

Oh hívam csibe!
~~Hívtam lakozni jobb~~ Itt kell lakni!
Mi dolgunk ütött a pacsirtára, lakni.

154

*) Mely csak a kövirt képzelődésben lépcsőrest szóval prózai neve később Pallene félfriges volt.

**) A panathenaeák alkalmával Athéna istennőnek palástot adtak, melyre az harcainak évdemik is voltak hímezve.

3x) Oxitxás Athénae nyugatiszen Pelasgon-falára. 4) Kakas.

Peisthetairos

Nos, most eredj a légbe, és segíts
Szolgálni a kóműveseck körül,
Adogass köves vesekvarc-le sár-tepsimi,
Hordj fel habarcsot, létrákról zuhanj le,
Őrséget állítsz, a tűzet tapard be,
Csengettyű-tudó *) légy, hályt minden ott;
Küldj hírnökül egyet az istenekhez
Föl, mást onnan az emberek közé.
Megvirrad tőlem. Ovelpidy. Es

*) Éjjel az őröket csengettyűvel ébresztik s ők kiáltjával. A ki nem felel, megbüntetik, hogy álmot.

te, itt maradsz,
Lebegj meg, tőlem.

Peisthetairos

Menj, hékás, fogadj vízt,
Intsd, hogy semmi sem megy nélkülem.
Te magad, új istenünknek áldozandó,
Hívd papot, ki a pompás vesszőt.
Vedd a kosarat, hé, te meg a merőkét.

(szolgákhoz)
(Banka el, papért.)

Kar.

Vidd tovább, kísérd vagyok,
Helybehagyva dolgodat,
Nagyszerű dicsőítéseket zengeni veled együtt,
Az istenek s ráadásul leszel
Valami kis javuk is.
„Föl, föl tehát, istenek" a „paean" dalok!
Chairis *) jobbj kiejtse sippal.

[Strophe

*) Több helyen, mint rossz sípot, gúnyolja.

Banka. (Egy sípossal és Pappal jő.)

Hagyd el, te fújd már. — Héraklés, mi ez?
Mi már ez? Sok csudát láttam, bizony isten,
De madárkosárral varjúk még soha. **)
Dolgozz, pap! áldozz új istenünknek.

**) A sípos varjának van álcázva, s hóját a fuvolások szokott fejfedője.

Pap.

Teszem; de hol van a kosárvivő? (Vesta)
Könyörögjenek Hestia *) madár-istennek, és a tűzhelyek
És minden olympi madárnak, új madárnépnek ... Ő minden olympi

4) Litaniás próza.

Kar.

Uda, Sunium-ölyve, erszerág-király.

Pap.

Ó a pythiai hattyúnak, Létónak, hattyúnak, és Létónak
És a tengelicz Artemisznek ...

Kar. Peisthetairos. 2) Csak így lehetne valami fajsúlyt fölé kiütni.

Tengelicz-Artemis, nem tengeri.

Pap.

És pinty-Dionysosnak, és Strucznak az istenek, emberek
Közös anyjának.

Kar.

Uruvue, Cybele-Struccz, Klevkritos *) anyja!

*) Esetlen, nagy termetű nőnév.

Pap.

Hogy az a Felhőkakukvár legyen ép, egészséges lakóhely, ma
És a Chioszialnak ... gyakrak

Kar. Peisthetairos.

Dereák, hogy mindegyik ve Chiosz! 5)

5) Egy időben az athenei, minden könyvbe befogadták Chiost, mint ha, társaság figyelt.

Pap.

Ó minden madárnemzet, a hímnek a vérje-bagolynak,
a fakanalnak, és a pelikánnak, gyűjtőcsőrűek, kerecsenek,
és a nyírfajdnak, és a pávának, a vízicsirkének,
szárcának, kúsznak és a kócsagnak, kanalas gémnek,
vízi bivalynak, és a libuczinak, a cziczegének ....

Peisthetairos.

Ej, jaj, ne hívd már, fogadd el, a manóba!
Boldogulsz-e, mitőle áldozzál nekünk?
Csődítsem-e sast, keselyűt, ide?
Nem látod, egy ölyv elborzasztó fajankó?
Lódulj közülünk, süvegelj, magad!
Meg győzöm ezt áldozni magam is.

Pap

Amaz.

Hiszen még egy második
Istenfélő érdek
Kellene mondanom a kérőhöz,
Eggyenlőt hívni az istenekhez,
Ha volna mit ennünk.
Mert a mi itt van áldozat,
Annak bivony a

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

155

Peisthetairos

Imádhassunk hát dalokkal,
A szárnyas istenecknek. (Poéta jő.)

~~Kíváló.~~

Poéta.

Nézze, nagyuram a dicső Jelhőkakukvárt,
Ott Múzsa, dalolnak bájkeng-kezében!

Peisthetairos.

Hát ez miféle szerzet? szólj, ki vagy!

Poéta

~~Én vagyok~~ énekelője vagyok,
~~Az~~ Múzsák ~~fürge~~ cselédje.

Mint mondja Homéros.

Peisthetairos.

Hát mire viselte hajdat, ha szolga vagy?

Poéta.

Nem úgy; de mind akkor vagyunk, mi költők,
Múzsák fürge cselédei"
Mint mondja Homéros.

Peisthetairos.

No, nem liába ~~lustány a szakálad~~ nyúlt el a ~~futás~~ csuhád.
Hanem ~~a poéta fürkész~~ mi a csapás hűz erre, Kívülő?

Poéta.

Jelhőkakukvárt ~~ihletten~~ dalolással jöttem üdvözölni,
~~Kívülről~~ reá sok fraps kívánságot,
Szűz-karra is, Simónidés-rendűekre.

Peisthetairos

Ugyan? te költél? Te nékem, mióta?

Poéta.

Régen-rég óta zengem én e várost.

Peisthetairos

~~Hisz csak most~~ Hisz nevedjét csak most áldottam,
Nevét csak most adám, mióta kis gyerekkorom.

Poéta.

~~Ám~~ gyorsan röpült a Múzsák szava,
Mint paripák sugár-szökkenve.
De mint „atyám Aetna alapítója" (Pindarus énekli Hie-
Hasonlóvá ~~a szent~~ istenekhez" (?) rónak (kinek neve
Adj nekem, a mint akarsz ~~tűz szerint~~ szépen érkelmü.) Aetna
Magadhoz fejétől nyújtani. város.

Peisthetairos.

E nyavalyával meggyűl a bajom,
~~Mentsen~~ Mentsen ~~tőle~~ ninni, míg ~~nem adnak~~ nem adnak ~~ételt~~, dolmányod és
Tőled Menelaos ~~tőle~~ ninni, míg nem adnak ételt, dolmányod és subád.
Hé Volga, ~~úgy-e~~ van ~~subád, kösöd~~
Add bele poéta urnak egyiket. —
Fogd a subát, ne; látom, fázol úgy is.

Poéta.

Ez ajándokot, édes
Múzsa, fogadd édes örömmel, „Pindari dalt....
Te pedig vedd elmébe ezen „Pindari dalt....

Peisthetairos

Ez ember innen nem ragad soha!

Poéta.

„Legelőn lakozó Skythának között bolyg „nem ~~élvez~~ élvez"
Szatyor" ki ~~fonál~~szövevény ruhát ~~fél~~
„~~Kóka~~ díszelen" a' suba dolmány nélkül:
„Érsed, mi szándokom."

Peisthetairos.

Örjem: szeresnéd a dolmányt is, ugy-e? (Szolgának.
No ~~fogj~~ vedd le: a külön segíteni kell.
Ne hát, s ereszd Jolgyba. ~~mert.~~

Poéta.

~~Elfogadd~~ Fogadd, Távozom,
S nemtemben a városra költék ilyet:
„Zengjed, aranyszónak a levegőt, remegőt!"
~~Örömet a hőfeledt~~
„A kőlépre, sokaúton mezőkre jutottanak."
Hajatraj! (El.)

Peisthetairos.

Levez vesse, attól már megmenekültél:
A remegéstől, jó subát kapál.
Hanem bízd azt magam az gondolam.
Ebyy várandnak ily gyors hírre fut. (Szolgának:
Jolgyad körútad, vedd föl a medencét.
~~Pap (mintegy~~

Csend és figyelem.

Jóslatfejtő.

Ne tépd ~~azt~~ a bakot. Zsengéit
Peisthetairos rézre, az áld-
barom hona
bűnül.

S ki vagy te?

Jóslatfejtő.

Én? jóslatfejtő.

Peisthetairos. No; verekszünk meg.
~~Ebédj meg.~~

156

Jóslatfejtő.

885. Jó ember, a mint látszik az ifjuságod;
Mert van Bakisnak egy irományka
Mely épen felhőkakukvárra való.

Peisthetairos.

~~Miért nem akkor hívtad~~ ~~Miért~~ ~~Miért~~
Mért nem mutattad hát a jóslatod?
Mielőtt a város-épületbe kezdtem?

Jóslatfejtő.

890 Nem ezzel az ígérettel.

Peisthetairos.

De tán
Most már szabad lesz hallanom?

Jóslatfejtő.

Ámde ha farkasok és varjak együtt
Varnak Kolainos sziklájára, Likeion
Korinthus ~~Likeion~~ Likeionnak közelében ..."

Peisthetairos.

Mit tartozik ránk a Korinthusod!

Jóslatfejtő.

895. A levegővel" érti azt Bakis: kell;
„Pandórának előbb áldozni fehérhajú kost
A ki pedig jövő vasvan első megölni, annak
Tízszer fekete kosztöst új ruhával adni ..."

Peisthetairos

A sarú ~~ja~~ benne van?

Jóslatfejtő.

Olvasd, ne a könyv.

900 „Adni kellene neki és markát teletömni jóllakkal ..."

Peisthetairos

„Jóllakni" benne van?

Jóslatfejtő.

Olvasd, ne a könyv.

„Ez ha teved, bolhás fiával, kalyerittel, farangom: adándod
~~Ha felhők vasa lesznek~~; de ha ~~nem teved~~ nem ~~adod~~ meg,
Jerlicke sem lesz, nem hogy vas, egy árva fakúcz sem. "

Peisthetairos

905 ~~Ez az~~ Ez (az ~~mind~~) benne van?

Jóslatfejtő.

Olvasd, ne a könyv.

Peisthetairos.

Nem úgy vált hát az a te jóslatod,
Mint a mit én leírtam Delphiben:
„Ó nikor áldozatod hivatlan vendég halandó,
Ő Hádorgatja, kinek jóllakni annie jött vala vagyja: "
910. Uzsi legyen kell neki a kés hogyaszka közzé ..."

Jóslatfejtő.

Hasznomban beszéd.

Peisthetairos.

Olvasd, ne a könyv.

„Ó semmit ne kiméld, bár a felhők vasa lenne,
Semmit, bár Lampon), vagy bár maga nagy Dipeithes! "

Jóslatfejtő.

Ő minden benne van?

Peisthetairos.

Kotyódból ~~ak~~, Olvasd, ne a könyv.—
~~Nem kodobra~~ (a manóba? (ütni)

915. Jóslatfejtő. Jaj nekem!

Peisthetairos. (Jóslatával, ~~fuvos~~, majdnem? (Jósl. elrakad.

Nem nyargalt Mesón (jóslatával, ~~fuvos~~, majdnem? (Jósl. elrakad.
Mesón (jó.)

Jöttem körétek ....

Peisthetairos.

Jaj istencsapása.
S mi czéllal azután? vagy miféle terved?
Ő szándokod van? mért vig lábbeggyen?

Mesón.

920. Selmérni jöttem néktek a leget.
S dúlókre orrsani.

Peisthetairos,

Az illetőre.
S ki vagy te azután?

Mesón

Ő, ki? hát Mesón,
Kit ösmer Hellas és Kolonos.)

Peisthetairos.

Úgy e,
De hát ezek mik?

Mesón

Légmérő rudak.

157

925. Lám mondom, a tég olyan forma, mint
Egy kalap üble. Most ezt a gudat
Hozzá illesztem, a gödrét, felül~~et~~,
S kőrőző szúrok belé ... érted?

Peisthetairos.

Nem értem.

Metőn.

S megmutom az egyenes gudval, hogy a
930. Kör négyszegű legyen, értsd, s közepén
Piacz, feleje, ~~nem~~ sok egyenes, mint kőrpontba, sok
Egyenes utcza vigyen, s mint sugarak
Körülljenek ~~ezek~~ ~~mind~~ ~~a körszéle~~ a kerek piaczból
~~Farkú~~ Peisthetairos Mindenfelé.

Peisthetairos.

Ez ember kéz Thales!

935 Metőn ...

Metőn

No, mit?

Peisthetairos. (~~vagdal~~)

Sudod ~~bánod~~ ~~vagdal~~ keresztek:
Fogadd tanácsom: állj ~~vagdal~~ ebből.

Metőn.

Mi baj?

Peisthetairos.

Verik kisemmi Spártában, az
Egyent, meg is nyugatok már néhányat.
Olyó ~~Lizi~~ az ütleg.

Metőn

Ján lázongatok?

Peisthetairos.

940. Nem úgy bizony.

Metőn.

Hát?

Peisthetairos.

Kőr hasáromból
Kiverjük a nyeglét, a mennyi van.

Metőn.

Úgy elvonúlok.

Peisthetairos.

Nem tudom, bíz isten,
Rászúrsz-e? mert ni, húlt már az ütés! (veri.)
Jaj jaj, nem jaj! Metőn.
Jaj jaj, ~~hogy~~ ~~hogy~~ ~~fejem~~?

Peisthetairos.

945 Parancsolsz ~~nem~~ ~~ezek~~, magad fölmérni, másvaló? [Metőn el.)
Rendező *) (jön)
Hol a vendéglátók)?

Peisthetairos.

Ki e Sardanapalus?

Rendező.

Jőtök, mint sorjelölte rendező,
Felhőkakukvár városába.

Peisthetairos.

S ki küldé, ~~nagyatyai~~? Rendező?

Rendező.

Ján az vkelvél

950. Telaro árchontól.

Peisthetairos.

Kell hát sapidj,
S ízgáza nélkül mégy Volgodra?

Rendező.

Úgy is gyűlést kell ottan tartanom.
Korkeam tendisai Pharnakes)? ügyén. *) Persa vezér.

Peisthetairos.

Ne hát, de eredj! ez a díjad, nesze (üti.)

Rendező.

955. Mi már ez?

Peisthetairos.

Gyűlés, Pharnakes javára.

Rendező.

Legyenek bizonyságim, hogy rendező
Lételemre megjelt!

Peisthetairos.

Szó-vadreiddel *)? Nem ijesztelsz hamar
Hát nem jössz még? 158

x) Episcopus (a spartaiaknál harmosztes) volt azon polgár neve, ki a vizsgálattal kijebb városokba a rend helyreállítására, piacok kültetni. 2) Provens: az a polgár, ki az idegen követek ellátására volt kijelölve. 3) Edények, hová a bizanyká jegyeket (bab, ciga, kövek) rakták.

nyakamra)
Hogy rendőrökre küldjenek rám!
960 Mielőtt alkotok az új vajdáról!
Törvényíró.*) (könyvvel)
„Ha Jelhőkakukvárai lakos Athénei embert megbánt...)"
*) ki kész törvényt vagy határozatot a vajdához arról az athéni népnek.
**) Próza.
Peisthetairos.
Hát már a könyved is a nyavalya?
Törvényíró.
Törvényáruló vagyok, javaslatot
Írulok, újat, közrecek.
Peisthetairos
Mics'a?
Törvényíró.
„A Jelhőkakukvárak ugyanakkor mértékkel, súllyal, törvényekkel éljenek, mint a Bajtársak." (A rajzok végén magyarázva.)
Peisthetairos.
Sze, a mértékkel a Bajtársak (Üti)
Törvényíró.
Mi lelt, na?
Peisthetairos.
Nem pereltek törvényeiddel?
Ne majd adok törvényt, de keresett.
Rendelő.
Idézem Peisthetairost személyes bűntelemért Meton, chion tóra...
Peisthetairos
Ugyan úgy-e, hé? Hát itt vagy még te is? (Üti)
Törvényíró.
„Ha pedig valaki elűzi az árvákat és nem fogadja be a törvény szerint..."
Peisthetairos.
Ó, bolhog isten! hát te még is itt vagy? (Üti)
Rendelő.
Megülték, tőkére tették, tíz ezer
Drachmára büntették!
Peisthetairos
És pedig
Ízre-porra törött próbaredd.
Rendelő.
Aztán levondtad az oszlopot*) az esetre, ne feledd!
*) Melyen a békekötések törvényeit közzé volnak felírva.
A vád vármező rátogát.
Peisthetairos.
Gyüjtés! utánna! megálj! utánna! (Rendelő elfutva)
Pap.
Jertünk vigyük be innen a bakot,
S vetőénn áldozzuk meg az istenek. (Elmennek.)
Kar.
Nékem mindenlátónak,
Mindent-bírónak fogok már a
Hálás föld-nép áldozni.
Mert mind e földet bétáván, szemlélvén,
Örzöm szerzett termésök, pusztáván férgek rét
Nyajat, mely a földön termő
Bőlyvafüvekkel lelegelészi fogas állával,
Sáfára telepedve, mind a földi kertek csúfsa-mára népét,
Ellenségeim kárt a földi kertek csúfsa-mára népét,
A tovarokat s bogarakat, melyek ár kapom.
Azokat emlékik, ölöm egyre, valahol kapom.
Hirdetik ma, várost szette, ismételve, hirdetik, (tűzben)
Hogy talentom a
Hirdetik ma vérrel-szette, hogy ha ki Diagorast*) Akkor ősszemüzetét.
A Mélost, megzülkölj a, egy talentom legyen a díj;
Ha, rajtat a régi Zászlókat közöt égyet is*) Bolvékevik a kézmondás szerint:
Bárki elve-halva: egy talentom annak
Mert lehat mi a kiavitt, magyarok, e hirdetét: *) Magyar,
Ki Phiveratest) megsive bírót be a Vezérbit elve
Egy talentomot kap; negyet talentomot kap, egy vbolétot,
Mert ve a czéra ütszepedvet, hercz ád egy vbolétot,
995 A [illegible] felfujaja, [illegible] díjszerez, *) Hogy közerőnek tápek.
A nyitnak orlyukába tollat dugvan, fetkotz,
A galambot szerfogja, s kényszeríti, hogy rabul
Megkösszöne, halszaba vallja rőbic társait.
Ez ni megtilnek jövőre; ki [illegible] közülletek
1000 Madarat fog a házádról, azt mondjuk, boesászia el:
Mert hal[illegible] (szinzanem fogadtuk, elfogunk, mi madarakat,
Kajtlok, [illegible]
S [illegible] halunk fogyók hivogatni másokat.
[illegible]
lépre

159

I Anaistropha

Boldog szárnyas nemzetség,
Kelynek sellen ~~szükség~~ gondja nem kell,
Sem ~~vet~~ fejsz nyárban csillapító
Napfény minket nem bántani: mert a szép zöld Lankákat
Hűs lombok keblén nyugtatva
A mikor az isteni dalny szüzek a déli levegőn
Zengedezi visszafelelő dalait elegyen;
Sellen barlangok mélyében hegylakó nymphákkal
Ő legelne a tavaszi, szűzi fehér
Mirtuszokat, a Charisok kertj: szeretményeit.

A bírákhoz *) is van egy szónk a mai győzelem felől,
Mennyi ~~fut~~ nyernek ~~mi~~ velünk, ha jajunkra dőrzsik el,
Legyőzni még ~~Paris~~ Alexandernél is becsesbek kapnak ők.
Mert olyatot, a mit ohajt minden bíró, jól tudom,
Lohoz hagynak el jövőre Laurionnak bagolyai,
~~Mind~~ De lakozzanak házaikban, ott fészkelnek a sajtz
Mind ott laknak házaikban, a tek apró ormeket.
Orszényterben, ott körült ő a tek apró ormeket.
A tengerig, mind fészekkel rajzjuk be a házatok.
Vagy, ha egy kis hívatalnok jetva, szemi, rablani
Piedveseh ~~szoktak~~ van, mi kezzá közmöt jó madárszokát.
Tán, ha ellenünk ütnek, nyissa, bátor csillagot. **) A madarak hogy
Rakjatok, fel, mint a fáborok, mert ha ily csillagy nem ór.
~~Akkor~~ Majd ~~ha~~ ~~tetszik~~ ~~kor~~ új, kintis lesken rajzatok, s leköpjünk.
~~Akkor~~ ~~állunk~~ Ezen akkor állunk bizzuk, mi illendnek,

*) A színbiz, vállalkozz.

*) Párisz, Szemes, a Venus ajándoka kiruta Laurion bányából ezüst drachmák, melyre Athena baglya verve vagyok.

Peisthetairos.

~~Az áldozat jól folyt le, madarak,~~
~~De a falakról hogy még jó követ ~~vines~~~
~~Elől adni róla, mi történik ott!~~

Az áldozat jól folyt le, madarak,
De a falakról hogy még vines követ!
Elől adni róla, mi történik ottan!
De itt jön egy, s fú mint az Alpheus.

Alpheus. Alphens. Olympiai versenyfutó.

Első követ.

Hol, merre van? hol, merre, merre van?
Hol Peisthetairos főnökünk?

Peisthetairos.

Elvd van.

Első követ.

Peisthetairos.

Jöttem fiol belülről.

Első követ.

Gyönyörű munka, nagyerű, szép,
Hogy rajta Prozenidest, a Kérkedő,
Theagenesnek *) szembe kit kastit
Hajtsátok, kitűnő ~~Hajtsátok~~ énekek, bár lovunk
Akkorka lenne, mint a trójai.

*) Kis csúcsos ember, mintát a görögök fiúnek gúnyolnak.

Peisthetairos

Heraklest!

Első követ

A magassága pedig,
(Megmérem) ezer öl.

Peisthetairos.

Beh nagy, Poseidon!
S ki rakta akkorának a falat?

Első követ.

Madár mind, senki más (~~Egyptus~~) egyiptomi
Nem volt jelen, se kőmives, sem ács,)
Szjéskezűleg rakták, nagy csodára.
Itt Líbiából vagy harmincezer
Darut, ők hozták begyökben a követ.
Ezt ezerekkel mások *) kifaragták,
A téglát a gólya hordta, tízezer,
Vizet pedig, földről a légbe hordtak
Libuca, véreb, s más vízi madarak.

*) Kocz. Nem tudni miféle madár.

Peisthetairos

Hát sárt ki hordott?

Első követ

A ~~kanalas~~ darulak,

Peisthetairos hangjára, lelé?

S hogy rakoltak ~~oltak~~

Első követ

Ász ~~ü~~ kigondolták ~~tőlem~~, tudod:
A sárt lúdak tapsták, s lábaikkal
Mintegy lapáttal, hányták a kalába.

Peisthetairos

Hiz végre nem hajt a lab, ha úgy!

160

Első követ

És

1060. ~~Akkor, felszáll~~ felszállnak-e a kacsák, bizisten,
Hordják a teglát ~~a~~ a fecskék, petig,
~~Mint gyermek a vakáló kalánt, mint gyermekek~~
~~Adogatják fel~~ zsebekben ~~sárt~~ sárban
Viszik repülve, s a fészekbe sárt.

Peisthetairos.

Hát nincs fogalma napszámnyi az emberi!
1065. Hadd lám, mi van még? Igen, a famunkát
Ki kipiszkálja?

Első követ

Ács is mind madár volt,
Ügyes fakárok éles ezerekkel
Barnolják a kapu- ~~s~~ kőoszlopokat,
Mint egy hajógyár, mikor zajt üt.
1070. Most már kapukkal védve fut a hely, Ivan
Közepében a nagy, a szegi körül, ~~Lisztegtömlővel~~ gigyával
~~Mindenben kapuban~~ őrszemgalyak
Csengettyűkkel, ~~nyüzsögnek~~ mindenütt,
Jelenés, vigyázók, éjjelen mindenütt,
Minden toronyban. Most futó hara, [El.
1075 S Nézzed-e: a többit végzed magad.

Kar.

Ki lehet, barátom? ügyes-bajos csudálod
Hogy ilyen gyorsan elkészült a fal?

Peisthetairos.

Igen bizony én; ~~ilyen~~ tízezer ember mérő;
Falakban, oly harangzás-színe van.
1080. De itt jön újra ~~a~~ halálban egy
Ír vagy követ, s nyíl, dárda nincs szemében.

Második követ

Ijuj, jujuj, jujuj, jujuj, jujuj!

Peisthetairos.

Mi baj no?

Második követ.

Isten megeresszen nekünk!
Körülnyen
Kapunkon az ismeretlen Zeusz isteni
1085 Kívül egy ~~átrepült~~ a légharcosba, mi legünkbe,
S csóka-szőr ésszel nem vevém.

Peisthetairos.

Oh, bek vesszelyes, borzalmas ~~szerelmes~~ dolog!
És, melyik isten?

Második követ.

Nem tudjuk; de tudjuk
Hogy szárnya van.

Peisthetairos

Sem küldtetek ti nyest
1090 Honnédvissza vá?

Második követ.

Küldtünk, gyorsolvasó
Nyilas solymot ~~va~~ farmadt esett,
S a gübe kövön ~~nincs~~ nincs: a vércse, sas, ~~sincs~~ mind,
Bagoly, gatyás ölyv, keselyű kiment ~~sincs~~ mind,
Szárnycsattogás ~~a~~ sokat visszhangzik a lég,
1095. A mint az istent hajtják, kergetik;
Pedig nincs messze, itt van valahol.

Peisthetairos.

Pisztént parittyát kell ragadni itt!
Nyilat, ~~szeretőm~~ szeretőm lovamra a legnyerőt!
S mindenki lőjön, dolgozzék parittyát!

Kar.

Kitört a háború, rettenetes háború,
Köztem meg az istenek közt; de vigyázzon ki,
Kihagy a kódor egyen át, az drebes fiam,
Lépcsőt kiszúrják egy s ámar istenek közül.
~~Most vigyázzon kinek minden, mert~~
Mindenki: hát nézzen körül, mert ~~pár~~ tűzelől hallatik,
1105 Isten robajja már, a mint az örvényt kavarnak szárnyai.

Peisthetairos. (Íristnek néz)

Hé, hé! hová repülsz? hová? megállj!
Ne mocskanj! hercegem állj! maradj! ne fuss!
Ki vagy, mi vagy? honnan való? felelj.

Íris.

~~Az olympos istenei közül~~
Olympos istenségitől jövök.

Peisthetairos

1110 S mi a neved? hajó-e, vagy sisak?

Íris.

Nyost Íris a nevem.

Peisthetairos

A Paralus, vagy a Salaminia?

Íris.

Mi már ez?

Peisthetairos.

Még ~~sa~~ fúgta meg, utána
Repülve, egy gatyás!

[Strapha

*) Tragikai affektatio.

*) A mint repül, hajóra, hol katonákat, melyek oni küldeményt, melyek onnan vitel, szakasz.

*) Hermes állam hajó Athenaeban.

*) I. e. Mert bányák.

*) Lásd fönebb.

*) Lásd fönebb. Két ütemnek.

Íris.

Engem? miért?

Peisthetairos.

Skaphesiastától
Te bánod ezt meg.

Íris.

Bah helyzetem Istig.

Peisthetairos

Melyik kapun
Jövél a várba, oh istenecském?

Íris.

Zeusz nevére nem tudom, minő kapun.

Peisthetairos

Hallásod ész? még csipülődni mer.
A csóka-őrön jöttél? Nem feltűnt?
~~Parádzsog~~
Legyed, vén a gólyáktól?
Parádod, a gólyáktól, van?

Íris.

Mi menkő?

Peisthetairos

Nincs?

Íris.

Elmenne az eped?

Peisthetairos.

Se bélyegét madárparancsnok nem nyomnák reád? *) Mintha vámon az árucikkre.

Íris.

Nem én vám tehát semmiről, te balvad.

Peisthetairos.

Aztán te így vég csodaszem repülsz át
Mint nemzet városán, s a légvárón?

Íris.

Hát hol repülnék másutt, istenek!

Banka.

Zeusz nevére nem tudom; de itt nem, az fent.

Íris.

Ez nem igazság.

Peisthetairos

Nem? hát nem tudod:
~~Hogy minden ünn~~
Ész van igazság, a ki Íriszed van,
Hogy nyakába (mintha) meghajt, ésdemed szerint.

Íris.

De nem vagyok hatandó.

Peisthetairos

Annyival
Inkább meg kéne halnod. Förtyügység ez,
Hogy másokon uralkodunk, te meg,
Te istenek, kicsapongtok, feleúvé
Hogy mi paranccsolunk, fejetbuktatók.
Hisz ciak: „hová evernek szamarjaid"? *)

Íris.

Hová? Zeusz küld, alá az emberekhez,
Jeanne tőlem, hogy áldozzanak
Olympusz istenségnek kösöl
Juhot meg ökröt, oltárok tüzén.

Peisthetairos

Miféle istenednek? mint beszélsz te?

Íris.

Mit? hát nekünk, az égi istenednek.

Peisthetairos.

Te, istenek volnátok?

Íris.

Hát ki más?

Peisthetairos

Madárfaj a halandók istene, ne Zeusznek.

Íris.

Ah balga, balga, fel ne tűrjed botrányát
Az istenségnek, hogy „ászkos nemed
Akinek vágja, Zeusz kapujával, Dikéj, *) „Aeschylosból parodiája. — Dikéj, az igazság istene.
S hogy lángsisak villámcsapása szemre
Ne szúrja testét, „ „házad burkonyát. **) Euripidesből. Tragikai affektatio.

Peisthetairos

Halljad-e, hé? Hagyd a frázisokat
Hadd lám, ne mondjam: Lyd, vagy Phryg *) vagy-e, *) Tehát rab, szolga.
Ki nagyszavakkal így zsonglőrködöl
De tudd meg, hogy ha Zeusz ~~nem~~ büszkén tovább is,
Én ugyancsak, „ „fajlakkal Amphitryonnak
Istenkölcsön langyvizzel szavammal, **) Aeschylosból.
Segéd küldök kaszárnyával fölöst
Ő egéra küldök kaszárnyával fölöst
(Ugyanaddig, amíg ~~ő~~ ~~ő~~ ~~ő~~

Íris.

Pukkadj meg, a beszédiddel, bolond!

Peisthetairos.

Kotródat innen, vagy sipp-supp?...

Íris.

Gyalázatére még nem lakolt atyjától....

Peisthetairos.

Zeúsz atya! nem repülő zsidó, (Íris el.)
Lefüzni nálam ifjabb vetélkit?

Kar.

Strophe I.

Nincsenek innen a' Zeusz ivadék-istenit,
Városunkon nem repül át soha egy is bizony,
Sőt a halandók közül senki az ő földemen
Nem enged áldozat-füstöt az egek felé.

Peisthetairos.

Dörgő dolog, hogy már az emberekhez
Küldött követség meg nem tér soha.

Hírnök (jő).

Ah Peisthetairos, ah te bölcs, ah boldog, ah szerencsés fi,
Ah hires, ah fényes nevű, ah, elbóditlak....

Peisthetairos

Mit beszélsz?

Hírnök

Tűzzel-vassal bölcseségedet, imhol ez
Arany koszorúval koszorúz meg a nép.

Peisthetairos

Koszorú. S mért tisztel a nép oly nagyon?

Hírnök.

Oh, légi fényes vár alapvetője,
Te nem tudod, mily becsben állsz, s mi sok nagy
Ó tömba vágyás lesz az embereknél.
Mert még ahhoz várost ~~te még nem építed~~ nem alkotád,
Lakónivá'ltak mind, hajat növelgek,
Sasbodva, ~~Ép varangyos~~, szenyerben, szokratitáltak,
Fürtöket viselnek, most ~~meg~~ fehig vitzou
Madár uzanzók lettek, és gyönyörből
Mindnn ojeleberik, a mit a madár.
Kvám, miként ti, kelve fészkeikből
Mennek legelni a közelgőre. *) Orti a kürtet, a gyülé,
Ott nekiesnek mind a sok levélnek, vélet.
Türelmet legelni és ülésezés.
S oly nagy közöttök e madárbolondság, *) Ravasz madárnak
Hogy ~~nevén~~ nekzak éjen neve is madár. tanyának a rögöle.
Egy szúta csaplárt úgy hínak fogoly. *)
~~Lelt~~ Menippos ~~feyske~~ nagy Opuntios
am Világtalan varjú nevet viselt,
~~Philoles Pajusza Philokles, rókalúd Theagenes~~,
~~Lykurgos Ábris~~,
~~Philokles pipiske, rókalúd~~
~~Theagenes, ábrás Lykurgosz~~,
Pipiske Philokles, rókalúd Theagenes,
Ábrás Lykurgos, denevér Chairephon, *) Mindezek élő jó
Tyrakosius meg szarka; Meidias fürj, melyek gringnévei.
Mert olyan is mint a fürj vérő fürj, kinek
Fejére a fattyú, fricskát adott
S madárhazamvágából minden dálukban
Vagy kád, vagy fenke, vagy ruzsa,
Vagy lúd, galamb, vagy egy szárny legalább *) A tvétábra, kik
~~Vagy~~ Vagy egy pihölyével, bármino pizzing. mindig szárnyat, repülőre tek. em.
Elyen világ van ott. De mondok egyet: legenek.
Fog Zeus minálunk tibb mint tízezer
Hozzá ki szárnyat s görbe karmokat kér;
Szárnyat teremti hát ő polgáraidnak.

Peisthetairos

Nincs hát időnk, tisztán, ácsorogni,
Hanem fraladj te! minden katt, kopárt
A nemnyi óra van, szárnyunkat rakj tele;
Marcs *) meg onnan hozója majd nekem; *) hozlya
Én várom a ki jő, és figyelem.

Kar.

Strophe.

Neve répce lesz, vagyon gyarapul
Ez a' mi városunk.

Peisthetairos.

Segélje a szerencse.

Kar.

Ide vagy telepedni, közénk, a világ.

Peisthetairos.

Horkad ma, hé, a szárnyat.

Kar. ~~Kakoli~~ mi *) közénk,
Kóart is ne örüje ~~vitna~~ ~~bitaam~~ ~~Ilion~~ Béke Jövedelem arcza
Jkl a Bölcsesség, Szerelem, Charisszok s a
~~Képes Egyut képes tekinteni~~ ~~Hova~~ ~~nyitaram~~ ~~Egyut~~ Szép hagyjatok ~~Ornyúlt~~ hurcolnak!

Peisthetairos

Bek lusta vagy, te szolga te! Parancsolsz-é ma jobban?

Kar.

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Kar
Ida a ~~szárnyaval~~ ~~tolloval~~ tele kast, valaki! [Anastrophe
Te meg te nógrád csak vert
Verd hátba bottal, úgy ni
Mind olyan ügyes, mint a szamár.
Peisthetairos
Bolyong Manes nagyon rest.
Kar.
Te pedig vakvagy rendbe a szárnyakat addig:
Külön a halvokba, külön a jókba a tengeriek madarak
Tennivaléhez ilyiek gyakorlod.
Peisthetairos. (Szolgának)
Rest vércse-nesze, megy nem állhatom
Vereb nélkül, hogy úgy nesz, hiúnka vagy.
Apagyilkos (jön)
Volnék magasan repülő karvalyon stb.
Hogy szállanak madarak a szárnyak habokon fölött,
Hogy szállanak ők
Ilyek tengerek dagályan.
Peisthetairos.
Úgy látom, a köcsög nem volt hazug:
Ihol jön egy madár, és saját énekkel.
Apagyilkos.
Ejnye!
Nincs kedvesebb dalom mint a repülés.
Madár-szokásért él-hal a szívem,
Madárhatnam, röpülhetnem nagyon vágyom körötök,
Vágyam körötök, és törvényitekre.
Peisthetairos
Melyikre? Sok törvényünk van nekünk,
Apagyilkos
Hát minke; főleg arra, mely szerint
Apát kanyúl, fojtogatni jár.
Peisthetairos
Sőt ősze, nálunk hogy ez az,
Ha egy fiúk-madár megcsípi apját.
Apagyilkos.
Most kívántam felkutatni, hogy ez
Apám, megfojtva, bírni nincsenek.
Peisthetairos.
De van nekünk, a gólyák szokásin,
Más régi jó törvényünk is, mely így szól:
Ha felnevelte mind, amijárnyira,
Fiát a gólya-nemzők, a fiúk
Tápláni tartozik Apját viszont táplálni tartozik."
Apagyilkos.
Belényerek hát hitemre, bizisten,
Ha még apámat is pek tartanom!
Peisthetairos.
Sőt azt: ha ~~nem~~ ide vagy ~~formálással~~ szárnyalással, ide vagy neki,
Megszárnyasítlak, mint orra madárt.
De hé, ördög, nem ravasz ötletek,
Csak arra, mit magam, gyorsak kromban
Tanulsanak: az apácbat te ne bántsd,
Hanem, ne ide a szárnyas egyik kerekbe,
Máshoz még sarkantyús ínyvet ereszthet
Képzeld magadnak egy karastanéjt,
Sneny hárfa, órade, tartod szoltan magadi
Apád fülig hagy, élyen i, te, ha olyj
Vívni vagy, indulj Traciába, és vívj.
Apagyilkos
Ns, Bacchus neve, jól mondasz; megyek, (Indul.)
Fogadni lódd Hajtok szavadra.
Peisthetairos.
Lesz eset, bizisten.
Kinesias.
"Zeb nyúlik és az Olympusra sebes szárnyakon
Rejtőző fel ennek, hol amaz tekintet új dalokat....
Peisthetairos.
Ihol, ennek arcán kell szárny, egy teher!
Kinesias (folytatva)
Körösi mezei
Szellemen és lebbe tenem.
Peisthetairos
Ördögöt kívánsz
Üdvözlöm a karodon Kinesiast.
Mért sanyikat hozzám kanita-lábad?
Kinesias.
Madár ~~ahogy~~ ~~sietve~~
Zengő fülemile hangvan
Peisthetairos
Sőt ének hát mondd szóval, mi neki Kell?

Kinesias

Tőled nyerendő szárnyakra lebegve
Akarnék szédni ~~örökösen~~ égi
Ölelésre, légi dalnyitánykákat.

Peisthetairos.

Ki látta, légből szedni a nyilányt *)? Az ex. nyíznék (nyitány-
Kőpeny) elvész.

Kinesias

Hisz annak függ minden művészetünk.
A dithyrambok lelke, és java
Mint fejszeél, homályból, ~~vaskék~~ fényű szürke fényű,
Lefennszárnyaló. Halld tőlem, mindjárt tudod.

Peisthetairos

Nem hallgatom.

Kinesias.

Hogyd, Heraklés, ecce:
Mert sorba dallom az egész leget,
S a hosszúnyakú, aethernyaló
Szárnyas madarak nemeit.

Peisthetairos.

Hó-hopp! *) Azaz: elég már. Vekény-
kiáltás hogyan, ax evezet
megzúzatásra végett.

Kinesias

Bolyongva homályos útakon,
Szálnak a nehéz fuvalmon ....

Peisthetairos

Belém tűztem, Zeusz ecce, a ~~fuvalmas~~."

Kinesias. (folytatólag)

Sárvá ~~lett~~ a délpárti ösvényeket,
Hol az éjszaki ~~sárvá~~ közelítvén
Selyemszárnyát a légben ~~elterítve~~ kikötetlen utat *.
Bőségen találtak e városban, ~~vége~~.

Peisthetairos. (Nézi.)

Nem kötözöd meg mindjárt, ~~hogy~~ (repülni!)

Kinesias.

~~A dithyramb-költészet, ezt tehát~~ a karvezérrel
~~Kiért vitáznak, akiben bíznak~~
A karvezérről bántak (egy, ~~ki őrült~~ kiére
~~Veszélynek tárgya~~ Veszélyről tárgy a költők tévútja
Athenae minden körére hagyva kap?

Peisthetairos

Akarsz tanítni hát, körünk maradván,
Leötrophidés-modorban, Környű kart
A szárnyas Kakoppsi nemzetének?

Kinesias.

~~Csúfolsz, gúnyolsz~~; de nem nyugszom addig,
~~Nyilvánosan~~
~~Nem tudd meg~~, a míg szárnyat nem kapok
Tőled, hogy a légi útait bejárjam.

Lykophanta (jő.)

„Mely szárnyas had ez itt? semmiből ~~fatka~~ madársereg?"
Terebélyrápái ~~fecske~~ madár, te?

Peisthetairos.

Nem kis baj ez, mely a nyakamra gyűlt:
Itt ú jön egy, dúdulva, ~~szárnyakért~~ lám, megint.

Lykophanta.

Terebélyrápái ~~fecske~~, ha mondom!

Peisthetairos.

Úgy ~~tetszik~~, e dalt könnyére zengi, *) Javasz, mert
Mert, látom, annak ~~fecske~~ kell, de sok. zongyal.

Lykophanta.

Ki adja itt a szárnyat a jövőnek?

Peisthetairos.

Itt van; mi a baj? meg kell mondani

Lykophanta.

Szárny kell nekem, szárny; hogy többször ne kéredd.

Peisthetairos.

Tán Pellenébe *) szállnát egyenest?

Lykophanta.

Zeusz ecce, nem! de a Szigetlakók
Vádolja, és Lykophanta vagyok ....

Peisthetairos.

Jaj, mesterség!

Lykophanta.

S pörhajtósz, kinek
Szárny kell, hogy körülnépelve,
Kérkem perbe a kövégeket.

Peisthetairos.

S nagyobb idézőlevelet szárnyasan?

*) Hol gyapjakönnyű
volt a pályaruhaj.

Sykophanta.

Nem ~~akart~~ úgy, de hogy rablók ne bántsanak;
Majd visszatérek a darabbal arról
1330 ~~Szebbre~~ Szemrombá' erős vadból, kövér lelkekre. x)
~~Hogy~~ Peisthetairos. Úgy fulgorkat csiklandozz?
~~Hogy fulgorkat csiklandozz?~~ ~~Hogy~~ Úgy fulgorkat csiklandozz?
~~Hogy~~ Úgy? ~~Hogy~~ Úgy? ~~Hogy~~ Úgy? ~~Hogy~~ Úgy? ~~Hogy~~ Úgy?
Sykophanta.
Jézus! Mely lúdtollra, úgy aztalkodik ~~a vagy~~ a?
Sykophanta.
Hát mit tegyek? Kapálni nem tudok.
Peisthetairos.
Vas ásóra, élesítsd meg, bizony,
~~Hogy~~ Úgy ~~Hogy~~ Úgy ~~Hogy~~ Úgy ~~Hogy~~ Úgy ~~Hogy~~ Úgy
1335. Jó. Mely ~~ből~~ megélhet ~~úgy~~ úgy egy ~~úgy~~ úgy ember úgy nagy legény
Igaz úton inkább, mint ~~perfolt~~ vitával.
Sykophanta.
Sámboc, tanácsod nem kell, Kárnyat adj.
Mert ~~Megkárnyaztalak~~, nővel. Peisthetairos.
~~Repülök~~ ~~a~~ ~~nap~~, ~~nővel~~
Sykophanta.
~~Hogy repülsz~~ ~~Hogy~~ Úgy repülsz, Úgy ~~Hogy~~ Úgy ~~Hogy~~ Úgy ~~Hogy~~ Úgy
~~Hogy~~ Úgy ~~Hogy~~

Kar.

Sok csudát láttunk mára mi, szárnyon járva-kelve, [strych.
így és Okeanon folyókat.
Van például egy [~~szabad~~ vagy fa, Kardia ~~fok~~ falúk, távolabb,
csodái Ugy. hívják hogy Kleivynnak,
Hasznát semmi vinci, mert, bár nagy, de gyönge és puhas
~~Ha tanuljad dicsőt, nincsen~~ virul ki
[kihajt Ki minden tavaszkor, ~~Phöbos dicsőt~~ szkyphantaix,
Annak tetve kelve igaret elhuttajja — pairsát. **)

1380 Van továbbá a Sóvidég országában egy hely, [Antistrophe
A mérték puszta ja *), hol
† ~~Semmi~~ Lúdökkel ezrek-számak, s mulatnak az emberek,
Kínéve alkonyat után
~~Ekkor pusztítás~~ akkor valahogy ~~tűnik~~ tűntek a találkozások. ***)
Am sírni ~~1385~~ Merre ha Pábukkan, Oreszt) hősze ejtet a halandó,
Merre ~~1385~~ marad is gyors ~~csapja~~ meg a jobb-felét.

Prometheus. (beburkolózian jő)
Saj istenem, csak meg ne látna Zevsz!
Hol Peisthetairos?

Peisthetairos.
Ejnye, már mi ez?
Ki e beburkolt?

Prometheus.
Kine látsz valamely
1390 Itent utánam ott lenn?

Peisthetairos.
Nem bizt én.
Ki vagy?

Prometheus.
Mi tájt lehet már az idő?

Peisthetairos.
Mi tájt? haladva kelve a delet.
Hanem ki vagy te?

Prometheus.
~~Mint neked kifogja~~
Okot-kifogni
Ideje, vagy több?

Peisthetairos.
Saj, beh ünlek, ember!

Prometheus.
1395. Hát Zevsz *) hogy' álle? derült-e, vagy borút?

*) az időjárás.

Peisthetairos.
Hogy a mennyi....!

Prometheus.
Igy már kiburkolódzom.

Peisthetairos.
Ok ekem Prometheusz!

Prometheus.
Csitt, csitt, ne kiálts.

Peisthetairos.
Mi baj?

Prometheus.
Hallgass, ne próbáld nevemen:
Végem annakad, ha Zevsz észrevesz.
1400 Hanem, hogy elmondhassam, hogy mi ujság
Az égben, e napernyőt ~~tartsd~~ ~~fölém~~ tartsd fölém *)
Ne láthassanak meg ~~a nemesy szemeim~~ szemeim.

*) Szórakozásul, használhatod ernyőmet.

Peisthetairos

Tyühé! tyühé! **)
Ne félj tőlem, és elmondására gondolád.
1405 Bujj hát alá s kezdj bátran a beszédhez.

**) Prometheusz azt jelenti: előrelátó.

Prometheus
Hallgass tehát.

Peisthetairos.
Beszélj csak, hallgatom.

Prometheus.
Hát, vége Zevsznek.

Peisthetairos.
Mekkor tájt veszett el?

Prometheus.
Azóta, hogy ti városát ~~állítsátok~~ állítsátok.
Nem áldozott egy lélek se már nekik,
1410 Égő tetem füst nem szállt fel soha
Honnunk orrára; hanem bűzölünk ~~tűnődés~~ áldozat
Nélkül a Thesmophoriákon, ~~mely~~ mely
Földből; a barbar ittenek jövő
Ekével, mint az Illyrek, ~~tikolttanak~~,
1415 Savával ~~vetnek~~ ~~ők~~ vetik ~~Zevszet~~ ~~ez tyúk~~,
akárgyát Prometheus

*) Nők ünnepe, melynek egyik napján semmit sem ehetse.

167

*) Város. A tűz szimbolum jelene. Valószínűleg gyávaságára célozva. 2) Helyzet a béke, tűz a háború. 3) Közmondás: a Scythák puszta ja. 4) Ne tanakodjék, hogy ki hőzöl (heros, félisten) találkoznak, megüti a guta. 5) Lábd fonalát; rohadtolvaj.

Ha igra vásárt nem nyitnak nekik,
Tud megvesszőzni a ~~Jupiter~~ Jupiter jobot.

Peisthetairos

Vannak ehhez más, barbár istenek
Trajtarok közül?

Prometheus

Hogy az ~~Evoe~~ Evoe-hás nem az [1]Isis
1420 Az Exekestides[2] védistene?

Peisthetairos

S ~~mi~~ a nevük e barbár istenek?

Prometheus

Mi? hát Triballok.[3]

Peisthetairos

Értem. Annyi mint [1] Egyetlen nem Isiszal sikerült a vele a rajzát.
Ribanez; ez a szó akkor lesz, úgy-e?

Prometheus

Pereuészesz. De halld csak, mondok egyet.
1425 Ő majd követi Zevsztől és az égi
Triballosoktól, mely békét ajánl;
De még az követek haemoha Zevsz
Atadja nekiek [2] önként jogarát
Ő Basileiát[2] még nőül nekid.

[2] Királyságot jelent a szó.

Peisthetairos

1430 Ki Basileia?

Prometheus.

Gyönyörű leány.
Ő gyújtja Zeusznak a villámkövet,
Ő mind a többit: az [1] tanácsot,
Eszélyt, jövendőt, [2] törvényt, hajóraggatót, [3] háromoldalút.

[1] Athenaei dolgokat tr. Zevsznek.

~~Rajtam~~ Regatmen ~~Regatmen~~ pénzverőt,

Peisthetairos

1435 Ő bánik azzal, mind?

Prometheus.

Vajon igaz.
Ha bírod e leányt, minden a tiéd.
Akit jövőt csak, ért megmondani:
Mindig kiveszem az embert, tudod.

Peisthetairos

Bikony, halat se istenek nélkülöz.[1]

[1] Mert a tűz Prometheus ajándéka.

Prometheus.

1440 S gyülölsz istentársaim, tudod.

Peisthetairos

Te miattuk istengyűlölő valál.

Prometheus.

Valódi Simon. De most más fuvola,
Hozd a napernyőt, hogy ha Zevsz lenéz,
Gondolja, kaszvivő leányt [1] kísérek.

[1] Szintén áldozati szertartási.

Peisthetairos

1445 Hozd [2] szekercét, [3] tegy szekrivivő.

(El.)

Kar.

Van az árnyéktalpnálnál [1] egy tó, bul mosdatlan [2] Antistrophe
Sokrates szellemet idéző:
Oda menj Pisander is, hogy lássa önnön szellemét,
Mely még életében elhagyja,
1450 Sáldozatképp egy tevének a bárányát vive le.
Távozék, mint egy Odysseusz, és [2] fut az ablaglód a pelyhaemei.
Vérszagára a tevének Chairephon [3] a böszgér.

[1] gyávasággal gumyolja.

[2] Homerusnál a tárongvők [3] nagyszokott.

[1] Socrates tanítványa, jópadt buvaru ember.

(Poseidon, Herakles, [2] egy Triballos, jönek.)

Poseidon.

Jetűskakukvár, a vára, hová
Jöttünk kövesnek, [1] ~~ime~~ itt [2] ~~ott~~ el ~~jöttünk~~ jöttünk. (A Triballoshoz:)
Hé, mit csinálsz? ~~Kinek~~ ~~vállon~~ ~~követsz~~ [2]
1455 Egyszerre átvesd a bal válladdal a,
Jobb vállon [2] a bárdot, [3] hogy kellő
Ám súlyos a kísérd, bolygalan [2];
Oh Demokrakia, hová sereszte meg, bár mutok.
Ha ezt is megtesik az istenek
1460 Követnek!

[1] Miért barbar, nem mutja.

[2] hogy kell.

[3] Hogy nadrágot vitel, bar

Triballos.

Ameg, en he.

Poseidon

Kijenes Zal;
Ily barbar istent nem láttam
Mit tegyünk, Herakles?

Herakles.

Mondtam ~~ismerni~~ ~~ismerni~~ ~~ismerni~~

Ki elfelejtette az ígéretet.

Poseidon

De, jámbor, békekötni küldtek ám.

Herakles

Kérjed inkább mezítlábad tehát.

Peisthetairos (benn, de látható)

Hol a túrós kanál? Jöjj ki azonnal.
Adjon túrót egy-két-három azt a tűzet.

Herakles

Éljen üdvözöljük, istenek

Mi, harmadnap

Peisthetairos Nincs jobb: túrós kenyér.

~~Én meg állatot hozok.~~

Herakles

Mifélék ők? 2v)

+) Heraklest a vigjáték írók, mint falánkot szokták jellemezni.

Peisthetairos.

Némely madarak

Tölkeltek a madárországban,
Mint egy lakomának.

Herakles.

Ej te még élsz!

Ateatve vakarsz rea.?

Peisthetairos.

Oh, üdv, Heraklesz!

Mi baj?

Herakles.

Küldöttségben jövünk ide

Az istenektől, békéért cserébe.

Szolga.

Nincs az olajtartóban már olaj.

Peisthetairos.

Pedig a madárhoz így jó, ha kövér.

Herakles.

Mi nem nyerünk a háborúból semmit,
Ti meg, ha jó lábon terjesztek velünk,
Mezőgazdaságban mindig lesz esővíz,
Búzánk granátból folyó minden napszak.
Mind erre nálatok felhatalmazás van.

Peisthetairos.

A háborút mi nem kezdtük előbb nem
Az istenekkel, mint ~~tegnap~~ tegnap kezdtek vagyunk,
Ha ~~akar~~ mai ígéretünk ~~ellenkezőleg~~, barátok velünk,
Békére lépni ingyen pedig
Az, hogy nekünk Zeusz a világuralmat
Engedje által. Így ha ütközeteink,
Ebédre hívom ~~a~~ a küldötteket.

Herakles.

Ha, ér helyesen és vaskavarok.

Poseidon

Mit, ezzelen a bárgyú vagy ez falánk:
Megfosztod a királyságtól apádat.

Peisthetairos.

Hogy is ne? tán nem ő az istenek
Hatalma, ha mi ormainkat elértük
Kúszunk mint, felhők alatt bujkálva, bástyán
Ékesítsék a halandók istenünkre;
De majd, legyen csak ősten és madár
Közötti jövetség, s esténként hamiltan
~~Szeret a varjú nászra~~ vendégül
Hollót nevére s kevésre
Ígérve mindjárt várepül a hollót
S kivágja a gaz eskövő szemét.

Poseidon

Poseidon szeme, helyesen beszélsz.

Herakles.

Ajtót tartsa ám ~~ő~~ ő.

Poseidon.

Hát te, hé?

Triballus.

Nabajzatrém. 4) Mint barbar, ~~Értheted barbar~~ értheted bevül.

Peisthetairos

Látod? helyeslő ő is. Még egyet
Mondok, mi nagy jót cipek velesek:
Ha istenének a Uránia palotáját
Királynőnek Orest ajándékot hozat
Aztán ~~fukarságból nem~~ adja meg, elakarkodja fukarul,
Akkor ~~kiirtalmazek~~ az istenek":
Mondtam „kiirtalmazek az istenek".

Azt ti eligazítjátok.

Poseidon.

No s, hogyan?

Peisthetairos;

~~Mikor~~ Mikor pénzcsalást ~~látsz~~ látsz ejtem
Az ilyen ember, vagy fürdőben ül,
Hozzásurran egy olyat, s az ideiknek
Kikap vagy két jó ára büntetést.

169

Herakles

Át kell hajózni a Kormányt ezeknek,
Ahe mondom is nekem.

Poseidon

Kérdezd a Tríballt is.

Herakles.

Nohát, Tríballus, kell hoz?

Tríballus.

Szaunaka
Baktaricrúsza.

Herakles.

Ez helyesli szörnyen.

Poseidon.

Ha keresem úgy harczrok, én is úgy.

Herakles. (Peisth.hoz)

Tehát kiavjuk a kormányt, barátom.

Peisthetairos

Mese jut eszembe, még van egy, biztos.
Én Héra asszonyt Zeuszra meghagyom,
De Basileiát, a lányát, nekem
Kell arra vánl.

Poseidon. Jánchkord

Békülni; menjünk.

Peisthetairos

Hát, mit bánom én!
Szakács, ha mártása éles legyen.

Herakles

Poseidon, édes bátyám, mit csinálsz?
Hát háborúskodjunk egy asszonyért?

Poseidon.

Mit tegyünk?

Herakles. Köpjük meg a békét.

Mit? Bokfjunk inkább.

Poseidon.

Mit, nyomorult? megcsalnak, nem tudod?
S magadnak árthatsz: mert ha Zeusz apád,
Királyságát ezeknek adva hal meg.
Szegény Zeusz te; maiszép a füled
Zeusznak, ha meghal, minden vagyona.

Peisthetairos.

Hej, hogy' beszélsz alokratodással!
Ez csak ivásra való, halat mondjál valamit. [Jobban Halban beszélgetnek
Fingy úr belőled isten úr, szegény:
Apád után még egy fukarczsig sem
Nix rád törvény Jetine, mert fasegy vagy.

Herakles.

Én fattyu? mit beszélsz?

Peisthetairos.

Je, mennyen Zeusz!
Külföldi nőtől. Vagy talán azt hiszed,
Athena, mint leány, örökös lehessen
Ha volna élő * törvényes fivér?

Herakles

De hátha nékem hagyja birtokát
Halálra úgyan?

Peisthetairos

Tiltja ám a törvény.
Törvény ki-must-fellyal, Zeusznak édes bátyja volt!!
Ez a Poseidon,
Fog tekerni élőszor is kezet, mint neki.
Törvényes bátyja volt, úgyis ezt is rea:
Halld a Solvi törvényt is rea:
„Fattyaknak nincs örökvörtöse, törvényes fiak létében;
„ha pedig törvényes fiak nincsenek, a legközelebbi oldal
örökli a vagyont."

Herakles:

Rám semmi sem nix hát az apai
Vagyonból?

Peisthetairos.

Nem bizony. Vagy hát, fellyel
Bánatod-e már apád, hogyan,
A nemzetségbe?

Herakles.

Nem biz' engemet;
Csudálom is, rágtad.

Peisthetairos.

Az égre vetted egy mérges szemet?
Hiszen ha mellénk állsz, én Királylyá
Tesznek, s madár tejével tartanak.

Herakles. (Fent:)

Úgy látszik, hogy Kívánatod jegyet
A lengra nézve: én átengedem.

Peisthetairos

Hol te?

Poseidon.

Én alkalmazóre hagyatok.

Peisthetairos
1560 Dönt a Triballus. Mit mondasz Tribah?

Triballus.
Repet kéni es nadjot kiralni
Madarnak átadok.

Herakles.
Add tehát.

Poseidon
Nem mondja ez, hogy átadja, bizisten,
Csak mint a feljke, élt-elent gagyog.

Peisthetairos
1565 Azt mondja, a fenyeknek adja át.

Poseidon
Béküljenek hát egyezkedjenek
Ti kettes, a többiig: én hallgatok.

Herakles. (Peisth-hoz.)
Mi hát megadjuk mind, a mit kivánsz.
Most jer velünk az ájbe, Basileiáe x
1570 Elvenni a mi otthon már tied.

Peisthetairos.
No, jókor ölték a madarakat x) Lásd fönebb 1470. sor.
A nászra éjre.

Herakles.
~~Ez majd addig itt~~
Jó lesz, én addig
Ez addig ezt a hust ? ti menjetek.

Poseidon
A húst ~~vitod~~ ? Gyömörszikkal bevel belőled.
1575 ~~Csak jobb nincsen~~ velünk ?

Herakles
Addig jól megcsinálnám.

Peisthetairos (tavlájpnak) (Elmennek.)
Adjátok a nász-kintőkat hamar!

Kar. [Epod.)
Epod.) Vadvárotban, a Vizóra forrás mellett, él egy x) Athenae
Ravasz nyelvmüves nemzedék 2x) Volt Klepsydra
Mely cnyáre nyelvével tzánz-vet azzal nevü forrás;
Mind szöllőt mind petig füget de a Dicaeae
1580 Sármaxásra barbarok: Gorgias mind éj Philippos. rionbeli vizó,
E nyelvmüves, e Philippos-féle had miatt szokás az 3x) mint kex
Aldozat nyelvet kivágni Attikában mindenütt. müves. A
~~Herculk~~ lak
nevek.
4) Plato hires
nyilvtaja.

Követ (jö.)
Oh, mondhatatlan jóknak réfjesi,
1585 Oh Uránya csillagok boldog neme!
Fogadd királyod felséges lakában!
Mert ím közelg, ~~mint hora~~ nem jö ragyogva csillag
Arany lakából oly fényt gazdagon,
Nem a nap messzevilágit sugara
1590 Oly tündöklőve nem ~~fel~~, mint szerelmes jö,
Megnyerve mondhatatlan szép rejét,
Villámot tárva, Zeusz szárnyas nyilát;
Egy megnevezhetetlen illat ~~szar~~ önlik
Az ég tiszta vizét, a sáj szép látvány
1595 A szélengette tömjén fürtgomolyt!
~~Ja~~ ~~Mert~~ itt van ő. Nyilják zeltát a Múzsa
Istenlények szengő ajkra ~~Bolt~~ molt.

~~Bolt~~kar.
Nósza fel, sorakozz x), kanyarodj, igazodj, repeld körül x) Táncra.
E boldogot nagy bolőgan! [~~Prodion~~
1600 Oh, mely szépség, mely ifjúság!
Oh te, kinek nászra e városra szerencsét hoz!
Nagy az üdv, nagy az üdv, mit ez a férfiu
Mi reánk, a madárnemre, kiárasztt.
Nósza ~~hag~~ hát ~~fogad~~ násznadt
1605 S araid vezlik zengve fogadjunk
Ot, s a gyönyörü Basileiát.

Fétkar [Str.]
Hajdanta[n] az istenek, [vág ~~Strofe~~]
Hérát az olympusit [nász-ágy] emegy vivék,
Zenekörme királya nász-ágyába
A Lisnők ara-dallal: Hymen, oh, Hymen, éjhaj!
Majd fétkar [Ant.]
1610 Éjeltet pedig ott aranyszárnyu kyzroái Eros
Kormányza, ki vőfélők volt, Zeusz' meg az isteni
Hérának lakodalmán. Hymen, oh, Hymen éjhaj! aranyos

Peisthetairos. (ki Basileiával ~~felbökön~~ felbökön [Hátra le az égből.])
~~Közönsön dalolok gyönyör az nékem.~~
~~A bevadevelet~~ beiután. De nóka

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Peisthetairos

Gyönyöröm tekte a dalban, a szóban,
Szeretem, s köszönöm. Nosza most maga Zevsz
Nagy-rettenetes dörejét s villám-
Tüzeit hirdesse kar-éneketek
S borzasztó mennyköve fényét!

Kar.

~~Oh ragyogó kövek égi aranytüze,~~
Oh ragyogó kövek ~~égi~~ arany tüze,
Oh Zevsz ~~lángi~~ mennyei lánglövelő nyila,
~~Oh~~ Oh záporral elegy, földrázó rettenetes dörej,
Melylyel most az a földes ~~meg~~rengeti, birva hatalmad
Által mindeneket, s Baviléiát.
Hymen, oh, Hymen éjhaj!

Peisthetairos.

[Stroph. 2

Kövessétek menyegzőm
Ti mindenegyi szárnyas társaim,
Zevsz fénylő csarnokába most, és az ő nász-ágyaig.

[Antistr. 2.

Te meg, dicső arám, nyújtod
Karod, s megfogva szárnyamat
Lejtsünk együtt: táncz közben én föl ragadlak szárnyimon

Kar.

Ujujujuh! ié Paion,
Haj dínom, diadalmam,
Oh boldogok legfőbbike!

[Epod.

(Vége 1872 nov. 29.)

172